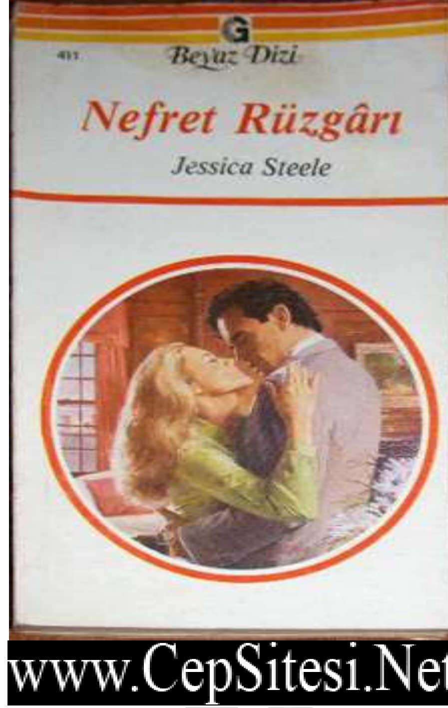
Jessica Steele - Nefret Rüzgarı

Bölüm Bir

Willow günü ilk ışıklarıyla gözlerini açtığında geceki yağmurun yerini hafif bir sisin aldığını gördü.Her sabah erkenden çıktığı koşudan vazgeçmek için yeterince iyi bir neden bulmuştu demekti. Hava koşulları elverişsizdi ve aklı başında hiç kimse o saatte kalkıp koşuya çıkmazdı. Üstelik nugün genç kızın yıllık izninin ilk günüydü. Ama Willow tatil için hiçbir yere gidecek değildi. Maddi koşulları şu anda böyle bir lüks için son derece uygunsuz durumdaydı.

Willow parasal sorunlarıyla ilgili düşünceleri bir yana iterek gözlerini kapattı ve biraz daha uyumak amacıyla yorganın altında iyice kıvrıldı.

Ama vicdanı rahat etmemişti. Yirmi bir yaşında ve daha bir ay önce sosyal hayatını hareketlendirme konusunda karar alan bir insan güne böyle başlamamalıydı.

On dakika sonra pembe eşofmanını giymiş küçük evinin kapısından çıkıyordu. Hafif adımlarla sokak boyunca koşmaya başlarken kendini gittikçe daha zinde hissettiğini fark etti.

Henüz günün başlamadığı perdeleri kapalı evlerin önünden geçerken koşmaya karar verdiğine seviniyordu.

Mrs. Gemmill öldükten beri çok yalnız kalmıştı ve spor yapmak onu biraz olsun rahatlatıyordu.

Mrs. Gemmill'in vefatı genç kızı çok sarsmıştı ama neticede hayat devam ediyordu ve ilk anların boalamasından sonra alışmaya başlamıştı. Yaşlı kadın bir ev sahibinden çok anne gibi olduğu için Willow onu daha da çok özlüyordu.

sevinmesi mümkün olabilir miydi?

Düşüncelerinden kaçmak ister gibi medığı zamanı hatırlamıştı. O sıralar Mrs. Gemmill'in sağlığı yerindeydi ve Willow da sekreterlik okulundan yeni mezun olmuş Laffard Porselen'de çalışmaya başlamıştı. Annesi ve babası uzun yıllar önce boşanmışlardı ve genç kız o zamana kadar annesiyle oturmuştu.

Daphne Cavendish çekici bir kadındı ve ara sıra erkek arkadaşlarıyla çıktığı olurdu. Ama bir gün Hong Kong'daki görevinden izinli gelmiş olan Bruce Humpreys adlı biriyle tanışmış ve her şey ondan sonra değişmişti. Annesi birden bire küçük bir kız gibi heyecanlı bir aşk yaşamaya başlamış ve Willow onunda Bruce'la birlikte Hong Kong'a gitmek istediğini tahmin etmişti. Zaten bir süredir Bruce da bu konuda ısrar ediyordu.

Beni rs. Gemmill'le mi bırakıyorsun?" Willow aynı anda birkaç duyguya birden kapılmıştı. "Neden bu evde kalmayayım? Genç kız annesinin yeni hayatında ona yer olmadığını anlayınca birdenbire kendini yapayalnız hissetmişti. Mrs. Gemmill'le oturmak on yedi yaşında bir genç kız için çok sıkıcı bir fikirdi.

Söyledim ya bu evin kontratını yenilemek istemiyorum dedi Daphne. Hem senin tek başına

yaşaman hiç de iyi bir fikir değil.
Bana bir şey olmaz. Willow bir yandan da annesini onu tamamen terk ettiğini düşünerek avunmaya çalışıyordu. Neticede Daphne kızının emniyetini düşünerek hareket ediyordu.
Üstelik diye devam etti annesi. On yedi yaşında bir kızla hiç kimse kontrat yapmayacağı gibi kazandığın parayla böyle bir evin kirasını vermende olanaksız.
İşte burası doğruydu. Willow işe daha yeni başladığı ve tamamen tecrübesiz olduğu için maaşı çok düşüktü.
Ama Willow son derece bağımsz ruhlu ve natçı bir kızdı. Hemen ertesi gün emlak komisyoncularını arayıp bütçesine uygun bir yer olup olmadığını sormuştu.
Çalışıp kendi kendine yeten bir kız olmak hayalinin bir anda uçup gittiğini görmek genç kıza ağır gelmişti. En küçük dairenin bile kirası Willow'un maaşının iki katıydı.
Sonuçta Daphne Bruce Humpreys'le evlenip Hong Kong'a gitmiş ve Willow da kaderine razı olarak Mrs. Gemmill'in yanına taşınmıştı.
Önceler maaşına zam gelir gelmez hemen kendine bir daire tutup gitmeyi düşünüyordu. Ama sonra ilerlemiş yaşına rağmen son derece zeki ve aktif olan yaşlı kadını daha iyi tanıdıkça bu fikirden vaz geçmişti. Kısa sürede aralarındaki yaş farkını unutmuşlar güzel bir dostluk kurmuşlardı. Öyle ki maaşına iki kez zam gelmesine rağmen Willow taşınmayı aklından bile geçirmemişti.Mrs. Gemmill'in sağlığı bozulmaya başlayıp da eskisi gibi yürüyüşlere çıkamaz olduğunda Willow elden düşme bir araba almış ve ikisi birlikte bir çok kez gezmeye gitmişlerdi.
Willow köy parkına vardığında bu günkü maddi sıkıntılarına da arabanın neen olduğunu düşünmekten kendini alamadı. Geçen Cuma günü genç kız tam tatile çıkmayı planlarken arabası aniden bozuluvermişti.
Alsında Willow 'un tatile gerçekten çok ihtiyacı vardı. Mrs. Gemmill'i çok sevdiği için yaşlı kadının hastalığı onu da yıpratmıştı. Uykusuz geçen geceler sabah uyandığında onun neyin bekleyeceğini bilememek genç kızdan çok şey alıp götürmüştü.
Willow korkularının gerçek olduğu o günü asla unutmayacaktı. Mrs. Gemmill sessizce uykusunda ölmüş ve genç kız sabah uyandığında onu öylece bulmuştu. Daha önce hiç ortada görünmeyen ve Willow'un hiç tanımadığı bir yığın akraba eve bir anda doluşmuş daha yaşlı kadının cesedi soğumadan miras kavgasına tutuşmuşlardı.
Willow onlardan duyduğu tiksintiyi ve o insanlardan bir an önce uzaklaşmak için verdiği taşın ma kararını çok iyi hatırlıyordu. Emlak komisyoncusunun bulduğu küçük evi önceleri pek istemediği halde gidip görmeye de böylece karar vermişti. Ev iş yerine biraz uzak olduğu için tereddüt etmiş ama çaresiz olduğu için anahtarı alıp görmeye gitmişti.
Bir kez gördükten sonra da o evden başka hiçbir yerde oturmak istemediğine karar vermişti. Taşınmak genç kızın tüm biriktirdiği paraları alıp götürmüştü. Alınması zorunlu olan mobilyaların dışında gereken bir yığın ufak tefek hiç hesapta olmayan masraflar yaratmıştı. Yine de Willow hevesle beklediği tatil için bir miktar para ayırmayı ihmal etmemişti. İşte o para şimdi arabasının tamirine gidiyordu.
Wiloow bu beklenmedik sorunu düşünerek köy parkının diğer ucuna kadar koşmuştu. Parkın çevresinde bir tur daha atıp eve dönmeye karar verdi. Terli giysilerinden sıyrılıp ılık bir duş almak gerçekten de çok iyi gelecekti.
Stanton Verney köyüne taşınalı henüz bir ay olmasına rağmen köy halkının yeşillikleri koruma konusunda çok hassas olduğunu fark etmişti. Bu yüzden tek bir otu bile ezmemek için yeşilliğin çevresindeki toprak alanda koşmaya dikkat ediyordu.
Genç kız arabası bozulduğunda ne denli hayal kırıklığına uğradığını hatırlayarak koşmaya devam ederken birden bire olduğu yere çakılıp kaldı. Birisi herhalde Stanton Verney köyüne ilk kez gelen ve çok da saygısız birisi arabasını tam parkın ortasına çekmişti.
Willow köy halkı uyanmadan o arabanın oradan çekilmesinin acilen şart olduğunu düşünerek o yana yöneldi. Zavallı yabancı daha gelir gelmez düşmanca davranışlara hedef olmamalıydı.
Durum sandığından daha kötüydü! Willow arabaya yaklaştığında tekerleklerin otları iyice ezdiğini açıkça görmüştü.
Birilerinin başı fena halde derde girecekti. Willow'un gözleri otların üzerindeki tekerlek izlerinden sürücü koltuğuna kaydı. Bir anda irkilerek duraklamıştı. Direksiyonun üzerine yığılmış bir erkek vücudu görmüştü.
Willow gözlerini o hareketsiz vücuttan ayırmadan yavaşça şoför mahalline yöneldi ve pencereden içeri eğilip baktı.
Sarışın genç adamın hiç kıpırdamadığını görünce aklına çok kötü olasılıklar gelmişti ama kendine hakim olmaya çalışıyordu. Görebildiği kadarıyla ciddi bir kaza olmamıştı ama adamın nefes aldığına dair de hiçbir belirti yoktu. Willow onun intihar etmek için bu sakin köy parkını seçmiş olabileceğinden şüphelenmeye başlamıştı.
Willow korkularının gerçek olmamasını dileyerek elini kaldırdı ve cama hızlıca vurdu. Yine bir cevap alamayınca arabanın kapısını açmaktan başka çare kalmadı. Kapı koluna uzanırken genç adamın ayaklarının dibine düşmeyeceğini umuyordu.
Kapıyı açarken aynı anda birkaç şeye birden dikkat etti. Birincisi genç adamın kolunda hafif bir kıpırtı olmuştu.
İkincisi… şoför koltuğunun yanındaki koltukta boş bir viski şişesi duruyordu.

Bir sarhoş! Genç adam sarhoştu! Ölmemişti ama sarhoş olması da en az o kadar kötüydü!
Willow birden bire fırlayarak bir adım geriledi. Genç adam intihar yada doğal nedenler sonucu ölmüş olduğu takdirde gereken yerlere haber vermeye hazırlanmıştı. Hasta olduğu takdirde de elinden gelen yardımı yapardı. Ama genç adam diğer kolunu da kıpırdatmaya başlamıştı. Anlaşılan artık ayalaıyordu. Willow onun kendi başının çaresine bakabileceğine karar verdi ve dönüp tekrar koşmaya başladı.
Parkın çevresindeki turu yarıladığında yine durakladı. Evet genç adam kendi kendine ayılabilirdi ama bunun ne kadar süreceğini Tanrı bilirdi.
Kör sakinleri birazdan uyanmaya başlarlardı… Belki de daha şimdiden birkaç kişi sabah yürüyüşü için parka çıkmaya hazırlanıyordu. Wilow'un hayal gücü tekrar çalışmaya başlamıştı. Sarhoşun arabasının otların üzerinde yaptığı hasarı hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Yere bir şeker kağıdı bile düşse olay yaratan köy korucusu herhalde genç adamı bu tahribat yüzünden hapse atardı.
Wiloow parkın çevresinde attığı turu bitirdi ve her zamankinin aksine bugün ikinci bir tur atmaya karar verdi. Ayakları yorulduğu halde ayakları galip gelmişti. Bu ilginç durumu geride bırakıp sakince evine gitmesi olanaksızdı.
Bir yandan koşarken bir yandan da genç adamı karısıyla kavga edip sarhoş olmuş bir yeni evli olarak hayal ediyordu. Kibrit çakılsa alev alacak denli alkol yüklü bu adam belki de çok tatlı küçük bir çocuğun babasıydı…
Willow dönüp plaka numarasına baktığında arabanın henüz bir yıllık bile olmadığını gördü. Demek ki genç adamın geliri yüksek sayılabilecek bir düzeydeydi. Willow kendi arabasını tamir ettirirken yeni fiyatlar konusunda da epey bilgi sahibi olmuştu.
Genç adamın hala direksiyon başında doğrulamadığını görünce ikinci turun yanında yine arabanın yanına yönelip durdu.
Ne yapacağını hatta bir şey yapması gerekip gerekmediğini bilemeyerek kararsızca duruyordu. Sonra bir anda arabası bozulduğu gün ona yardım eden iki genç çocuğu hatırladı. Onları hiç tanımadığı halde yardımına koşacak birileri çıktığı için çok sevinmişti. Öyleyse bu genç adam da Willow'un yardımına muhtaç olabilirdi.Zaten durum da bunu gösteriyordu. Çünkü genç adam hiç de kendi başının çaresine bakabilecek halde değildi.
Willow alkolik bile olsa yardıma ihtiyacı olan birine sırtını dönemezdi. Çabucak ilerleyip fikrini değiştirmeden kapının koluna uzandı. Sanki o ana kadar kaybettiği zamanı telafi etmek istercesine acele ediyordu.
Alkol kokusu genç kızı neredeyse boğuyordu. Willow arabayı dolduran bu ağır havanın etkisiyle bir adım geriledi sonra uzanıp genç adamın kolunu yakaladı ve hızla sarstı. Tüm gücünü kullanmasına karşın hiçbir tepki alamamıştı. Genç adam gerçektende ölü gibiydi.
Ama canlı olduğu şüphesizdi çünkü horluyordu! Willow'un endişesi gittikçe artıyordu. Parka yürüyüş yapmaya kimse olmaması için dua ederken bir yandan da genç adamı sarsmaya devam etti. Bu durumda yakalanmak her ikisi için de iyi olmazdı. Sonra bir anda ne yapacağına karar verdi. Genç adamı güçlükle şoför mahallinin yanındaki koltuğa kaydırırken kendiside direksiyonun arkasına geçmeye çalışıyordu.
Dişlerini sıkarak tüm gücüyle geniş omuzları iterken Cuma günü kendisine yapılan yardımın karşılığını böylece verdiğini düşünüyordu.
Genç adam nihayet vites kutusunun diğer yanına kaydığında Willow yorgunlukla derin bir nefes aldı ve çabucak şoför koltuğuna oturarak kapıyı kapattı. Neyse ki motor sağlamdı ve arabada çamura genç kızın korktuğu kadar derin batmamıştı.
Willow son derece dikkatli davranarak arabayı geri vitese aldı ve çimenlere daha fazla zarar vermemeye çalışarak yola çıktı. Asfalt zemine çıkar çıkmaz gaza basmış zaman kaybetmeden suç alanından uzaklaşmak için acele ediyordu. Genç adamı götürebileceği tek yer kendi eviydi. Böylece arabayı da garaja gizlemek olanağı doğardı. Belki de arabasının bozulmuş olması kaderin bir cilvesiydi.
Willow arabayı evin önüne çektiğinde önce davetsiz konuğunu içeri sokmaya karar verdi. Arabayı daha sonra da garaja alabilirdi. Genç adam yolda hafifçe ayıldığı için onu içeri taşımak zorunu yoktu. Bulanık bakışlarla çevresine bakınan 'konuk' nerede olduğunu anlamaya çalışır gibiydi. Henüz konuşacak halde olmamasına rağmen Willow'un bakışlarındaki mesajı anlamış arabadan inip eve yönelmişti.
Willow sallanarak yürüyen konuğunun ardından yetişip kapıyı açtı ve onu salondaki kanepeye yöneltip başının arkasına bir de yastık yerleştirdikten sonra tekrar dışarı çıktı. Arabayı bir an önce garaja sokmak için sabırsızlanıyordu.
Salona döndüğünde genç adam yine sızmıştı. Willow onu yalnız bırakmasında bir sakınca olmayacağını düşünerek çabucak üst kata koştu. Duşunu alıp çabucak kuruladıktan sonra tekrara aşağı indiğinde konuğunun da ayılmış olduğunu gördü. Genç adam doğrulup oturmuş kan çanağı gibi gözlerle çevresine bakınıyordu. Genç kızı görünce soran bakışlarını ona yöneltti.
Stanton Verney'de bir evdesin dedi Willow. Genç adamın konuşacak gücü olmamasına karşın gözlerindeki soru çok açıktı. Ve ölümden daha kötü bir olaydan kıl payı kurtulmuş bulunuyorsun.
Stanton Verney adını duyunca genç adamın yüzünde hafif bir ifade değişikliği olmuştu. Willow onun çevrede oturuyor olabileceğini düşündü.
Buralarda mı oturuyorsun? Genç adam bu soruya anlamsız bakışlarla anlam verince Willow devam

etmeye karar verdi. Adım Willow Cavendish. Şimdi biraz kahve içsen iyi olur. Konuşurken mutfağa yönelmişti.
Tam mutfağa girerken genç adam boğuk bir ssle arkasından seslendi. Bir… aspirin… var mı?
Willow bir bardağa su doldur ve iki aspirinle birlikte genç adama götürdü. Bardağa uzanan biçimli elin titremesini görmezden gelerek mutfağa döndü ve kahveyi ocağın üstüne koydu. Bu adama iyi gelecek tek şey şekersiz koyu bir fincan kahveydi. Genç kız kendiside bir fincan içmeye karar vererek ikinci fincanı da dolaptan indirdi. Evin bir çok ihtiyacı arasında iyi bir buzdolabı da vardı. Arabasının tamirini atlattıktan sonra sıra eve birkaç temel eşyayı almaya gelecekti. Willow bu gidişle daha birkaç yıl tatile çıkmasının hayal olacağını düşünmekten kendini alamadı.
Kahveyi salona götürdüğünde genç adamın yine yer değiştirmiş olduğunu gördü. Aspirinlerin etkisi hemen belli oluyordu. Genç adam tamamen doğrulmuştu ve sesi de artık boğuk değildi. Sanki nerede oturduğu konusunda soruyu yeni duyarmış gibi Willow'a döndü. Ailemin evi Comberford'da.
Willow ona fincanı uzatırken Comberford'un yedi bir mil kadar ötede bir köy olduğunu hatırladı. Genç adamın yüzündeki ifadeye bakılırsa evi konusunda pek de iyi hisler beslemiyor olmalıydı. Genç kız merakına hakim olmaya çalıştı. Biraz daha dayanabilseydin arabada değil yatağında uyuyabilirdin.
Genç adam bu sözlerde gizli bir soru olduğunu anlamamış gibi hiç cevap vermedi. Yirmi beş yaşlarında zararsız görünüşlü biriydi. Willow oturduğu yerden onu seyrederken kahvesinden derin bir yudum almış ve aynı anda yüzünü buruşturmuştu. Ah başım!
Aspirin birazdan tam olarak etkisini gösterir dedi Willow. Ama arabadaki şişeyi sen boşalttıysan şimdi bu durumda olmana şaşmamak gerekir. Genç adamın bakışlarında boş bir ifade vardı. Yanındaki koltuğun üzerinde boş bir viski şişesi vardı diye açıkladı genç kız.
Genç adam ona bir an baktı sonra ağır ağır konuştu. Beni nerede buldun?
Arabanın içinde sızıp kalmıştın. Araba da tam köy parkının ortasında duruyordu. Köy halkı için park kutsal bir yer gibidir. Sabah benden önce başkaları bulmuş olsaydı şimdi çok daha kötü durumda olurdun inan bana! Willow durumu elinden geldiğince esprili bir tarzda açıklamaya çalışıyordu.
Demek ölümden de korkunç olan buydu diye mırıldandı genç adam. Nihayet biraz zekice davranmaya başlamıştı. Willow başıyla 'evet' cevabı verirken o da fincanını başına dikip kahvesini bitirdi. Daha var mı? Bir yandan da fincanı genç kıza uzatıyordu.
Yarım saat kadar sonra birz daha canlanmış zeka seviyesi de epeyce yükselmişti. Ama adının Noel Kilbane olduğunu söyleyen genç adam hala ilk anlardaki kadar mutsuz ve hüzünlü görünüyordu. Kendini toplar toplamaz Willow'a teşekkür etmiş ve içinde bulunduğu durum için özür dilemişti. Dediğine bakılırsa pek sık sarhoş olmazdı ama o gece içmek ihtiyacı duymuştu.
İçkiyi fazla kaçırdığı ve içmesine neden olan sorunu da hala çözemediği açıkça belli oluyordu. Willow ona acımaktan kendini alamadı ama bir yandan da gen adamın Comberdford'daki ailesinin büyük ihtimalle onu merak etmiş olacağını düşünüyordu. Neticede genç adam o geceyi dışarıda geçirmiş ve evine hiç haber vermemişti.
Karına telefon etmek istersen seni yalnız bırakabilirim dedi.
Evli değilim bu gidişle de hiçbir zaman evleneceğim yok. genç adamın yüzü aniden buruk bir acıyla gerilmişti. Derin bir nefes aldı. Sanki her an ağlamaya başlayacak gibiydi. Sonra büyük bir çabayla kendine hakim oldu ve başını elleri arasına aldı. Sanki evlilik konusu içinde bir yarayı deşmişti. Görünüşe bakılırsa dayanılması güç bir acı içindeydi ve artık bu yükü taşımak ona zor geliyordu. Aniden konuşmaya başladı ve Willow kısa sürede onun bu denli mutsuz olmasının nedenini öğrendi.
Anlaşıldığı kadarıyla Noel ve Gypsy adıyla andığı kız arkadaşı son derece güzel bir hafta sonu tatili geçirmişler ve Noel ona evlenme teklif etmişti. Tatil dönüşü Gypsy'nin evinde yapılan bu teklifin kabul edileceğinden öylesine emindi ki kız reddettiği anda şok geçirmişti. Red cevabını kabul etmemekte direnmiş ve Gypsy'nin deyişiyle ona 'aşırı baskı' yapmıştı. Sonunda hafta sonu tatili büyük bir kavgayla sonuçlanmış ve Gypsy'yle Noel'in ilişkisi de kopmuştu.
Üzüldüm diye mırıldandı Willow. Genç adamın olanları anlatmakta biraz olsun rahatlayacağını ummuştu ama görünüşe bakılırsa yanılmış olmalıydı. Yine de hiç değilse genç adamın neden o denli sarhoş olduğunu öğrenmişti. Demek Gypsy'nin evinden çıkınca doğruca içmeye gittin
Aslında yalnızca bir kadeh içmeye gitmiştim dedi Noel. Ama bir tek kadehle yetinebilecek durumda değildim. Crawley'den Crawford'da kadar ne kadar bar varsa hepsine girdim. Barlar kapandıktan sonra da bir şişe viski alıp arabada içmeye devam ettim. Bildiğin gibi Comberford'a varamadan da sızıp kaldım. Araba o virajda kaydığı anda ne kadar sarhoş olduğumu anladım. O durumda değil araba kullanmak yürümek bile benim için tehlikeliydi. Üstelik eve o halde gittiğim takdirde annem kalp krizi geçirirdi. Babam daha birkaç ay önce ağır bir hastalık geçirdi. Ryden onu üzmemem için beni uyarıp duruyor. Neyse arabanın kaymasından sonra yumuşak bir zemine saplandığımı hatırlıyorum ama ondan sonrası pet net değil. Nasıl olsa eve gidemeyeceğimi düşündüğümü hatırlıyorum hazır araba uygun bir yerde durmuşken orada uyumaya karar verdim galiba. Herhalde şişeyi de o arada boşaltmış olmalıyım. Noel hüzünlü bir tavırla başını salladı.
Sona da gözlerimi burada açtım.

Artık söyleyecek bir şeyi kalmamış gibi sustu. Gypsy'den bahsettiği zaman ne denli üzüldüğünü gören Willow genç adamın düşüncelerini başka yönlere denemesi gerektiğine karar verdi.
Ryden babanın doktoru mu?
Noel başını olumsuz yönden sallarken yine yüzünü buruşturdu. Anlaşılan aspirin henüz başının ağrısını geçirmeyi başaramamıştı.
Ryden benim ağabeyimdir.Gözlerinde gururlu bir ışık belirmişti.Şu anda Amerika da diye ekledi. Yüzündeki hüzünlü ifadeye bakılırsa ailesinden bahsetmek bile genç adamın Gypsy'i unutması için yeterli olmamıştı.Kavganın ortalarında bir yerde Gypsy ondan ayrılmaya karar vermeme neden olan sözleri söyledi. Evleneceği adam benim gibi ailenin küçük oğlu olamazmış! İşte o zaman anladım ki onun için önemli olan ben değilim. Daha ailemden hiç kimseyle tanışmadığı halde ağabeyimden sık sık bahsettiğim için şirketimizin başında onun bulunduğunu biliyordu. Anlaşılan Ry'ın durumunda olmadığım için benimle evlenmek Gypsy için cazip değilmiş.
Willo onun kız arkadaşından bahsetmesine izin vermeye niyetli değildi. Konuyu çabucak değiştirmeye karar verdi.
Ailenize ait bir şirket mi var?
Kilbane Elektronik diye cevapladı Noel. Willow bu ismi duyduğunu hatırlıyordu. Son derece yüksek bir rekabetle çalışan mikro bilgisayar piyasasında önde giden firmalardan biriydi. Noel hala konuşuyordu. Konuyu yine eski kız arkadaşına getirmeye çalıştığı belliydi.
Gyps'ye şirketin başında olmasam da bir ev geçindirecek parayı bol bol kazandığımı söyledim. Ama dediğine bakılırsa bu yalnızca patronun kardeşi olduğum içinmiş' Tabii ben aslında işimde çok iyi olduğumu biliyorum ama yine de bu sözlere çok kırıldım. Zaten Ry sırf kardeşi olduğu için hiç kimseye ayrıcalık tanıyacak bir tip değildir.
Willow içini çekti. Bu gypsy denen kız hiç de sağlam ayakkabıya benzemiyordu. Herhalde o sözleri seni kızdırmak için söylemiştir dedi. Kavga ederken insan bazen kendini kaybedip böyle konuşabilir. Hele büyük tartışmalarda öfkenin etkisiyle her şey söylenebilir. Genç kız Noel'i teselli etmek için elinden geleni yapıyordu. Eminim Gypsy de şimdi olanlara en az senin kadar üzülüyordur. Öyle konuştuğu için de herhalde pişman olmuştur.
Keşke buna inanabilseydim. dedi Noel hüzünle. Ama bana nasıl bağırdığını hala hatırlıyorum. İlişkimizin bütün tadını kaçırdığımı hiç olgun olmadığımı evlenmeye karar verdiği zaman ancak bir patronla evliliği düşünebileceğini ve beni bir daha asla görmek istemediğini açıkça söyledi.
Willow o anda ne diyeceğini bilemedi. Noel'in içini rahatlatmak için verdiği uğraşın boşa gittiği belliydi. Genç adamın kız arkadaşından başka konulara karşı tamamen ilgisiz olduğu açıktı.Noel'in yüzünde birden bire utangaç bir ifade belirdiğini görünce şaşırdı. Genç adamın beyni yeniden çalışmaya başlamış olmalıydı çünkü uzun süredir astığı yüzü nihayet hafif bir gülüşle aydınlanıyordu.
Tanrım herhalde benim son derece aptal biri olduğumu düşünüyor sundur.
Hiç de değil dedi Willow çabucak. Neticede rastlantı eseri karşılaşmış iki yabancıydılar ve bu dertli genç adama biraz olsun yardım edebildiyse gününü boşa harcamamış demekti. Nasıl olsa daha iki hafta boyunca tamamen boştu oturup Noel'in sorunlarını dinlemekle hiçbir kaybı olmazdı.
Aslında sorunlarımı yabancılara anlatmak hiç adetim değildir diye özür diledi Noel. Genellikle bütün dertlerimi Ryden'a anlatıp onun başını ağrıtırım ama…
Ama ağabeyin şu anda yurt dışında diye gülümsedi Willow. Yine de Noel'in gözlerindeki utangaç ifade değişmemişti. Gerçekten endişelenmene hiç gerek yok.Nasıl olsa bugün yapacak hiçbir işim yoktu. Doğrusunu istersen seni dinlemek bana kendi sorunlarımı unutturdu.
Senin de mi aşk hayatınla sorunların var?
Wiloow'un aşk hayatı diye bir şey yoktu. Mrs.Gemmill'in sağlığı bozulmaya başladıktan sonra genç kız gittikçe daha çok zamanını evde geçirmeye başlamış yaşlı kadını yalnız bırakmamak için sosyal hayatından tamamen feragat etmişti. Çevresindeki erkek arkadaşların hiç birisi onun için Mrs. Gemmill kadar önemli olmadığı için geceleri onlarla çıkmak yerine eve gelip yaşlı kadına arkadaşlık etmek genç kıza ağır gelmemişti.
Willow başını olumsuz yönde salladı. Hayır benim sorunum arabamla. Sonra oturup arabanın nasıl bozulduğunu ertesi güne kadar garajdan çıkmayacağını ve tatil için ayırdığı paranın tamire gittiğini anlattı. Arabam bozulduğu zaman iki tane genç çocuk bana çok yardım etmişlerdi o yüzden bende sana yardım ettim. İyiliklerin elden ele geçirilmesi gerektiğine inanıyorum.
Noel nihayet gülümsedi. Kendini bilmeyecek kadar sarhoş olduğunu arabasını çalıp onuda parkta terk etseler bile farkına varmayacağını itiraf ederken yine utanır gibidi. Arabamı nereye sakladın? diye sordu. Şu anda beynim pek işlemiyor ama yine de suç aletini sokakta bırakmış olmayacağını tahmin ediyorum.
Garaja sakladım. Willow gülerek ayağa kalktı ve kitaplığın üzerine bıraktığı kontak anahtarını alıp genç adama uzattı. Artık ayılmışa benziyorsun.Herhalde arabanı kullanmayı becerebilirsin.
Seninde çok zamanını aldım. Noel genç kızın sözlerini artık gitmesi için bir uyarı gibi anlamıştı.

Hiç de değil. diye itiraz etti genç kız. Bugün tatilimin ilk günü o yüzden yapılacak acele hiçbir işim yok Tekrara oturup kahve fincanını eline alarak genç adama gitmesi için hiç de sabırsızlanmadığını anlatmaya çalıştı. Ama bu kez Noel'in alnını kırıştıran başka bir sorun vardı. Genç adam aceleyle saatine baktı.

Aman Tanrım benim havaalanında olmam gerekiyordu!

Bir yere mi gidiyorsun? Yoksa sen de mi tatildesin?

Nerede bende o şans? diye inledi Noel. Bilmem bahsetmiş miydim ben firmanın pazarlama müdürüyüm. Yarın Paris'te bir bilgisayar fuarı açılıyor ve benim de gidip bütün hafta firmayı tanıtmam gerekiyor. Ondan sonra da bir hafta daha kalıp değerli müşterilerimizden biriyle bazı iş görüşmeleri yapacağım. Bir an durup düşündü. Neyse pek önemli değil.Öğleden sonraki uçağa yetişirim. Önce Broadhurst Hall'e giderim annemle babamı bir göründükten sonra küçük valizimi toplarım.Yarın sabah açılışta bulunduktan sonra… Genç adam sustu. Willow onun gözlerindeki acıdan yine kız arkadaşını düşündüğünü anlamıştı.

Gitmeden önce bir kahve daha içecek zamanın var mı? diye sordu çabucak. İçinden de genç adamın henüz araba kullanmaya hazır olmadığı konusunda endişeleniyordu. Belki biraz daha kahve onu iyice ayıltırdı.

Noel gerçeğe dönmüştü.Özür dilerim dedi. Fuarı düşününce Gypsy'yle mnasıl tanıştığımı hatırladım. Bir ajansa bağlı olarak çalışıyordu. Elektronikle hiç ilgisi olmayan bir fuarda görevliydi. Onu görür görmez beğenmiştim. Hangi ürünü tanıttığını şimdi hatırlamıyorum ama onunla konuşabilmek için bütün gün o köşeden ayrılmamıştım.

Belki ileride her şey düzelir diye mırıldandı Willow. Oysa Noel'in bu konuda pek umutlu olmadığı açıkça görünüyordu.

Genç adam Willow'un onu bulduğu ilk anlardan bu yana kendini çok toplamıştı ve normale dönmek için büyük bir çaba harcadığı açıkça belliydi. Tekrara konuştuğunda kaybettiği sevgilisinden bahsetmek ihtiyacına karşı koymaya çalışıyordu. Willow onun daha önce kendisinin söylediği bir şeyi hatırladığını görerek şaşırdı.

Tatilde nereye gitmeyi planlamıştın? Yanılmıyorsam arabanı yarın tamirden alacağnı söylemiştin.

Arabayı yarın alacağım doğru dedi Willow. Ama gerisini unutmuşsun anlaşılan. Tatil parasını tamire harcadığımı ve bu faturayı ödemek için tatilimi Stanton Verney'de geçirmek zorunda kalacağımı da söylemiştim. Noel'le bir daha karşılaşmasının pek olası olmadığını düşünerek genç adama kısaca mali durumu hakkında bilgi vermekte bir sakınca görmüyordu. Neticede Noel ona karşı çok açık davranmıştı.

Neyse ki havalar iyi gidiyor.Bol bol temiz hava dinlenmek ve yürüyüşe çıkmak da bir nevi tatildir.

Noel anlayışlı tavırla gülümsedi. Elinde tuttuğu araba anahtarını düşünceli bir ifadeyle evirip çeviriyordu. Sonra cebinden bir deste anahtar daha çıkarttı ve aralarından birini ayırıp derin bir düşünceye dalmış gibi bakmaya başladı. Tekrara konuştuğunda sesinde gizli bir heyecan vardı. Tatil için gitmek istediğin belli bir yer var mıydı?

Willow onun ne demek istediğini tam olarak anlamadığı halde cevap verdi.Pek sayılmaz. Kıyıda bir yerlere gitmek istiyordum ama asıl ihtiyacım olan biraz değişiklik. Enerji toplamak için tanıdık yerlerden biraz uzaklaşmak iyi gelirdi sanıyorum.

Şehre sık sık gider misin?

Londra'ya mı? en sn ne zaman gittiğimi bile hatırlamıyorum.

Öyleyse tatilini orada geçirmek senin için iyi bir değişiklik olur değil mi?

Willow daha bu sözlerin ne olduğunu anlamaya çalışırken genç adam elinde tuttuğu anahtarı diğerlerinden ayırmış ana uzatıyordu. Ry'la benim Londra'da bir dairemiz var. Genellikle hafta içinde eve dönmek yerine orada kalırız. Neden tatilini orada geçirmiyorsun?

Olmaz. Willow bu konuda düşünmeye bile gerek duymamıştı.

Tabii ki olur.kalacak yerin olduktan sonra yalnızca otobüs bileti parasına ihtiyacın olacak.Evdeki buzdolabı her zaman ağzına kadar doludur. Ne Ry nede ben mutfak işlerinden anlamadığımız için Broadhurt'teki kahyamız her hafta sonu bir yığın yiyecek gönderir.

Ama bunu kabul edemem diye itiraz etti Willow. Ne ben seni doğru dürüst tanıyorsun ne de ben seni.

Doğru ama yinede beni evine aldın bana yardım ettin. İyiliklerin elden ele geçirilmesi gerektiğine de inanıyorsun dedi Noel. Köy halkıyla başım derde girseydi bunu mutlaka annemle babam da duyarlardı ve hiç de iyi olmazdı. Beni olduğu kadar ailemi de kurtarmış sayılırsın.

Willow yaşlı Kilbane'in ağır bir hastalıktan henüz iyileşmekte olduğunu hatırlayınca genç adamı kurtardığına daha da çok sevindi. Herhalde oğlunun sarhoş olup başını derde soktuğunu duymak yaşlı adama hiç de iyi gelmezdi.

Lütfen Willow diyordu Noel. Bna yaptığın bu iyiliğe karşılık vermeme izin ver.Daire nasıl olsa boş duruyor. Ryden iki hafta sonra dönüyor bende gelecek haftanın sonuna kadar Fransa'da olacağım. Seni rahatsız edecek kimse olmayacak böylece güzel bir tatil yaparsın.

Willow Londra’da tatil fikrinin yeni ve cazip bir fikir olduğunu kendi kendine itiraf ediyordu. Ama daha öncede düşündüğü gibi Noel ve o rastlantı sonucu karşılaşmış iki yabancıdan öte değillerdi. Genç adamın teklifini kabul edip onun evinde kalması pek doğru olmazdı. Genç kız kısa bir an tereddüt etti sonra kesin bir tavırla konuştu.
Teşekkür ederim ama olmaz. Konunun kapandığını gösteren bir tarzda mutfağa yönelmişti.
Gidip sana söz verdiğim kahveyi getireyim. dedi ve Noel’in itiraz etmesine fırsat vermeden odadan çıktı.
Salona geri döndüğünde Noel’in teklifini bir daha açmaması genç kızı rahatlattı.Genç adam kahvesini içtikten sonra kibar bir tavırla teşekkür etti ve daha fazla oyalanmadan veda etti. Öğleden sonraki uçağa yetişmek için acele etmesi gerekiyordu.
Willow onu uğurlayıp içeri dönerken kendi kendine gülüyordu. Noel’le birlikte gizlice garaja girmişler ve genç kız gözcülük yaparken Noel çabucak arabasına atlayıp uzaklaşmıştı.
Genç adamın giderken geldiğinden çok daha neşeli bir ruh hali içinde olması Willoew’u sevindirmişti. Eğilip yere düşmüş olan kanepenin yastığını kaldırırken genç adamın bu ani neşesinin nedeni birdenbire belli oldu.
Noel tam bir şeytandı! Kanepenin yastığı aslında yere düşmemiş genç adam kasıtlı olarak ortaya bırakmıştı. Willow’un onu görü kaldıracağı ve altında bırakılmış anahtarları bulacağı kesindi. Genç adam küçük bir kağıda bir de not yazıp bırakmıştı.Willow anahtar elinde notu okudu. Kendisi mutfaktayken acele yazıldığı belli olan kısa mesaj ‘Lütfen kabul et. İyilikler elden ele geçmelidir’ diyordu. Altına da bir adres yazılmıştı.
Willow’un ilk tepkisi anahtarı en kısa zamanda postaya verip Broadhurst Hall’e yollamaya karar vermek olmuştu.Ama Çarşamba akşamı geldiğinde bu kakarı hala uygulamamıştı.
Nedense ayakları bir türlü posta kutusuna varamamıştı. O akşam bulaşıkları yıkarken Noel iki haftadan önce dönmeyeceğine göre anahtarı postaya vermek için acele etmesine gerek olmadığını düşünmüştü. Üstelik parkın durumu herhalde epey gürültüye neden olmuştu ve dışarı çıktığı takdirde birilerinin ona bu konuda bir şey bilip bilmediğini soracağı kesindi. Willow durup dururken başına iş açmamasının daha iyi olacağını düşündü. Yalan söylemeyi hiç beceremediği için mutlaka bir açık verirdi. Evet en iyisi evde kalmaktı.
Böylece Salı günü anahtar hala ellindeydi. O sabah Willow eşofmanını giyip koşuya çıkmamak için bahane aramak zorunda değildi. Büyük ihtimalle köy sakinlerinin bazıları sabah erken saatte parka kimin geldiğini görmek için bir nöbetçi tayin etmişlerdi. Sabah koşusunun sorguyla sona ermesini istemiyorsa Willow evde oturmak zorundaydı.
Üst üste iki gün evde oturunca genç kızın içini bir huzursuzluk sarmıştı. Çarşamba günü Mrs. Gemmill’i her zamankinden daha çok özlüyordu. Yaşlı kadın hayattayken Willow’u meşgul edecek ufak tefek işler hiç eksil olmazdı ama şimdi tek başına kalmıştı ve bütün işlerini de bir gün önceden bitirmişti. Genç kız boş zamanlarında ne yapacağını bir türlü bilemiyordu.
İçindeki huzursuzluk yerini evden uzaklaşmak isteğine bırakmıştı. Willow arabasının neden olduğu parasızlıktan da iyice bıkmış durumdaydı. Bir an arabanın tamirinden vazgeçip tatile çıkmış olmayı diledi. Tatil dönüşü nasıl olsa işe gidip gelmek için bir yol bulurdu. Aynı anda aklından pek de net olmayan bir düşünce geçti. Evden uzaklaşmayı bu denli istiyorsa Noel’in ona bıraktığı anahtarı kullanması için hiçbir engel yoktu. Willow bu fikri güçlükle kafasından kovdu. Belki arabasını geri aldığı zaman kendini daha iyi hissederdi.
Willow arabasını geri aldığında bu düşüncesini değiştirdi. Kendini daha iyi hissetmek şöyle dursun daha da sıkılıyordu. İçindeki huzursuzluk gittikçe rahatsız edici bir hal almıştı. Kendi kendine bir tatil sözü vermişti ve şimdi de evde oturmak zorundaydı. Aklına tekrara anahtar geldi.
İçinden bir ses Noel’in ona bir yardımda bulunmak istediğini yoksa anahtarı geride bırakıp bir de not yazmayacağını söylüyordu. Herhalde buda arabasının aniden bozulup garajı genç adamın arası için boş bırakması gibi kaderin bir işaretiydi.
Genç kız Salı gecesi yatağa girerken ertesi gün biraz daha neşeli olacağına karar vermişti ama bunu uygulamaya koymak o denli kolay değildi. İlk ışıklarla uyanmış ve aklına ilk gelen düşünce hiçbir yere gidemese bile Londra’ya gidebileceği olmuştu. Yapacağı tek masraf görmeye gittiği yerlerin giriş ücretleri olacaktı. Üstelik Londra’ daki lüks dükkanların vitrinlerine bakmak bile bedavaydı değil mi? Willow tekrar kendini toplamaya çalıştı. Ama bu fikir aklını terk etmeyi reddediyordu.
Genç kız o akşam saat beşte teslim bayrağını çekti. Neticede Noel onun anahtarı kullanması için ısrar etmişti. İyiliklerin elden ele geçmesi gerektiğini ona söyleyen Willow değil miydi?
Genç kız yolda durup birkaç kez sorduktan sonra Noel’in verdiği adresteki evi buldu. Sonra arabasını evin altındaki otoparka bıraktı ve asansöre binerek genç adamın dairesine çıktı. Anahtar kapıyı hemen açmıştı. Daire tamamen erkeksi bir dekora sahipti. Tecrübesiz bir göz bile burada bir kadının yaşamadığını hemen anlardı. Willow içeri girer girmez bütün korku ve endişelerinin kaybolduğunu hissetti. Artık Londra’daydı. Tatile gelmişti. Ve bunun tadını tamamen çıkarmaya da kararlıydı.

Yarın şehri gezmye başlardı. Willow aklında bu düşünceyle o gece erkenden yatmaya karar verdi. Sabah erkenden kalkıp Londra'yı keşfetmeye başlayacaktı o yüzden de zinde olması gerekiyordu.
Dairede iki tane yatak odası vardı. Willow yatağın başucunda duran pazarlama raporlarına bakarak bir tanesinin Noel'e ait olduğuna karar verdi ve kendi odası olarak da orayı seçti.Noel pazarlama müdürü olduğuna göre geceleri uyumadan pazarlamayla ilgili raporları okuması son derece mantıklıydı. Daveti yapan da Noel olduğuna göre en doğrusu Willow'un onun odasında kalmasıydı. Ryden'in odasına girmesi bile biraz ayıp olurdu.
Willow yanında getirdiği birkaç sandviçi yedikten sonra ortalığı topladı ve sabah erken kalmaya niyetli olduğu için kahvaltı sofrasını da hazırlayıp öyle yatmaya karar verdi. Yarım saat kadar da sıcak su dolu banyoda kaldıktan sonra yatağa girdi ve gece lambasını söndürdü.
Halinden memnun bir halde uyumaya hazırlanırkeniçinden de Noel'e teşekkür ediyordu. Nihayet istediği tatile kavuşmuştu ve yarından tezi yok eğlenmeye başlayacaktı.
Willow uykuya dalalı ne kadar olduğunu bilmiyordu. Ama birden bire uykusunun içinde bir takım sesler duyarak uyandı. Kulak kesilerek çevreyi dinledi ama her yan sessizdi.
Genç kız gürültünün sokaktan da gelmiş olabileceğini düşündü. Neticede burası Londra'ydı ve geceleri sokakta sesler olması normal sayılırdı.Willow aniden yatakta doğrulup oturdu. Ses kesinlikle evin içinden geliyordu! Birisi evin içinde dolaşıyordu.
Kilbane kardeşlerin her ikisi de yurt dışında olduğuna göre birisi evi soymaya çalışıyor demekti. Willow her yanının korkuyla gerildiğini hissetti.
Daha ne yapması gerektiğine karar veremeden yatak odası kapısı teklifsizce açılıverdi. Bir an sonra da tavandaki ışıkla her yan aydınlandı.
Willow yeşil gözleri korkuyla irileşerek kapıda duran uzun boylu esmer adama baktı. Genç adamda şaşırmış gibiydi. Bir kaşını havaya kaldırmış Willow'un ince geceliğini inceliyordu.
Genç kız bu adamın hiç de hırsıza benzemediğini düşündü. Gece yarısı ev soymaya çıkan hırsızlar herhalde pahalı takım elbiseler giymezlerdi. Genç adam onu baştan aşağı inceledikten sonra alaylı bir sesle konuştu. Yatağımda uyuyanda kim? Ya da kısaca seni kim içeri aldı. Uyuyan Güzel?
Bölüm İki
Willow adamın sözlerini anlamakta bir an güçlük çekti. Gözleri yüzünde koskocaman öylece bakıyordu. Sonra bir an rahatladı. Burası genç adamın eviydi. Demek ki hırsız olamazdı. Willow kendisine yöneltilen soruyu unuttu ve yanlış odada yattığına karar verdi.
Burası… sizin odanız mı? Uykudan yeni uyanmış olmanın etkisiyle sesi boğuk çıkıyordu.
Genç adamın gözleri onun yüzünden bir an bile ayrılmamıştı. Cevap vermeden önce genç kızı bir kez daha uzun uzun inceledi.
Hayır aslında burası kardeşimin odası ve sen de onun yatağındasın. Ama soruma hala cevap vermedin. Buraya nasıl girdin? Sesi soğuk ve kontrollü bir ifade taşıyordu.
Willow'un içi iyice rahat etti. Belli ki bu adam Noel'in ağabeyiydi. Noel onun Amerika'dan döneceği tarihi yanlış hatırlamış olmalıydı. Ryden da kardeşi gibi sempatik biriyse durumu anlayacak demekti. Willow ona her şeyi anlatmaya hazırlandı.Tabii bu durumda artık dairede kalması olanaksızdı o başka.
Sen Ryden olmalısın dedi. Korkusu geçtiği için rahatça gülümsüyordu.
Genç adamın yüzü bir anda değişti. Willow'un onu tanımasından hiç de hoşlanmışa benzemiyordu ve ağzının kenarında bir gerginlik vardı.
Willow onun kardeşi gibi rahat ve arkadaş canlısı bir kişiliğe sahip olmadığını hemen anladı.Özür dilerim dedi çabucak.Noel senin Amerika'dan dönmene daha iki hafta olduğunu söylemişti.
Bu sözler üzerine genç adamın yüzünün daha da gerildiğini görünce elinde olmadan içini çekti. Ya durumu anlatmayı beceremiyordu ya da genç kızın Noel'den bahsetmesi Ryden'ın daha da sinirlenmesine neden olmuştu. Willow tekrar açıklamaya çalıştı.
Noel Fransa'ya gidiyordu… ikinizde yurt dışında olacağınız için… Bir an durakladı ve sustu. Her şeyi bir anda anlatmaya çalıştığı için anlamsızca konuştuğunu fark etmişti. Derin bir nefes alarak daha yavaş konuşmaya çalıştı. Noel Fransa'ya gitmek üzere evimden çıktığında… Tekrar durakladı. Ryden Kilbane'nin yüzünde fırtınalı bir ifade belirmişti. Genç kız endişeyle devam etti. Herhalde genç adam kardeşinin annesiyle babasını ihmal ettiğini sanmış olmalıydı.Havaalanına gitmeden önce Broadhurt Hall'e uğrayacağını söylemişti diye ekledi.Her neyse Noel gittikten sonra buranın anahtarını şeyde buldum… ve…Willow daha fazla konuşmaya fırsat bulmadı. Genç adam son derece öfkeli bir sesle sözünü kesmişti.
Bu ne küstahlık! Sesi havayı delip geçen bir bıçak gibiydi.
Willow hayretle duraklayarak yutkundu.
Ne… diye konuşmaya çalıştı ama genç adamın ona söz hakkı tanımaya hiç niyeti yoktu.Korkunç bir öfkeyle konuşmaya devam etti.
Eşyalarını toplamak için on dakikan var diye acımasızca söylendi. İtiraz veya tartışma kabul etmeyeceği açıkça belli oluyordu.

Willow ona boş gözlerle baktı.olayın bu türlü geliştiğine hala inanamıyordu. Ryden Kilbane gerçekten de onu gecenin bu saatinde evden atmaya hazırdı.
Anlamıyorsun diye tekrar denedi. Noel…
Anlamaya da niyetim yok diye hırladı genç adam. Kardeşinin adını genç kızın ağsından duymak onu iyice sinirlendirmiş gibiydi. Belli ki Londra'da oturmuyorsun ve herhalde buraya bir fuarda görevli olarak geldin. Ama buradaki masraflarını kardeşime yüklemek ve o anahtarı bir kez daha kullanmak gibi fikirleri kafandan bir an önce atsan iyi edersin. Noel n derse desin bu evde kalmana izin verecek değilim!
Willow durumu bir anda anladı. Ryden onu Noel'in sabık kız arkadaşı Gypsy sanmıştı. Tam genç adama gerçeği açıklamaya hazırlanıyordu ki durakladı. Ryden onu suçlamakla haksız olsa bile ev konusunda haklı sayılırdı. Willow gerçekten de onların evinde bedava kalıyordu. İçini bir utanç duygusu sardı. Noel'in davetlisi olduğu halde bu duygusu itiraz etmesine engel olmuştu. Ryden Kilbane genç kızın suskunluğunu itiraf olarak kabul etmişti ve Willow durumu açıklama fırsatını kaçırmıştı.
Genç adam birkaç öfkeli adımda yatağa ulaştı ve uzanıp Willow'u hızla yataktan çekti. Genç kız öyle korkmuştu ki geçen pazartesi gününe kadar Noel'i hayatında hiç görmediğini söylemek için ağzını bile açamıyordu.
Güçlü eller kollarını kavrarken öylece donup kalmıştı. Bir an sonra kendini yatağın dışında buldu. Böyle hırpalanmaya tamamen hazırlıksız olduğu için de dengesini kaybetti ve Ryden Kilbane onu aniden bıraktığında elinde olmadan sendelendi.
Kendini toparlamaya fırsat bulamadan genç adamın kollarına düşmüştü. Son on beş dakikadır bu adam yüzünden korkmuş ürkmüş ve şimdide öfkelenmeye başlamıştı. O sırada Ryden genç kıza değmekten bile iğrenir gibi onu kabaca itmişti.
Willow durumu nasıl düzelteceğini bilemiyordu. Genç adamın onun kollarına kasıtlı olarak düştüğünü düşündüğü açıkça belliydi. Genç kız içini çekti.
Ryden ona küçümseyen bakışlarla bakıyordu. İnce geceliğin ortaya serdiği diri göğüsleri süzerek alaylı bir sesle konuştu. Willow'a sonuna dek hakaret etmeye kararlı görünüyordu.
BU patron senin hiçbir teklifinle ilgilenmeye niyetli değil haberin olsun. Genç kızın iri ve yeşil gözlerine gri bakışlarla bakıyordu. On dakika içinde toplanıp gitmezsen seni olduğun gibi sokağa atacağım bilmiş ol.
Willow'un öfkeli itirazları yatak odasının kapanan kapısına kadar yapılmıştı. Genç adam emir veriş ve odadan çıkıp gitmişti.
Willow on dakikasının otuz saniyesini bu pis canavara söylenerek geçirdi. Artık dünyada hiçbir şey bu evde kalmasını sağlayamazdı. On dakika içinde gidecek ve bir aha da Kilbane ailesiyle asla muhatap olmayacaktı. Çabucak harekete geçerek eşyalarını topladı ve üzerini giyindi.
Ama zamanının beş dakikası geçtiğinde genç adama duyduğu öfke geçmeye başlamıştı. Hazırlanırken aklına birkaç şey birden gelmişti. İlk önce iki kardeşin pazartesi gününde beri telefonla görüşmüş olmaları gerekiyordu. Ryden'ın 'patron' konusunda söylediği sözle bunu kanıtlıyordu.
Willow Noel'in genellikle dertlerini Ryden'a anlattığını hatırladı. Herhalde Noel ağabeyini arayıp Gypsy'yle geçirdiği harika hafta sonunun nasıl sona erdiğini ve kızın ancak bir patronla evlenmeye niyetli olduğunu ayrıntılı olarak anlatmış olmalıydı.
Willow tuvalet aynasının önünden saç fırçasını alırken Noel'in gözlerindeki acıyı düşündü. Ryden'in neden bu kadar öfkelendiğini anlamıyor değildi. Noel için için kanıyordu ve bunu ağabeyine belli etmiş olduğu da kesindi. Tabii ki Ryden eve gelip de kardeşine böyle kalpsizce acı çektiren kızın orada bedava kaldığını görünce öfkesine hakim olamamıştı.
Ryden'in yanlış kızı suçladığını ir an bile düşünmemesi de aslında normaldi. Noel Gypsy'nin henüz aileden hiç kimseyle tanışmadığını söylememiş miydi? Willow bunun nedenini tahmin edemiyordu. Ya Gypsy'nin çalışma saatleri ya da Noel'in onu kimseyle paylaşmak istememesi bu karışıklığın nedeni olabilirdi.
Sonuçta Ryden Kilbane'in kardeşini çok sevdiği açıkça belliydi.Noel'i kıran hiç kimse genç adamdan anlayış beklememeliydi. Willow da gecenin o saatinde sırf bu yüzden sokağa atılıyordu.
Willow geceliğini yatağın üzerinden aldı ve çabucak valizinin içine tıktı. Kapağı aceleyle kapatırken başka biriyle karıştırılmış olmaktan hiç de memnun değildi. Kovulacaksa kendisi için kovulmayı yeğleyerek Ryden Kilbane'e gerçeği bir kez daha anlatmayı denemeyi düşündü. Hele Gypsy gibi kalpsiz birinin yerine geçmeyi hiç istemiyordu. Herhalde Noel ağabeyine acılarını anlatırken evin anahtarını ne yaptığını söylemeyi unutmuştu. Belki de onu parktan alıp evine getiren kızı konuşma sırasında tamamen unutmuştu kim bilir?
Yatak odasının kapısı birden bire hızla açıldı. Ryden Kilbane'nin yüzüne bir bakış Willow'un tüm umutlarının suya düşmesi için yeterliydi. Genç adam onu servet avcısı bir kadın olarakgörüyordu ve hiçbir şey bu fikrini değiştirmeye yetmeyecekti. Gözlerindeki öfkeli bakış genç kıza hiçbir söz hakkı tanımıyordu. Willow susmayı yeğledi.

Anahtar! Genç adam elini öne uzatmıştı. Willow elini çantasına soktu ve anahtarı bulup ona verdi. İçindeki çaresiz öfke başını gururla kaldırmasına neden olmuştu.Elinde valiziyle genç adamın yanından geçip odadan çıktı.
Gururla karışık bir öfkeyle salonun ortasına kadar yürüdü sonra dönüp geriye baktı. Ryden diğer odanın kapısında duruyordu. Genç kızı geçirmeye hiç niyetli olmadığı belli olduğu gibi yüzündeki küçümseyen ifade durumu daha da kötüleştiriyordu.
Ne yazık ki diye hırsla konuştu Willow. Neol sana telefon ettiğinde…
O beni aramadı ben onu aradım dedi genç adam terbiyesizce.
Willow bu adamın hiç aile terbiyesi görmemiş bir yabani olduğunu düşündü. Sonra aniden Noel'in söylemiş olduğu şeyi hatırladı. Ryden kardeşinin babalarını üzecek davranışlarından kaçınmasını şart koşmuştu. Genç kızın öfkesi hafifledi. Mrs.Gemmill'e duyduğu yakınlık yaşlı insanlara karşı anlayışlı olmayı öğrenmesini sağlamıştı ve Ryden da annesiyle babasını bu kadar düşündüğüne göre pek kötü bir insan olamazdı. Willow dudaklarına yükselen soruya hakim olamadı.
Babanın nasıl olduğunu merak ettiğin için mi aradın? Ryden'in yüzünde beliren korkunç öfke genç kızın sorusunu kısa kesmesine neden olmuştu.
Genç adamın iki yanında sıktığı yumrukları görünce Ryden Kilbane'nin ona daha fazla dayanmaya niyetli olmadığını anladı. Kulaklarını tırmalayan boğuk ses bunun en basit kanıtıydı.
Defol! Kapa çeneni ve defolup git!
Willow daha fazla zaman ziyan etmedi. Çabucak hareket etmediği takdirde genç adamın onu yakalayıp kendi elleriyle kapının önüne koyacağına emindi. Yine de kapının koluna uzanırken gururunu kurtarmak isteğiyle bir şeyler söylemek ihtiyacını duydu.
Merak etme gidiyorum Kapının kilidini açmak için iki elini birden kullanmak zorunda olduğu için valizini yere bırakmıştı. İnan bana dedi omzunun üzerinden Seni bir daha asla görmemek bana çok büyük bir mutluluk verecek
Kapı açılmıştı. Yapacağı tek şey valizini alıp dışarı çıkmaktı. Ama bir anda her şey alt üst oldu.
Ryden Kilbane genç kızdan kurtulmak için daha fazla bekleyememişti. Çabucak döndü ve yatak odasına girdi salonun ışığını da tek bir hareketle söndürdü. Oysa ki Willow henüz kapının dışında değildi. Solan bir anda karanlığa gömüldü ve genç kız o anda dengesini kaybetti. Öne doğru bir adım atarak valizini almaya çalıştı ama kapanan yatak odası kapısının gürültüsü irkilmesine neden oldu ve bir sonraki an sendelendi. Göz açıp kapayıncaya kadar ayağı takılmış omuz çantası kolundan aşağı kaymış ve Willow valizin üzerine düşerek yeri boylamıştı. Düşerken ayağı garip bir acıyla burkulmuştu.
Dairesin kapısı öyle bir gürültüyle kapandı ki değil Ryden Kilbane bütün bina birinin öfkeyle kapıyı vurup gittiğini düşünmüş olmalıydı.
Ama Willow gitmemişti hala dairenin içindeydi. Sağ bacağını bıçak gibi kesen acıyı duyunca içini çekti. Artık ne Ryden Kilbane ne de başka biri umurundaydı. Canı yanıyordu.
Düşerken attığı çığlık da kapının gürültüsünde boğulup gitmişti. Willow bir daha bağırmadı ama kıpırdamaya çalıştığında sağ dizini saran korkunç sızı başının dertte olduğunu anlamasına yetmişti. Ayağa kalkıp hasarı görmek için ışığı yakmaya çalıştığında acı daha da dayanılmaz bir hal aldı. Ayakta durması imkansızdı. Willow acıyla bağırmamak için dudaklarını ısırdı. Aslında bağırması gerekiyordu çünkü yardıma ihtiyacı vardı.
Tam içeri seslenip Ryden Kilbane'i yardıma çağırmaya hazırlanıyordu ki bir anda genç adamın öfkeli tavrını hatırladı. Ryden gecenin o saatinde onu sokağa atmaktan çekinmemişti ve şimdi de anlayışlı davranacağı çok şüpheliydi.
Willow düşüncesiz bir davranışla aniden kıpırdayınca dizini saran yeni bir acı dalgasıyla kasıldı. Güçlükle kendini toparlamaya çalışırken aklındaki tek düşünce yardım isteyebileceği son insanın Ryden kilbane olduğuydu.
Nasıl yapacağını bilmiyordu ama ışık olan bir yer bulması ve dizini bir gözden geçirmesi gerekiyordu. Ryden Kilbane'nin kapısının altından en ufak bir ışık sızıntısı bile görünmüyordu. Willow bütün vücudunu ter basaark ağır ağır yerde sürünmeye başladı. Herhalde genç adam ondan kurtulmanın verdiği rahatlıkla derin bir uykuya dalmış görünüyordu!.
Willow ondan nefret ediyordu.
Hedefine ulaşması için tüm gücünü toplaması gerekiyordu. Ryden'i aklından sildi. Tekrar Noel'in yatak odasına gitmeye karar vermişti. Başucunda bir gece lambası vardı ve oraya uzanabilirdi.
Willow inatçı bir kişiliğe sahip olduğuna be denli memnun olmamıştı. O inatçılık şimdi teslim bayrağını çekip yerde uyumasını engelliyordu. Yavaş yavaş sürünmeye devam etti.
Kabus gibi gelen uzun dakikalardan sonra nihayet odaya girdi ve son gücünü harcayarak uzanıp lambayı yaktı. Öylesine yorulmuştu ki bir süre yatağa yaslanıp oturmaktan başka bir şey yapamadı.Sanki bayılacak gibiydi. Başı dönüyor duyduğu acının etkisiyle midesi bulanıyordu.
Birkaç dakika sonra bu zayıflık anı geçmişti. Willow enerjisini topladı ve bacağını saran acıyla boğuşmaya hazırlandı. Dizi daha şimdiden şişmişti ve pantolonunun paçasını yukarı sıyırması imkansızdı.

Başka çaresi olmadığı hatırlayınca pantolonunu tamamen çıkartmaya karar verdi. Pantolon bir kumaş yığını halinde yeri boyladığında biraz daha rahat nefes almaya başlamıştı. Dizini incelediğinde şişmiş olduğu halde kırılmışa benzemediğini görmüştü.
Yerde son derece rahatsız olduğu için yatağa çıkmaya karar verdiğinde içini tekrar bir baygınlık sardı. Yan odadaki adama seslenmemek için tüm iradesini kullanıyordu. Ryden herhalde Amerika'dan yeni dönmüştü ve tatlı uykusundan uyandırılmaya da pek bayılmayacağı kesindi. Hele az önce kovduğu genç kızı hala içeride görmek onu çok sevindirirdi şüphesiz! Willow yardımsız bir adım bile atacak halde olmadığı için tabii ki arabasını da kullanacak durumda değildi. Ryden ondan kurtulmayı bu denli istiyorsa ona yardım etmek zorunda kalacaktı. Hatta genç kızın arabasını Stanton Verney'ye kadar kullanıp sonra geri dönmesi gerekecekti!
Gecenin geri kalan saatleri Willow'un hayatının en berbat saatleriydi. Şişen yere soğuk bir kompresin çok iyi geleceğini biliyordu ama olduğu yerden kıpırdamak bile elinde değildi.
Her yanı ağrıyarak yatakta döndü. Şafak sökerken yorgunluk ve acıyla baygınlığa benzeyen bir uykuya dalmıştı. Üşüdüğünü hissedince yatak örtüsünü yavaşça üzerine çekti. Haziran olmasına rağmen geceler soğuk geçiyordu.Tekrar daldığında karmaşık rüyalar uykusunu böldü.
Yirmi dakika kadar sonra uyanmasına neden olanın dizindeki acı mı yoksa yan odadan gelen sesler mi olduğunu merak ediyordu.
Ryden Kilbane'in yatak odası kapısının açıldığını duyunca genç adama seslenip yerini belli etmeye karar verdi. Ama yatak odasının kapısı geceden beri açık olduğu ve salondan da genç adamın öfkeli homurtusu geldiği için seslenmesine gerek kalmadığını da hemen gördü. Ryden onu hala evde olduğunu biliyordu.
Valizinin kapının yanında durduğunu unutmuştu. Genç adamın savurduğu küfür yatak odasının kapısında bornozlu siluetin belirlemesiyle hemen hemen aynı anda Willow'un beynine yer etti. Ryden son derece vahşi bir tavırla odaya girmiş yatağa yönelmişti.
Willow onu görür görmez korkuyla bağırmıştı ama genç adam hiç zaman kaybetmeden eğilip onu yataktan çekerken anlatmaya çalıştığı şeyi anlamamıştı bile. Bir anda örtüleri fırlatıp atarak genç kızın omuzlarını kavradı ve sarstı. Götürüp onu kendi elleriyle kapı önüne koymadan rahat etmeyecek gibiydi.
Dizim! diye haykırdı Willow. Bacağında hiç duymadığı derecede güçlü bir acı vardı. Dizimi incittim!
Ryden ona inanmaz ifadeyle baktı. Genç kızın yüzü bembeyazdı ama yine de rol yapıyor olabilirdi. Böyle basit numaralara kanmak aptallık olurdu. Sonra ince yüzdeki solgunluğun gerçek olduğunu fark etti. Üstelik Willow'un üzerindeki bir gece önceki geceliğin yerine evden çıkmaya hazırlanırken giydiği uzun gömlek vardı. Genç adam bu durumda bir tuhaflık olduğunu anlayarak durdu.
Dizimi burktum dedi Willow çabucak. Canı öylesine yanıyordu ki gömleğinin altında yalnızca külotunun bulunduğunu bile unutmuştu. Ryden gözlerini onun yüzünden ayırıp bacağına baktığında genç kız kıpkırmızı kesildi.
Willow uzun bacaklarında dolaşan bakışlardaki şaşkınlığı açıkça görebiliyordu. Ryden gözlerine inanamıyor gibi genç kızın sağ dizindeki şişliğe bakıyordu. Willow öfkelenmeye başladığını hissetti. Ryden bir gece önceki kadar huysuz davrandığı takdirde başı derde girecek demekti. Belki de Willow'un dizini bilerek sakatladığını patronla olan yakınlığını arttırmak için böyle çılgınca bir plan yaptığını düşünüp yine suçlayan bir tavır takınırdı.
Nasıl becerdin bunu?
Willow'un sabrı artık taşmıştı.Senin yüzünden oldu diye tersledi genç adamı. Sesi öylesine sert çıkmıştı ki kendisi de şaşırdı ve duyduğu acının bir karakter değişikliğine neden olup olmadığını merak etti. Benden kurtulmak için o kadar acele etmeseydin ışığı söndürmek için biraz daha bekleseydin ayağım takılıp valizimin üzerine düşmezdim.
Bu sözlere karşılık olarak yalnızca gergin bir sessizlik ve hırslı bakışlar vardı. Yine de ufak bir değişiklik olmuştu. Ryden genç kızın omuzlarını bıraktı ve eskisine oranla çok daha dikkatli bir tavırla narin vücudu yatağa uzattı.
Yine de konuştuğunda sesi anlayıştan çok uzak bir suçlama ifadesi taşıyordu. Willow bunun böyle olacağını zaten tahmin etmişti. Bu dizle salondan buraya kadar gelmeyi nasıl becerebildin? Hala şüphelendiği belliydi. Yüzündeki çatkınlık gitgide artıyordu. Ve neden beni uyandırmadın?
Birinci sorunun cevabı güçlükle. İkincisine gelince zaten yeterince acı çekiyordum ve bir de senin öfkenle uğraşacak halim yoktu. Evden çıkıp gitmeden kendimi yaralayacak kadar düşüncesiz olduğum ve bir de seni uykundan ettiğim için kim bilir bana nasıl davranırdın?
Genç kız artık kendini toparladığı için üzerindeki kıyafetten rahatsız olmaya başlamıştı. Genç adamın bakışları kazanın sonucunu incelemek üzere uzun bacaklarında dolaşırken Willow üzerini örtecek bir şeyler arandı. Ryden'ın gözlerinde belirten ifade bu utangaçlık anını küçümser nitelikteydi. Sanki Willow'un bacaklarını kasıtlı olarak sergilediğini düşünüyordu. Aralarındaki hava iyice gerginleşmişti.
Değil yürümek ayakta bile duramıyorum dedi Willow öfkeyle.

Belki artık doğru dürüst davranmayı öğrenirsin.Bu sana bir ders olsun. Genç adamın sesindeki alaylı ifade durumu düzeltmeye yönelik değildi.
Willow bu sözlere gereken karşılığı veremedi. Dizini sızlatan yeni acı dalgası eskisinden de kötüydü. Sinirli bir tavırla kıpırdandığında bacağının kopacağını sandı. Gözleri elinde olmadan yaşlarla dolmuştu. Genç kız bu anlayışsız merhametsiz canavarın önünde ağlarsa bütün gece çektiği acıların boşuna olacağını düşünüyordu. Ryden'in eline böyle bir kız veremezdi.
Genç adam yatağın ayakucunda durup onu ne yapacağını düşünürken Wilow var gücüyle ağlamamak için savaş veriyordu. Boğuk bir sesle konuştu. Bu evde hiç aspirin bulunur mu?
Çok acıyor değil mi? Ryden genç kızın acı dolu gözlerine bakıyordu.
Buna memnun olursun herhalde diye söylendi Willow. Genç adamın sert bakışları onu artık ürkütmüyordu. Aspirin var mı?
Ryden yatağın yanından uzaklaştı ama gidip aspirin getirmek yerine eğilip genç kızın yerde duran pantolonunu aldı ve bir iskemlenin arkasına dikkatle astı.Willow gecenin ilerlemiş saatlerinde o pantolonu çıkarmak için ne denli uğraştığını hatırlamak bile istemiyordu.
Bu binada bir doktor var. İlaç olmadan önce bir muayene olsan daha iyi edersin.
Willow acısını dindirebilmek için ne gerekiyorsa yapmaya razıydı.artık dayanacak gücü kalmamıştı ve sızıda gittikçe artıyordu. Ryden Kilbane odadan çıktıktan sonra dakikalar geçmek bilmedi. Genç adam yan odada birine telefon etmekle meşguldü. Biraz daha zaman geçti. Genç kız zoraki ev sahibini tekrar gördüğünde genç adam duş almış tıraş olmuş ve üzerini giyinmişti. Beklenmedik bir şekilde eline bir çay tepsisi taşıyarak odaya girdi.
Şeker alır mısın? diye sordu sertçe.
Willow başını olumsuz yönde sallayarak fincanı alabilmek için doğruldu. Genç adam ona yardım etmeye niyetli görünmüyordu. Herhalde ne denli acı çektiğini biliyor ve bunu umursamıyordu. Bir gece önce ona dokunmaktan tiksindiğini açıkça belli etmemiş miydi? Kardeşine böyle ızdırap çektiren bir kadına anlayış göstermesi zaten beklenemezdi.
Willow'un içinden ona gerçeği anlamak için bir kez daha uğraşmak geliyordu ama nedensebunu yapmak için fırsatı olduğu halde ağzını açmadı. Noel'in kız arkadaşı olmadığını söylemek son derece kolay olurdu. Ama genç adamın tavrı öylesine sinirine dokunmuştu ki karakterinin inatçı yönü onu susmaya zorluyordu.
Ryden ona bir fincan çay uzattı ve doktor kimi muayene ettiğini bilmek steyeceği için genç kızın gerçek kimliğini sordu. Ama Willow'un kibarca cevap vermeye hiç niyeti yoktu. Senin her şeyi bildiğini sanıyordum! Demek atladığın bir şeyler varmış!
Ryden ona anlamlı bir bakış yöneltti. Yine de konuştuğu zaman sesi genç kızın beklediği kadar sert değildi. Senden yalnızca Grpsy diye bahsedildiğini duydum. Böyle saçma bir ismi de kullanmayı reddediyorum. İtiraz kabul etmeyeceği belliydi.
Willow onun kendisine hitap etmeyi istemesine bile şaşırmıştı. Adım Willow dedi sertçe. Ama sen yine de bana Miss Cevendish de.
Aralarındaki gerginlik yine artmıştı. Tam o anda çalınan kapı doktorun gelişini haber verdi. Willow muayene sırasında genç adamın odada bulunmasını istemiyordu. ama bunu söylemesine gerek kalmadı. Ryden Dr. Oliphant'ı genç kıza tanıştırır tanıştırmaz odayı terk etmişti.
Doktor incinen bölgeyi muayene ederken son derece dikkatli davranmasına rağmen Willow'un canı çok acıdı. Dr. Oliphant sempatik ve neşeli bir doktordu ve muayene süresince hiç durmadan konuştu. Sakatlanan bacağı sararken gülümsüyordu. İyileşecek merak etmeyin. Genç kızın ne denli yorgun olduğunu da fark etmiş olmalıydı. Yanında getirdiği küçük çantayı karıştırarak sordu. Kazadan beri hiç uyudunuz mu?
Biraz.
Ama yeterince değil diye gülümsedi doktor. Çantasından çıkardığı bir hapı uzatıyordu. Bunu yutun.
Willow nihayet acısını dindirecek bir şey bulmaktan memnun hapı hemen yuttu. Her dört saatte bir bu haptan iki tane alırsanız acıya dayanabilirsiniz. diyordu doktor. Başucundaki komidonun üzerine bir şişe ilaç bırakmıştı.
Willow ona içtenlikle teşekkür etti. Doktor gittikten sonrada arkasına yaslanıp hapın etkisini göstermesini bekledi. Artık acı çekmeyeceğini düşünmek bile iyi geliyordu.
Doktor Oliphant odadan çıktıktan sonra salona geçip Ryden'la konuşmaya başlamıştı. Willow sesleri duyabiliyor ama ne söylediğini anlayamıyordu. Herhalde genç adam birazdan odaya gelirdi.
Ryden gerçekten de az sonra genç kızın valizini ve çantasını odaya getirdi.Willow hafifçe sinirlenmişti. Evet Stanton Verney'ye kadar onunla gitmek zorundaydı ama genç adamın valizini getirip ulaşamayacağı bir yere koyması yaptığı iyiliğin tadını şimdiden kaçırmaya başlamıştı.
Valizimi bu yana getirirsen yolda giyecek bir etek bulabilirim dedi sertçe.
Ryden'in dudakları gerildi. Anlaşılan emir almaktan hoşlanmıyordu. Eğilip valizini açtı ve içini

karıştırarak bir etek aramaya başladı. Buda genç kızın hiç hoşuna gitmemişti.
Üstelik genç adamın valizden çıkarıp ona uzattığı giysi eteğe benzemiyordu. Ben etek dedim.
Willow kendisine uzatılan giysiyi kavgacı bir tavırla yatağın üzerine bıraktı ve ve alaycı bir sesle devam etti. Gecelikle yolculuğa çıkmak adetim değildir.
Ryden bu sözlerden etkilenmiş görünmüyordu. Genç kız tatsız bir şeyler duymaya hazırlandı. Ama yine de genç adamın sözleri onu şaşırtmıştı. Hiçbir yere gitmiyorsun. Doktorun dediğine bakılırsa dizinin kırk sekiz saat dinlenmesi gerekiyor. Hiç kıpırdamadan.
Willow dehşetle yutkundu. Yanlış anlamadıysa kırk sekiz saat boyunca bu dairede bu adamla birlikte kalmak zorundaydı.
Ryden onun gerçekten göründüğü kadar dehşete kapılmış olduğuna inanmadığını belirten bir tavırla sırıttı. Bu durumdan faydalanmaya kalkışırsan seni dizine falan bakmadan kapının önüne koyarım haberin olsun. Şimdi. Şimdi giy geceliğini ve yat. Benim gitmem gereken bir ofis var.
Burada kalmak istemiyorum. diye itiraz etti Willow. Doktor Oliphant bana bir ağrı kesici verdi. Etkisini gösterdiği zaman sen yardım etsen de etmesen de buradan gideceğim…
O hap etkisini gösterdiği zaman hiçbir yere gidecek halin olmayacak diye homurdandı Ryden. Doktorun sana verdiği hap ağrı kesici değil. Uykuya ihtiyacın olduğunu düşündüğü için bir uyku hapı vermiş.
Uyku hapı mı?
Sekiz saat kadar rahat bir uyku çekeceksin.
Willow birden bire kendini çok bitkin hissetti. Bu adamın onu eve götürmeye niyeti yoktu ve birazdan zorunlu olarak uykuya dalacaktı. Burada kalıp kaderine razı olmaktan başka çaresi yoktu. Tamamen Ryden'ın merhametine kalmıştı ve genç adam da pek merhametli bir tip sayılmazdı.
Bölüm Üç
Willow o Perşembe öğleden sonrasında başında güçlü bir ağrı ve dizinde rahatsız edici bir sızıyla uyandı. Ağzı kupkuruydu ve kendini çok kötü hissediyordu. Uzun süredir uykuda olduğu halde hiç de dinlenmiş bir hali yoktu.
Ağrı kesici sanıp da yuttuğu uyku hapı görevi yerine getirmiş ve genç kzı derin bir uykuya göndermişti. Willow hala tam olarak ayılmış sayılmazdı. Yatakta güçlükle doğrulup oturdu ve doktorun başucuna bırakmış olduğu gerçek ağrı kesici haplara uzandı. Dizindeki sızıyı dindirmek için başka çaresi yoktu. İlaç şişesine uzanırken gözleri komodinin üzerinde duran su dolu sürahiye takıldı. Ryden Kilbane beklenmedik derecede düşünceli davranmış genç kızın ulaşabileceği şekilde bir de bardak bırakmıştı. Ama bunları görmek Willow'u sevindireceği yerde sinirlendirmişti.
Medeniyetsiz canavar diye mırıldandı Willow. Genç adamın odadan çıkmadan önce telefonu işaret edip artık çalışması olanaksız olduğuna göre fuara haber vermesi gerektiğini söylemesi genç kızın ona karşı duyabileceği her türlü iyi niyeti yok etmeye yetmişti. Bu adamda olumlu bir yön aramak boşunaydı belli ki son derece kaba ve terbiyesizdi.
Willow içinden gelen ağlama isteğini aldığı uyku hapına yoruyordu. Herhalde Ryden Kilbane gibi katı kalpli birinin içinde bile biraz olsun iyilik bulunacağı fikrinin de sorumlusu hapın neden olduğu beyin uyuşukluğu olsa gerekti.Willow uyumaya hazırlanırken geceliğine uzandığı anda olanları hatırladı. Gecelik yataktan aşağı kaymış genç kızda onu yakalamaya çalışırken acıyla yüzünü buruşturmuştu. O anda Ryden Kilbane eğilip geceliği düştüğü yerden almış ve Willow'un kulağına son derece yumuşak gelen bir sesle yardım isteyip istemediğini sormuştu. Genç kızın geceliğini giymesine yardım etmeye hazır gibi görünüyordu.
Ama Willow hayatında hiçbir erkeğe geceliğini giydirmesine izin verecek denli yakın olmamıştı ve Ryden Kilbane'i de hiç tanımıyor sayılırdı. Ne kadar acı çekerse çeksin bir erkeğin onu soyup girdirmesine razı olamazdı. Yine de genç adamın iyi niyetli davrandığını düşünerek sessizce konuşmuştu. Odadan çıkarsan üzerimi kendi başıma değişebilirim. Yine de teşekkür ederim.
Ryden yardıma hazırlanarak ona doğru eğilmişti ama genç kızın cevabını duyunca durakladı. İlk defa olarak gri gözlerinde düşmanlıktan farklı bir şeyler şaşkınlıkla karışık bir sorgu okunuyordu. Uzun bir an Willow'a baktı. İşte genç kız o bakışı yanlış anlamış olmalıydı. Hiç kimseyle düşman olmak istemediği için genç adamın gözlerinde bir yumuşama gördüğü an ona gerçeği açıklamaya karar verdi. Durumu düzeltmek için en azından bir denemesi gerekiyordu.
Noel ve ben… diye başladı çabucak. Kardeşinle aramızdaki ilişki… Ryden'in yüzünde beliren ani düşmanlığı görmezden gelmeye çalışıyordu.
Noel bana o ilişkinin ardındaki gerçeği çoktan anlattı diye konuştu Ryden. Sesi Willow'un sözlerini bıçak gibi kesmişti.
Ama anlamıyorsun diye ısrar etti Willow. Sandığın gibi değil…
Emin ol çok iyi anlıyorum diye alayla konuştu genç adam.Dün gece dizindeki acıdan başka şeyler düşünecek epey zaman bulduğun belli. Kim bilir o entrikacı büyük beyninle neler planladın! Genç kızın yeşil gözlerinin isyanla irileşmesine hiç aldırmadan devam ediyordu. Noel konusunda o

yalancı ağızdan çıkacak tek bir kelimeye bile inanacağı sanıyorsan aldanıyorsun. Kardeşime değil de sana inanmamı beklemen için sandığımdan daha aptal olmalısın.
genç adam hızla dönüp odadan çıkarken Willow hüzünle içini çekti. Az sonra ev sessizleşti. Ryden sevgili bürosuna gitmiş olmalıydı. Genç kız telefon edebileceği biri olmasını çok isterdi. Gelip onu alabilecek eve götürebilecek birine öylesine ihtiyacı vardı ki! Hayatta ne denli yalnız olduğunu hiç o anki kadar hissetmemişti. İçinde derin bir sızıyla vücudunu saran uykuya teslim oldu.
İki ağrı kesici hapla birlikte içtiği bir bardak dolusu su ağzının kuruluğunu biraz gidermişti. Ama on dakika sonra canı sıkılmaya başladı ve birkaç saniye düşündükten sonra sağ bacağının gücünü bir denemeye karar verdi.
Bu karardan uzun bir süre sonra nihayet tuvalete ulaşabilmişti. Banyo küvetinin kenarına oturup dinlenirken pek de akıllıca davranmadığını kabul ediyordu. Tuvalete her gidişi bu denli güç olacaksa başı gerçekten sertte demekti.
Güçlükle oturduğu yerden doğrulup musluğa yöneldi. Aynaya baktığında yüzünün solgun rengi hiç hoşuna gitmemişti. Saçları da darmadağındı. Elini yüzünü yıkarsa belki kendini biraz daha iyi hissederdi.
Yatağına geri döndüğünde bitkin haldeydi. Ryden Kilbane geri dönmeden o evden çıkıp gitme kararını uygulamasının olanaksız olduğunu anlamıştı. Bu küçük macera tüm gücünü almıştı.
Hırsla içini çekerken kaderine laner ediyordu. Omuz çantasına uzanıp saç fırçasını bulması şarttı ve bu da yine acı demekti. Güçlükle yataktan kalktı ve çantasının durduğu yere yöneldi. O canavar eve döndüğünde kendine olan güvenini biraz olsun kazanmış olmak istiyordu yoksa genç adama nasıl göründüğü umurunda bile değildi!. Saçını tarayıp şekle soktuğunda biraz pudra ve ruj da sürmemek için bir neden göremedi.
Şaşırtıcı şekilde Ryden Kilbane eve erken sayılacak bir saatte döndü. Ama genç kızın ondan iyi niyet ummakta hatalı olduğu genç adamın eve onun varlığından dolayı erken dönmüş olmadığı kısa sürede ortaya çıktı. Ryden genç kızın odasına uğramayı eve geldikten ancak yarım saat sonra akıl etti. Yüzünden hiç uğramamayı tercih edeceği açıkça belli oluyordu.
Willow onun hiç gelmemiş olmasını diledi. Görünüşe bakılırsa Ryden günü geç kıza duyduğu kini yenileyerek geçirmişti. Odaya girdiği andan beri yüzündeki gergin ifade değişmeden Willow'a bakıyordu. Genç kızın kendine çeki düzen verme çabalarına soğuk bakışlarla baktı ve alaycı bir sesle konuştu.
Bakıyorum yataktan çıkmayı başarmışsın. Willow'un sırf ona güzel görünmek için uğraştığı kanısında olduğunu belli etmekten kaçınmıyordu.
Willow onunla her konuştuğunda içini kesmeye başlayan sinire hakim olmaya çalışıyordu. Yüzüne pudra ve ruj sürme zahmetine katlandığı için kendi kendisine de kızıyordu. Bunun böyle olacağını bilmesi gerekirdi.
Gidebilseydim banyodan daha da öteye gidecektim dedi. Genç adamın inanmaz bakışlarına aldırış etmemeye çalışıyordu. Bu evde mahsur kalmaktan bende hiç memnun değilim haberin olsun! Elimde olsa hemen evime döneceğim.Sesinden sabrının taşmaya başladığı anlaşılıyordu.
Tabii ki hoşuna gitmiyor dedi Ryden alayla.Hehalde patronla aynı dam altında olup da hiçbir gelişme kaydedecek durumda olmamak sana çok ağır geliyordur.
Willow iyice sinirlenmişti. Üstelik duyduğu öfkenin Noel'in kız arkadaşıyla hiç ilgisi yoktu. Ryden Kilbane şimdiye kadar onun Gypsy denen kızın tarifine hiç uymadığını görememişse artık gerçeği açıklamaya çalışmak boşunaydı.
Dünyadaki son erkek sen olsan yine de ilgimi çekemezdin dedi öfkeyle.Zaten…
İlgi çekmekten bahseden de kim?Ryden'ın sesi buz gibiydi. Seni ilgilendiren tek şey insanların cüzdanı. Yeterince parası varsa şeytana bile ilgi duyabilirsin sen!
Willow o anda ona bir daha tek kelime bile söylememeye karar verirken genç adam da onu susturmuş olmanın verdiği zafer duygusuyla odadan çıkıp gitmişti.
Willow onun ardından hırsla baktı. İçinden dizinin bir an önce iyileşmesi için dua ediyordu. Ryden zahmet edip nasıl olduğunu bile sormamıştı. Odaya neden uğradığı bile belli değildi. Genç kız uyurken bacağının bedeninden ayrıldığını söyleye Ryden'ın umurunda olmazdı herhalde!
Genç adam az sonra bir fincan çayla döndüğünde Willow ağzını açıp ona teşekkür etmeye zahmet etmedi. Herhalde Ryden kendisi için yaptığı çaydan biraz da ona vermeye karar vermişti yoksa sırf Willow için böyle düşünceli bir davranışta bulunmazdı. Yine de genç adamın bu davranışı Willow'un zırhında küçük de olsa bir delik açmıştı. Bir saat kadar sonra Ryden bir tepsi yemekle tekrar geldiğinde Willow onu affetmek yolunda büyük bir adım attı.
Bir saat dahageçti ve Ryden yine göründü. Üzerinde son derece iyi kesimli bir smokin vardı ve çok çarpıcı görünüyordu. Dışarı çıkmadan önce genç kızın bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sorması gerçekten beklenmedik bir incelikti. Willow artık o denli yumuşamıştı ki bu adamla aynı çatı altında bulunup onun yardımına muhtaç olduğu halde Noel'le ilişkisi hakkında gerçeği söylememek delilik gibi geliyordu.
Hiçbir şeye ihtiyacım yok teşekkür ederim dedi kibarca. Ryden yemek tepsisini kaldırmakla

meşguldü. Saatine bakmasından fazla zamanı olmadığı belli oluyordu. Willow nedenini kendi de anlamadığı bir duyguyla onu biraz daha yanında tutmak istedi.Yemel çok güzeldi dedi çabucak.
Ev yemekleri…
Ben yapmadım dedi Ryden sertçe.
Biliyorum. Broadhurst'teki kahya kadın yolluyor dedi Willow. Ryden'in çatılan kaşlarını görünce aceleyle devam etti. Bunu Noel'den ne şartlar altında öğrendiğini anlatmak istiyordu. Düşünmeden genç adamın ilk adını kullandı.
Bak Ryden neden bana bir şans tanımıyordun? Gerçekten anlamadığın…
Asıl sen buraya bak diye bağırdı Ryden.
Senden kurtulmak için acele ettim ve cezamı da çekiyorum. Seninle ilgili hiçbir mesuliyet kabul etmek istemediğim halde bu kazaya sabırsızlığımın neden olduğunu itiraf ediyorum. Ama bu sorumluluğu kabul etmem sana hiçbir umut vermesin.
Ama sana bir şey anlatmaya çalışıyorum…
Anlatacağın peri masalları beni ilgilendirmiyor. Herhalde bütün gün oturup bana uyduracağın yalanları planladın. Eğer hemen şu anda kapının önüne atılmak istemiyorsan bundan sonra çeneni tut! Kardeşime bunca zaman umut verdin sana aldığı bütün armağanları kabul ettin ama evlenmeye gelince yanaşmadın. Pazarlama müdür seni tatmin etmedi büyük patronu avlamaya karar verdin!
Willow gerçekten suçlu olsaydıRyden'ınkorkunç öfkesi karşısında sinerdi. Ama suçlu değildi ve derdini anlatmaya da kararlıydı.
Ama Neol ve… Ryden'in yüzündeki ifadeyi görünce inadı bırakıp susmaya karar vermişti. Ne denli masun olursa olsun genç adam ona doğru bir adım atınca elinde olmadan korkmuştu. Ryden onu parçalamaya hazır görünüyordu. Sesi alçak ama son derece sakindi. Kendi iyiliğini düşünüyorsan bir daha Noel'in ismini ağzına almazsın. Duyarsam ağzını yırtarım! Onu uğrattığın duygusal yıkımdan sonra senin gibi bir şırfıntının kardeşimden rahatça bahsettiğini duymak kulaklarımı tırmalıyor. Çeneni kapat ve bir daha da açma yoksa fena olur!
Willow ancak genç adam kapıyı kapatıp evden çıktıktan on beş dakika sonra kendine gelebildi. Ryden Kilbane'nin o öfkeyle cinayet bile işleyebileceğini düşünerek gerçekten çok korkmuştu. Bir kelime daha ettiği takdirde genç adam onu rahatça boğabilirdi. Öfkesi Willow'un korkusu kadar gerçekti. Ama genç kız kendini topladıkça yeniden öfkelenmeye başlamıştı. Neden Ryden'a Noel ve kendisi hakkında açıklama yapmak zorunda olsundu? İçinde genç adama karşı derin bir kin doğmuştu. Hayatı boyunca ona hiç kimse böyle davranmamış yok yere ona suçlu muamelesi yapmamıştı. Genç adamdan korktuğu için kendinden de nefret ediyordu.
Ryden ona çenesini kapamasını söylemişti. Eh Willow da bunu uygulayacaktı. Özellikle de Noel konusunda. Bekleyen mutlaka kazanırdı. Noel Paris'ten döndüğünde Ryden gelip ondan özür dileyecekti.
Willow hüzünle içini çekti. Aslında Ryden'ın özür dilemeye alışık olduğunu hiç sanmıyordu. Üstelik Ryden onu dinlemediğine göre belki Noel'e de inanmazdı. Hatta belki Noel'e bu durumdan hiç bahsetmez genç adam da ağabeyine gerçeği anlatma fırsatı bulamazdı. Duruma bir hal çaresi bulmak yine Willow'a kalmıştı.
Saat on bir buçuk sularında dizindeki acı aniden artınca Willow Kilbane kardeşleri düşünmeyi bıraktı.İki tane ağrı kesici hap almıştı ama henüz sonuç almak için erkendi ve sızı dayanılmaz hale gelmişti. Dha fazla yatakta kalıp acının dinmesini bekleyecek durumda değildi.
Birkaç dakika sonra yine banyodaydı. Bacağındaki sargıyı güçlükle çözdü ve dizine soğuk kompres yaparak biraz rahatlamaya çalıştı.
Geceyarısı kapanan bir kapı sesi Ryden Kilbane'in eve döndüğünü haber verdiğinde Willow hala banyodaydı. Soğuk kompresi iki kez değiştirdiği halde acısı dinmemişti. Willow genç adamın evden çıktığında ne denli öfkeli olduğunu hatırladı. Herhalde Ryden onun odasına hiç uğramadan geçer ve doğruca yatardı. Zaten Willow da onu görmek istemiyordu. Bir daha hiç görüşmeseler bile umurunda değildi.
Sırtı kapıya dönük olarak banyo küvetinin üzerine eğildiğinden Ryden'ın yaklaştığını önce göremedi. Ama sonra genç adamın ayak sesleri banyonun mermer zemininde yankılandı ve Ryden gelip genç kızın tam arkasında durdu. Willow ona aldırmamaya çalıyordu.
Ama Ryden'ın bu tür muameleye alışık olmadığı ve alışmaya da niyetli bulunmadığı hemen anlaşıldı. Genç kızın görüş acısı içine girmiş yaptığı kompresi inceliyordu. Konuştuğunda her zamanki sinirli tavrını takınmaması da Willow'u şaşırttı. Çok mu acıyor?
Her halde çok sevineceksin… evet çok acıyor. Willow başını kaldırmadan konuşmuştu.
Seyredilmekten hoşlanmadığı için kompresi kaldırdı ve dizini yeniden sarmaya başladı.
Ağrı kesici hapları en son ne zaman aldın?
Willow onun çekip gitmesini diledi. Yarım saat kadar önce. Genç adam başka hiçbir söz etmemişti ama genç kız onun onun varlığının fazlasıyla farkındaydı. Parmakları aniden uyuşmuş gibiydi.

Yapacak başka işin yok mu senin? diye sinirle söylendi.
Aldığı tek cevap sessizlikti. Willow dönüp baktığında genç adamın gitmiş olduğunu gördü. Havaya konuştuğunu anlamak hiç hoşuna gitmemişti. Ryden onun duyduğu acıdan memnun olarak içi rahat yatmaya gitmiş olsa gerekti.
Dizini tamamen sardıktan sonra sol ayağının üzerine basarak banyonun kenarından kalktı ve kapıya yöneldi.Ryden kapını hemen yanında yatak odasında duruyordu.
Genç adamın orada durup topallayarak yatağa dönmesini seyretmesi Willow'un sinirini bozuyordu. Onun bakışları altında sendeleyerek yürümek istemediği için olduğu yerde durdu ve kavgacı bir sesle konuştu.
Yolumdan çekilir misin?
Ryden kenara çekildi ama genç kızın ancak tek bir sarsak adım atmasına izin verdi. Bu çok aptalca diye mırıldanışı Willow'un kulağına henüz erişmişti ki genç kız kendini havada buldu. Hafif bir kız olmadığı halde Ryden onu bir çocuk taşırcasına rahar kucaklamış yatağına götürüyordu. Willow'a dokunmaktan iğrense de iğrenmese de onu kucağına almış sendelemesini seyretmek yerine kendi eliyle yatağa taşıyordu.
Willow genç adama bu denli yakın olmaktan huzursuz olmuştu. Başını onun göğsünden olabildiğince uzak tutmaya çalıştı. Ama yine de genç adam birkaç adımda yatağa ulaşıp da onu bırakmak için eğildiğinde birden bire yanakları birbirine değdi. Be ten yakınlığı ikisininde irkilmesine neden olmuştu. Aynı anda ikisi de geri çekildiler.Ryden'ın bunu kasıtlı bir davranış olarak nitelediği belliydi. Willow onun kendisine daha fazla hakaret etmesine fırsat vermemek için çareyi saldırıya geçmekte buldu.
İlk önce kes şu davranışı Kilbane! diye hırsla söylendi. Suçlayan ses tonu genç adamın üzerinde etkili olmuş gibiydi çünkü Ryden onu boş bir çuval gibi yatağın üzerine atıverdi.
Sağ bacağı aniden şilteye vurunca Willow elinde olmadan acıyla bağırmıştı. Ryden'in gözlerine baktığında sabrı tükenmiş bir adam gördü. Herhalde genç adam ona ilgi göstermek kadar adice bir davranışla suçlandığı için çok sinirlenmiş olmalıydı.
Of tanrım diye içini çekti Ryden. Dönüp odadan çıkarken bu duruma daha fazla dayanamayacağı şeklinde bir şeyler söyleniyordu.
Willow onun da durumu en az kendisi kadar sinir bozucu bulduğunu biliyordu.
Genç adamı o gece bir daha görmeyi beklemiyordu ama tam yorganın altına girmeye hazırlanırken Ryden elinde bir fincan sıcak süt ve birkaç da bisküviyle geri döndü.
Willow'un ilk tepkisi ona sertçe bakmak oldu. Ne süt ne bisküvi ne de Ryden'i görmek istiyordu.Ama genç adamın öfkesini yenmek için çok uğraştığı belliydi ve neticede genç kızın iyiliğini düşünerek hareket etmişti. Sıcak süt rahat bir uyku için en uygun ilaçtı. Genç kız içinden gelen duyguları bastırarak hiçbir şey söylememeye karar verdi.
Ne yazık ki kakao yok dedi Ryden. Fincanı genç kıza uzatıyordu. Biz içmediğimiz için evde bulundurmuyoruz.
O anda Willow'un etrafında inşa etmeye çalıştığı katı kabuk yerle bir oluverdi. Yine de Ryden'a karşı ne zaman biraz yumuşasa buna pişman olması için hemen bir neden çıktığını düşünmekten kendini alamıyordu.sesini yumuşamasına kasıtlı engel oldu ve genç adamın her zaman kullandığı alaycı ses tonunu başarıyla taklit etti. İçine zehir katmadığın sürece süt idare eder.
Willow genç adamın bu sözlere sinirlenmesini ters bir cevap vermesini bekliyordu. O yüzden Ryden onun söylediklerini çok komik bulmuş gibi gülmeye başlayınca çok şaşırdı. Genç adamın ciddi yüzü neşeyle aydınlanmıştı.
İşin kötüsü tanıştığı andan beri asık yüzlü görmeye alıştığı genç adamın güldüğünü görmek Willow'un içine bir neşe vermişti. Durum gerçekten de çok komikti. O da gülmeye başladı.
Ryden'ın gülüşü dudaklarında donduğundaWillow hafifçe gülümsüyordu. Daha önce çıktığı birisi genç kızın bu gülümsemesini 'çok çarpıcı' olarak nitelendirmişti. Willow Ryden'in gözlerinin nereye takıldığını fark edince donup kaldı. Genç adam ısrarla dudaklarının kıvrımına bakıyordu.sonra genç kızın nefes bile almaya cesaret edemediği o an kayboldu ve Ryden onun yeşil gözlerine çabucak bir bakış fırlattıktan sonra dönüp hızla odadan çıktı.
Ertesi sabah Ryden Kilbane son derece soğuktu. Willow onun bşir gece önce Gypsy kadar adi bir kadına gülümsediği için pişman olduğunu tahmin etti. Genç adam kaba bir homurtuyla Willow'un kahvaltı tepsisini getirmiş ve genç kız rafadan yumurtasıyla kızarmış ekmeğini yerken çıkıp bürosuna gitmişti.
Willow onu bekleyen bomboş ve uzun günü düşününce kendini çok kötü hissetti. Ama dizinin biraz daha iyice olduğunu fark edince morali biraz düzeldi. Banyoya giderken hala sendeliyordu ama bir gün öncesine kıyasla çok daha rahat hareket edebildiği de bir gerçekti.
Banyonun kenarına oturup dizini muayene ederken içini tatlı bir heyecan sarmıştı. Acaba bir taksi çağırıp tren istasyonuna gidebilir miydi? Stanton Verney'ye vardığında onu eve götürecek bir taksi daha bulabileceğinden emindi.
Ama ağır adımlarla yatağına dönerken bu heyecanının yerini hayal kırıklığı aldı. İki ayağının birden üzerine basmaya çalıştığında az daha yere düşüyordu. Kendi kendine henüz hiçbir yere gidecek

durumda olmadığını itiraf ederken canı iyice sıkılmıştı. Güçlükle yatağa vardı ve iki ağrı kesici alarak yattı.
Stanton Verney'ye kendi evine dönmek fikrinden bir türlü vazgeçemiyordu. Ryden onu şaşırtarak öğle saatinde eve geldiğinde kendini tutamayıp ona bu konuyu açmaya karar verdi. Genç adamın asık yüzüne aldırmamaya çalışıyordu.
Ryden yatağın yanına kahve ve sandviçle birlikte birkaç da dergi bıraktığında Willow biraz cesaretlendi. Genç adamın içinde bir iyi nokta bir parça olsun yumuşaklık olmalıydı yoksa gidip bunca nefret ettiği bir insanın yatakta sıkılmaması için bu dergileri almazdı.
Şey… Willow odadan çıkmaya hazırlanan genç adamı durdurdu. Ryden kapıda duraklamıştı ama yüzündeki ifade hiç de cesaret verici değildi. Sabırsızca genç kızın devam etmesini bekledi. Evime dönmek istiyorum dedi Willow. Genç adamın yüzünde beliren alaycı gülüşü görünce içinden onun kafasına bir şey atmak gelmişti. Bir gün o kalın kafayı kıracaktı! Beni arabamla eve kadar götürmeni istiyorum diye devam etti. Bir ricada bulunuyor olmasına rağmen sesi son derece sert çıkmıştı.
Senin şoförlüğünü yapmaktan çok daha önemli işlerim var diye hırladı genç adam.
Willow onun ardından hırsla baktı. Dış kapının kapandığını duyunca siniri daha da artmıştı. Bir kez olsun yürüyüp giden kendisi olabilmek için neler vermezdi! Zaten sorun da buydu. Tek başına düzgün bir tek adım bile atması olanaksızdı.
Ryden'la öğle vakti konuşmamış olması pek önemli değildi. Genç adam o akşam bürodan döndüğünde konuyu tekrara açacaktı.
Ama buna da fırsat bulamadı. Ryden eve döndüğünde onunla hiç konuşmadan yemek tepsisini getirmiş sonra da çıkıp gitmişti. Giyimine bakılırsa eğlenmeye gidiyordu.
Willow onun gecesini kötü geçmesini diledi. Sonra genç adamın nereye gittiğini ve kimlerle beraber olduğunu merak etti. Herlahe Ryden zarif ve havalı kadınlardan hoşlanırdı. Aslında Willow da giyinip kuşandığı biraz makyaj yaptığı zaman pekala havalı ve zarif olabilirdi!
Genç kız bir an durakladı. Herhalde aldığı haplar aklını bulandırmış olmalıydı çünkü Ryden'ın hoşlandığı tip bir kadın olmak en son istediği şeydi. Çabucak başka şeyler düşünmeye çalıştı. Noel hafta içinde Londra'da kaldıklarını bahsetmişti. Acaba Ryden hafta sonlarını Broadhurst Hall'de mi geçiriyordu? Yoksa Willow'u evde yalnız bırakıp gidecek miydi?
Bunu düşününce içini bir sıkıntı kapladı. Ryden onu yalnız bırakıp gittiği takdirde yatağa bağlı geçirmek zorunda kalacağı günler daha da dayanılmaz bir hale gelecekti. Ama genç adamın babası hastaydı ve Ryden Amerika'dan döndüğünden beri eve gidip annesiyle babasını görmemişti. Gitmesi normal olurdu. Herhalde ailesini özlemiş olmalıydı.
Willow kendi kendine bu durumun iyi bir yönü olabileceğini söyleyerek moralini düzeltmeye çalıştı. Comberford Stanton Verney'den yalnızca yedi mil uzaktaydı. Belki Ryden hafta sonu evine giderken Willow'u da eve götürmeye razı olurdu. Genç kız bu düşüncenin neden eskisi adar hoşuna gitmediğini bilemiyordu.
Ryden'ın anahtarı kapıda döndüğünde siniri iyice bozulmuştu. Tatlı küçük bir köyde sevimli bir evi olduğunu kısa sürede oraya geri döneceğini düşünmek artık ona eskisi kadar iyi gelmiyordu. Ryden'ın babasını düşünüce aklına Mrs.Gemmıll gelmişti. Yaşlı kadın ölünce hayatının ne denli boş kaldığını gittikçe daha iyi anlıyordu. Mrs. Gemmill'i çok özlüyordu ama yaşlı kadın ölmüştü.
Bir şeye ihtiyacın var mı? Ryden'ın sesi oldukça sertti.
Willow'un gözleri yaşardı ama bunu genç adama göstermekten korkarak başını diğer yana çevirdi. Sesine de güvenemediği için yalnızca başını olumsuz yönde sallamakla yetindi.
Her şey… yolunda mı? Ryden kendine hakim olamadan konuşmuş gibiydi.
Willow tekrara başını sallayarak onun bir an önce odadan çıkmasını diledi. Her an ağlamaya başlayabilirdi ve bunu Ryden'ın yanında yapmak istemiyordu.
Ryden yatağın yanında durduğunda genç kız hala kendini toplamış değildi. Genç adamın ona anlayış göstermek için tam bu anı seçmiş olması da duruma hiç yardım etmiyordu. Çok acı çektiğini biliyorum ama biraz daha dayanmaya çalış. Ryden'ın sesi beklenmedik derecede yumuşaktı.
Willow'un son direncini de kıran işte bu yumuşaklık olu. Başını kaldırıp genç adama baktı. Ryden'ın yüzü asık değildi. Gri gözlerindeki ifade genç kızın alışık olmadığı bir dostluk taşıyordu. Genç kız ondan beklemediği nu ani yakınlık karşısındakendini daha fazla tutamadı.
Of Ryden diye inleyerek başını sallarken yanağından aşağı kayan göz yaşlarına engel olamamıştı.
Ağladığını genç adamdan gizlemek için başını çabucak diğer yana çevirdi. Ama bu ani hareketi yaparken farkına varmadan dizini de oynattığı için acıyla inlemekten kendini alamadı. O anda Ryden'ın kolu omzuna dolandı. Ağlama dedi genç adam yavaşça. Willow kıpırdanarak daha rahat bir pozisyona geçerken koluyla genç kıza destek veriyordu.
Olur dedi Willow. Sözünün eri olduğunu kanıtlamak için de gülmeye çalışarak başını genç adama doğru çevirdi.

Ama gülüşü yarım kaldı. Ryden'ın yüzü sandığından çok daha yakınındaydı. Genç adamın yüzündeki garip ifadeyi çözmeye fırsat bulamadan omzunu saran kolun gerildiğini hissetti. Bir sonraki an Ryden başını eğip genç kızın dudaklarını hafifçe öptü.
Willow en zayıf anlarından birinde yakalandığı için itiraz etmeyi aklından bile geçiremiyordu. Hatta Ryden'ın öpüşü gittikçe ateşli bir hal alırken genç kızın beyni tamamen boşalmış gibiydi.
Daha önce de erkekler tarafından öpülmüştü ama hiç biri böyle değildi. İhtirasla öpüşürlerken içinde beliren yepyeni bir duygulardan hoşlandığını fark etti.
Ryden dudaklarını genç kızın ağzından çekmeden onu yavaşça yastıklara doğru itti. Elleri uzun sarı saçlarına dolanarak yatağa Willow'un yanına uzanmıştı. Genç kız yaralı bacağını çoktan unutmuş içini saran yepyeni duygulara esir olmuştu.
İnce yorgana rağmen onun vücudunun her ayrıntısını hissedebiliyordu. Genç adamın bir eli saçlarından ayrılıp omzundan aşağı kaydığında Willow onun gözlerindeki arzuyu görerek zevkle ürperdi.
Genç adamın dudakları omzunun yumşak tenine minik öpücükler kondururken eli de göğsünün kıvrımına kaymıştı. Artık Wllow'u istediğini açıkça belli etmekten çekinmiyordu. Willow bunu anladığı halde geri çekilmedi çünkü oda genç adamı istiyordu.
Ama o büyülü an birdenbire sona erdi. Ryden genç kıza daha da yakın olmak arzusuyla onun üzerine kaydı ve farkında olmadan yaralı bacağına yüklendi. Willow bütün ihtirasına rağmen acıyla bağırmaktan kendini alamamıştı. Ryden bu sesi duyunca bir anda fırlayıp ayağa kalktı.
Dizim dedi Willow boğuk bir sesle. Canının yandığına mı yoksa genç adamın ondan uzaklaştığına mı daha çok üzüleceğini bilemiyordu.
Genç adama duyduğu arzunun etkisiyle hala titreyerek ona baktı. Ama gri gözlerdeki bakış arzu dolu değildi. Ryden yine eski katı ve acımasız yüzünü takınmıştı.
Willow ondaki değişikliğe şaşırmaktan kendini alamadı. Gözlerindeki soğuk bakışa ek olarak genç adamın sesi de bir an önceki yumuşak ve şefkat dolu tonunu kaybetmişti. Konuştuğunda soğuk ve hakaret dolu bir ifade kullandı. Beni tavladığını sanma Miss Cavendish.
Ne demek istiyorsun? Willow neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Gözleri irileşmiş sesi de boğuk çıkmaya başlamıştı. Ryden'ın aklından geçen düşünceyi sezer gibiydi. Genç adam onun küçük kardeşle yetinmeyip büyük patronu tavlamaya uğraştığını sanıyor olmalıydı.
Bu ne masumiyet! diye hırladı Ryden. Beni iki göz yaşına kanacak kadar aptal mı sandın?
Unutma ki senin hakkında her şeyi biliyorum. Willow'un yüzündeki mutsuz ifadeye hiç aldırmıyordu. Bir anlığına seni arzulamış olabilirim diye öfkeyle devam etti. Ama bu seninle evlenmeye niyetim olduğunu kesinlikle göstermez!.

Bölüm Dört

Willow cumartesi sabahı uyandığında düşünceleri bir gece öncesinden daha olumlu değildi.Ryden Kilbane'nin son sözleri genç kızı öylesine sinirlendirmişti ki gözlerine dolan yaşlar bile donmuştu. Ağlayamayacak kadar öfkelenmişti. Bu adam kendini ne sanıyordun? Olayı başlakatan Willow değil kendisiydi. Eğer Willow'u öpmemiş olsa genç kız da ona karşılık vermezdi.
Willow ondan nefret ettiğini düşündü. Daha önce hiçbir erkek onu böylesine etkilememiş bu denli kısa sürede kendini kaybedip duygularına esir olmasını sağlayamamıştı. Genç kız hayatında ilk kez yaşadığı bu ihtirası bu kendinden geçip yalnızca bir kadın olduğunu ve karşısındajki erkeği istediğini bilme duygusunu ona verenin Ryden Kilbane olmasından da nefret ediyordu. En kötüsü de tam kendini kaybedip genç adamın içinde uyandırdığı ihtiyaca teslim olduğu anda onun birden bire değişmesi ve olanlardan genç kızı sorumu tutarak suçlamasıydı. Ryden onun kendisinin bilerek tahrik ettiğini ve amacına ulaşmak için fiziksel zaafından yararlanmayı planladığını düşünmüştü
Onun kollarındayken her şeyi unutacak kadar zayıf olduğu için kendine de kızan Willow bu davranışı için kendini de uzun süre affetmeyeceğini düşündü. Hem kendine hem de Ryden'e duyduğu öfke genç kızın içinde huzursuzluk yaratmıştı. Olduğu yerden kıpırdamak bir şeyler yapmak arzusuyla kıvranıyordu. Ryden'in yan odada gezindiğini duyabiliyordu ama ama yataktan kalkıp dizinin kuvvetini denerken düşüncelerini yaptığı işe vermeye karar verdi.
Bu sabah banyoya gidişi biraz daha kolay olmuştu. Willow dizinde kesin bir iyileşme olduğunu görebiliyordu ama yine de tek başına evden çıkıp bir yere gidebilecek durumda olmadığının farkındaydı. Sıcak bir banyo yapmak istiyordu ama banyo küvetinin içine yalnız başına girmeyi başaramazdı. Küçük havlulardan birini sabunlayıp iyice silindi ama yinede içi rahat etmemişti.
Ağır adımlarla tekrar odasına dönerken Ryden'ı hala görmemişti. Genç adam ondan bilerek kaçıyor olmalıydı. Zaten Willow da onu görmek istemiyordu.
Önce yatağa yöneldi sonra içini saran isyan duygusuyla durakladı. Doktor Oliphant iki gün yatakta kalıp dinlenmesi gerektiğini söylemişti ve Willow da iki gündür yatıyordu. Bu kadarı yeterdi!
Valizini karıştırıp sabahlığını bulmuştu. Geceliğinin üzerine onu giyip köşedeki koltuğa oturdu. Biraz dinlendikten sonra üzerini giyinmeyi planlıyordu. Kapı açılıp Ryden içeri girdiğinde hala orada oturuyordu. Genç adam keten bir pantolon ve kısa kollu gömlek giymişti. Sokağa çıkmaya niyetli olmadığı belliydi.

Gözleri önce yatağa sonra da çabucak genç kızın oturduğu yere kaydı. Willow başını diğer yöne çevirmişti. Bir gece önce olanları hatırlayınca genç adamı görmekten hiç memnun olmamıştı ve onunla ne konuşacağını bilemiyordu. Ama Ryden'ın tavrında olanları hatırladığına dair bir belirti oktu. Gözleri nihayet buluştuğunda genç adamın ifadesi son derece soğuktu.
Willow tğm cesaretini toplayıp ona bir kez daha baktığında gen adam eğilmiş kalvaltı tepsisini komodinin üzerine bırakıyordu ve gözleri karşılaşmadı. Ryden'in yüzündeki sertliğe bakılırsa Willow'u hala para avcısı adi bir kadın olarak görmekte ısrar ediyordu.
Genç kız bu adamın kollarında ne denli zayıf davrandığını hatırlayınca yine sinirlendiğini hissetti. Genç adam ona kendini savunma fırsatı tanımadan suçlamalarını kusmuş ve odadan çıkıp gitmişti. Eh bu sabah Willow'un ona karşı bir gece öncekilere hiç benzemeyen duygular beslediğini öğrense iyi olurdu.
Artık senden iyice bıktım dedi sert bir sesle.
Ben de senden. diye karşılık verdi genç adam. Kahvaltını orada mı yemek istiyorsun?
Kahvaltıyı başına çal dedi Willow terbiyesizce. Ben eve gitmek istiyorum. Genç adamın konuşmasına fırsat vermeye niyetli değildi. Sen de benden bıktığını açıkça söylediğine göre neden beni eve kadar götürmeyi reddettiğini anlamıyorum. Burada kalmam için hiçbir neden yok.
Bence de dedi Ryden.
Yani…beni…
Memnuniyetle. Genç adam ondan kurtulmak için sabırsızlandığını açıkça belli etmekten kaçınmıyordu. Kahvaltını ye diye emretti.Sonra da giyin. Kapıya yöneldi sonra aklına bir şey gelmiş gibi durakladı. Willow'a döndüğünde yüzünde son derece bezgin ve soğuk bir ifade vardı. Umarım yardımsız giyinebilirsin değil mi?
İli kolum kırık bile olsa senden yardım istemem dedi Willow yapma bir sukunetle.
Daha sonra giyinmeye çalışırken bu sözlerini kendi kendine geri alıyordu. Güçlükle giyebildiği eteğin boyu dizindeki bandajı da açıkta bırakmış genç kızın sinirini iyice bozmuştu. Sargıyı çıkartmayı düşündü sonra yolda canının yanabileceğini düşünerek vazgeçti. Ryden ne kadar iyi bir sürücü olursa olsun yolun düzgün olmayan yerlerinden sarsıntı dizini gereksiz yere yıpratabilirdi.Sargı hiç değilse biraz destek sağlıyordu. Tabii normal olarak eteğin altına giydiği topuklu ayakkabıları giymesi kesinlikle olanaksızdı. Bol çiçekli eteği ayağına giydiği düz spor ayakkabılarla hiç uyuşmasa da başka çaresi yoktu.
Hazır mısın? Ryden ona giyinmesi için yeterince sre tanıdığına karar vermiş gibi kapıda belirmişti. Willow komik görüntüsünü hazırlamaya çalışıyordu ama genç adam ona doğru düzgün bakmamıştı bile. Yine de kendi içinin rahat etmesi için konutlu. Pantolonum bacağımdan geçmedi.
Dizin hala şiş mi? Ryden odaya girmiş genç kızın valizini almak için eğilmişti.
Eskisine göre çok daha iyi durumda.
Ryden hiç cevao vermeden odadan çıkıp gittiğine göre ona inanmış olsa gerekti. Valizi götürdükten ir kaç dakika sonra geri döndü. O arada Willow asansöre kadar nasıl yürüyeceğini planlıyordu. Acaba kendini Ryden'in arabasına kadar götürecek gücü var mıydı? Ama genç adam döndüğünde boşuna endişelendiğini anladı. Ryden'in onu yalnız bırakmaya niyeti yoktu. Genç kızın arabaya kadar gidecek güze sahip olmadığına karar vermişti.
Willow bütün ağırlığını kollarına vererek oturduğu yerden doğrulurken hiç acı duymuyormuş gibi davranmak için elinden geleni yapmıştı.ama daha ayağa kalkar kalkmaz genç adamın güçlü kollarından birini omuzlarında hissetti. Diğer kolunu da bacaklarının arkasına dolanmış ve Ryden genç kızı rahatça kucaklamıştı.
Otoparka giden yol boyunca Willow'u fikkatli taşımasına rağmen genç kız yine de canının yandığını hissedince yolda pek rahat edemeyeceğini anladı. Ryden son derece pahalı ve lüks görünüşlü spor bir arabanın yanında durmuştu. Genç kıza ağırlığını arabaya yaslamasını söyleyerek ön kapıyı açtı. Willow kapının kilitli olmadığını görünce genç adamın her şeyi daha önceden planlamış olması gerektiğini düşündü.Herhalde Ryden valizi indirdiği zaman kapıları da açıp hazırlamış olmalıydı.
Willow dizini bükmeden arabaya girmenin bir yolunu ararken her şeyi unuttu çünkü canı çok yanıyordu. Vücudunu bükerek koltuğa oturdu ve dişlerini sıkarak ayağını dikkatlice içeri çekti.
Nihayet yerleştiğinde yorgun bir tavırla içini çekerek gözlerini kapattı. Duyduğu acının gözlerinden okunmasını istemiyordu. Ama bir an sonra hayretle irkilerek doğuldu. Ryden ayağının altına birkaç yastık koymakla meşguldü. Willow onun bu denli düşünceli davranmasına şaşırmıştı. Sabahtan beri birbirlerine uygarca hiçbir söz etmedikleri göz önüne alınırsa bu gerçekten de beklenmedik bir jestti!
Genç kız camdan dışarı baktığında aklına kendi arabası geldi. Otoparkın bir köşesinde diğerlerinden ayrı bir yerde duruyordu.
Arabam! genç kız çevrede pahalı görüntüye sahip olmayan tek arabayı işaret ediyordu. O ne olacak?.. Ryden'in yüzündeki sabırsız ifadeyi görünce susmaya karar vermişti.
Kontak anahtarını ver dedi genç adam. Willow'u bir daha evinin yakınında görmek istemediği belliydi. Adamlarımdan biriyle yollarım.
Willow'un içini yine öfke sarmıştı. Genç adamın bu zamana kadar onu Gypsy olmayacağını anlamış olması

gerekirdi. Para avcısı gibi davranmadığı hele onu tavlamaya çalışmadığı halde yine de suçlanıyordu!
Çantasını karıştırıp arabasının anahtarını buldu ve genç adama uzattı. Ryden'ın yola çıkmak için sabırsızlandığını biliyordu. Genç adam olduğu yerde durmaya devam edince hafifçe şaşırarak ona baktı. Neden direksiyona geçmiyordu?
Bir şey mi oldu? diye sordu. Rydenîn yüzündeki soğuk ifadeyi çözemiyordu.
Falcı olmadığım için senin nerede oturduğunu bilmiyorum. Genç adamın alaycı cevabı Willow'un ona gerçekten de ona adresini vermediğini hatırladı.
İçinden yine genç adamın kafasına bir şey atmak geliyordu ama kendine hakim olmaya çalıştı. Tartırmak hiçbir şeyi çözümlemezdi. Demek Ryden Gypsy'nin Crawley'de oturduğunu henüz öğrenmemişti.
Evim Stanton Verney'de dedi.
Başını çevirip diğer yöne bakmaya başladı. Ryden geçip sürücü koltuğuna oturmuştu ama hala arabayı çalıştırmıyordu. Nedense genç kızın oturduğu yeri duymaktan pek memnun olmamış gibiydi.
Stanton Verney şeye yakın… diye başladı. Yolu tarif etmeye hazırlanıyordu.
Nereye yakın olduğunu biliyorum diye sertçe konuştu Ryden. Çok canı sıkılmış gibiydi.
Comberfod'a fazlasıyla yakın!
Başa gelen çekilir dedi Willow sahte bir tatlılıkla. Araba hareket edene kadar genç adamın kendini değil kardeşini düşündüğü aklına gelmemişti. Stanton Verney Comberford'a gerçekten de çok yakındı ve Noel kendine hakim olamayıp ona bu denli acı çektiren kadını görmeye gidebilir böylece yine incinebilirdi.
Dizi yolun sarsıntısıyla yine sızlamaya başlamıştı ve uyumak stiyordu. Zate ne zaman Noel'in adını ağzına alsa Ryden öfkeden deliye dönüyordu. Genç adamı durup dururken sinirlendirip arabadan atılma tehlikesiyle yüz yüze kalmakta bir anlam yoktu.
Stanton verney'e yaklaştıkça Ryden'ın soğuk sessizliği genç kızın daha da sinirine dokunmaya başlamıştı. Ama buna aldırmamaya kararlıydı. Biraz sonra kendi evinde olacaktı. Ryden Kilbane'den uzaklaşmak arabanın kapısını vurup inmek ve evine girip kapıyı onun yüzüne kilitlemek istiyordu. Bir daha da ne onu ne de kardeşi Noel'i görmek istemiyordu.
Eve ne kadar çabuk varırsa Kilbane kardeşleri hayatından o kadar çabuk silmeye başlayabileceğini düşünürken Ryden birden bire konuştu.
Arkadaşın evde olacak mı?
Ben yalnız oturuyorum.
Ryden aniden frene basmasıyla sağ bacağına bir ağrı saplanmıştı. Willow onun neden bu denli garip bir tepki gösterdiğini anlamamıştı.
Canım yandı dedi suçlayan bir sesle. Öfkelendiğini gizlemeye gerek görmüyordu. Genç adam döndüğünde onun da yüzünde son derece sinirli bir ifade olduğunu gördü. Yine ne oluyor? Yalnız oturmak suç mu? Sesinde kavgacı bir ton vardı.
Sanıyordum ki… Noel'in bir oda arkadaşın olduğunu söylediğine eminim.
Willow daha önce aynı evi paylaştığı kimseyi hatırlayınca içini bir hüzün sardı. Noel'e Mrs. Gemmiill'den bahsetmemişti ama önemli değildi. Üzüntüsünü gizlemeye çalışarak alçak sesle konuştu. Kısa süre öncesine kadar bir arkadaşla birlikte oturuyordum. Ama artık yalnız yaşıyorum.
Yalan söylüyorsun! Ryden'in sesi bıçak kadar keskindi.
Söylemiyorum! diye bağırdı Willow. Hiç kimsenin onu yalancılıkla suçlamasına izin verecek değildi. Sesi kavgadan kaçınmayacağını gösteriyordu.
Birkaç saniye aralarında güçlü bir elektrik akımıyla öylece oturup bakıştılar. İkisinin de gözleri öfke saçıyordu. Ryden yanıldığını itiraf etmektense genç kızın yalan söylediğine inanmak ister gibiydi. Başını diğer yana çevirerek sabırsıca direksiyonu yumrukladı.
Bu noktada Noel'in ona söylediği bir şeyi hatırlayıp bunu kavga konusu yapması Willow'un çok tuhafına gitmişti. Yalnız oturmasının ne önemi vardı ki? Öfkesine hakim olmaya çalışarak yüzünde zehirli bir ifadeyle oturan genç adama gülümsemeyi başardı. Sahte bir tatlılıkla konuşuyordu.Bu çevrede doğanın gerçekten güzel olduğunu biliyorum ama mahsuru yoksa yola devam etmeyi yeğlerim. Eve bir an önce gitmek istiyorum.
Tek başına evde kendini nasıl idare etmeyi planlıyorsun söyler misin? Ryden çaresiz bir öfke içinde ona dönmüştü.Yürümek şöyle dursun ayakta bile duramıyorsun!
Başımın çaresine bakarım!
Eminim bakarsın! Ryden en saldırgan tavrını takınmıştı. Her şey bir yana ocağın başında bile bir dakikadan fazla ayakta duramazsın.hem alışverişe nasıl çıkacaksın?
Kendimi idare edebilecek kadar büyüdüm dedi Willow. Ama evdeki dolabın bomboş olduğunu hatırlayınca duraklamaktan da kendini alamamıştı.
İri yeşil gözleri ani bir panikle doldu. Görünüşe bakılırsa Ryden'ın yumuşak yani yine ağır basmaya başlamıştı. Belki de genç adam onun markette durup bir şeyler almasına yardımı olurdu. Ama Willow Londra'ya geri dönme olağanı da düşünüyordu. Genç adamın tekrar onu o berbat daireye hapsetmesine asla izin veremezdi.

Ryden gözlerini iri yeşil gözlerden ayırdı. Belli ki ne yapacağına karar vermişti. Arabayı vitese taktı ve aynı yönde devam etmeye başladı. Willow onun kendisini eve götürüp bırakacağını ve arkasına bile bakmadan uzaklaşıp gideceğini düşünüyordu. Bu adamın iyi bir yanı olduğunu nasıl düşünebilmişti? Ryden onun başına gelen kazanın sorumluluğunu yüklenmiş olsa bile görevinin artık sona erdiğini düşünüyor olmalıydı. Zatenacımasız adamın biriydi!
Kısa bir süre sonra Ryde arabayı tekrar durdurdu. Frene yumuşak basışından geç kızı biraz olsun düşündüğü anlaşılıyordu. Willow'un hayal güzü hızla çalışmaya başlamıştı.
Genç adam arabadan inip köşedeki telefon kulübesine girdiğinde ne düşüneceğini bilemedi. Londra'daki dairede telefon olduğu halde Ryden neden buradan telefon ediyordu?
Willow olayın kendisiyle hiçbir ilişkisi olmadığına inanmaya çalışarak genç adamın arabaya dönüşünü izledi. Ryden'ın nereyi aradığı onu ilgilendirmezdi. Genç adam direksiyonun başına geçmiş ona düşman gözlerle bakıyordu. Belki de o gece çıkacağı kadını arayıp buluşma saatini belirlemişti ve genç kızın bu konuda soru sorması herhalde hiç hoşuna gitmezdi.
Ryden arabayı çalıştırdı ve Willw başını çevirip pencereden dışarı bakmaya başladı. Genç adamın alaycı sesini duymak istemiyordu onun için en iyisi susmaktı.
Stanton Verney kavşağına gelene kadar aralarındaki sessizlik sürdü. Ryden köye giden yola sapmak yerine diğer yöne devam etmişti. Willow birkaç dakika önce ona evine giden yolu tarif etmeye başlamış olması gerektiğini hatırlayarak irkildi.
Kavşakta sola dönmemiz gerekirdi dedi. Neyse şuradan da dönebilirsin…
Stanton Verney'ye gitmiyoruz dedi Ryden sertçe.
Ne demek… Willow Comberford yazılı yol tabelasını görünce sustu. Broadhurst Hall'e mi gidiyoruz? Sesi duyduğu hayretle boğuk çıkıyordu.
Bu ne zeka!
Willow onu duymazdan geldi. Beni eve bırakmadan önce oraya uğrayıp bir şeyler mi alacaksın? diye sorarken alacağı cevaptan korkuyordu. Comberford'a girmelerine birkaç dakika kalmıştı.
Tanrı aşkına çeneni kapat! Ryden'ın sesinde derin bir tiksinti vardı. Hafta sonunu Broadhurst'te geçireceğini çok iyi biliyorsun!
Olmaz! Willow itiraz ederken dizinin acısını bile unutmuştu. Oraya gitmek istemiyorum!Beni zorlayamazsın…
Çok komik diye sözün kesti Ryden. Bu fikre bayılacağını sanırdım.
Gördüğün gibi hiç de bayılmış gibi bir halim yok. diye öfkeyle söylendi Willow. Artık genç adamın alaylı tavırlarından bıkmıştı. Bu arabayı hemen durdur diye emretti.
Ryden hemen yavaşladı ve kenardaki çimenlerin üzerine çıkarak arabayı durdurdu. O da kardeşi gibi yeşillik düşmanıydı anlaşılan' Ama anlaşıldığı kadarıyla durmasının Willow'un emriyle bir ilgisi yoktu. Broadhurst'e varmadan önce genç kıza söylemek istediği bazı şeyler vardı. Willowü çaresizlikle içini çekti. Dizindeki şişlikle arabadan inip Stantın verney'ye kadar yürümesi hayaldi.
Seninle orayı gelmeyi reddediyorum dedi.İnatçı bir ifadeyle gri gözlerdeki sertliğe bakıyordu.
Buraya bak Miss Cavendish dedi genç adam sabrı tükenmiş bir sesle. Önünde iki şeçenek var.
Seçenek falan istemiyorum. Eve…
Ya benimle Broadhurst'e gelirsin ya da seni Londra'ya geri götürürüm. Karar senin. Ryden genç kızı duymamış gibi sözüne devam etmişti.
Ama benim ikisine de ihtiyacım yok. Kendi evim var benim.
Genç adama laf anlatmak olanaksızdı. Ryden onu dinlemeye bile zahmet etmeden durumun olumlu ve olumsuz yönlerini sıralıyordu.
Broadhurst'te kahyamız Mrs. Stow ve annemle babam sana yardımcı olurlar. Dün geceki olayın tekrarlanmaması açısından orası aha emniyetli bir yer. Demek olanlar onu da etkilemişti. Willow bunu aklının bir köşesine yazdı.
Yine de alaylı bir sesle konuşmaktan kendini alamamıştı. Yani Londra'ya gidersek kendine hakim olamayıp beni yine arzulayacağından mı korkuyorsun?
Çok güzel olduğunu kabul ediyorum. Bunu kendi yararına kullanmayı da iyi beceriyorsun. Ama korktuğum bir şey yok. Gözyaşlarına aldanıp bir anlık zaafıma yenik düştüm hepsi bu. Sende ağlamayı unutup bana karşılık verdin. sesinde hiç anlayış yoktu. İstediğini yapıp sana sahip olsaydım ertesi sabah senden olduğu kadar kendimden de iğrenirdim.
Genç adamın ona duyduğu nefreti ne denli derin olduğunu bilmesine rağmen bunu açıkça durmak Willow'u sarsmıştı. Üstelik haksız yere suçlanıyordu. Genç adamdan nefret etmesine rağmen onun duygularını böyle acımasızca açıklamasından incinmişti.
Bu anlamsız duyguyla savaşırken içini hüzün sarmıştı. Ryden haklıydı bu dizle hiçbir yere gidemezdi ve o ne derse yapmak zorundaydı. Bacağındaki ağrının giderek arttığını fark ederek yorgun bir tavırla camdan dışarı baktı. Ryden'a yük olduğunu biliyordu. Ama gururu kolayca teslim olmasını engelliyordu.

Ben senden nefret ettiğime göre bir de senin kendinden nefret etmene gerçekten yazık olurdu! Üstelik bana yaklaşman için ikinci bir şansız olacağını sanıyorsan yanılıyorsun. alaycı bir sesle konuşuyordu. Ama Broadhurst kardeşinin de evi olduğuna göre beni oraya götürmekle riske girmiyor musun? Ryden'ın gittikçe kararan çehresi bile onu susturmaya yeterli değildi. Neticede diye devam etti. Ona fikrimi değiştirdiğimi onunla evlenmeyi kabul ettiğimi söylememe hiçbir engel yok. Seninle akraba olmak fikri bile iğrenç ama fark etmez!
Genç adamın gözlerindeki pırıltı o denli vahşiydi ki Willow susmayı yeğledi. Ryden'ın elleri her an boğazına sarılabilirdi. Genç adam kendine güçlükle hakim oldu ve hırsla ona döndü.
İkimiz de benimle nasıl bir akrabalık kurmak istediğini çok iyi biliyoruz diye hırladı. Willow onun sonraki sözlerini tahmin edebiliyordu. Noel Fransa'da olmasa seni bir anlığına bile o kapıdan içeri sokar mıyım sanıyorsun?
Willow onu kızdırmaya çalışmanın anlamsız olduğuna karar vermişti. Madem öyle geceyi orada geçirmekten başka çarem yok. Dediğin gibi olsun!
Şüphem yoktu zaten diye mırıldandı Ryden. Willow onun çenesini kapatacak bir cevap bulmaya çalışırken genç adam onu uyarmaya başlamıştı. Söyleyecekleri bitmeden yokla devam etmeye niyetli görünmüyordu.
Senin çıkarlarına ne denli düşkün olduğunu bilecek kadar tanıyorum seni dedi. Babamın hasta olduğunu da biliyorsun. O yüzden seni şimdiden uyarıyorum. Babamı ya da annemi üzecek herhangi bir şey söyler ya da yaparsan yemin ederim ki hayatın boyunca pişman olmanı sağlarım.
Willow onun son derece ciddi olduğunu görebiliyordu. Hiç cevap vermemeyi yeğledi. Genç adamın onu iki yaşlı insanı kırabilecek kadar kalpsiz sanmasına üzülmüştü ama neticede suçlanan kendisi değildi. Yenilgiye uğramış gibi öylece oturuyordu. Ryden onun sessizliğini kabul olarak nitelendirdi ve dönüp arabayı çalıştırdı. Willow onun bir gün kendisi hakkında gerçeği öğrenmesini var güzüyle diliyordu. İşte o gün Ryden'dan bütün bunların intikamını alacaktı!
Bölüm Beş
Broadhurst Hall'ın çevresindeki arazi gerçekten son derece güzeldi. Willow daha evin kendisini görmeden malikaneye hayran olmuştu. Araba mermer sütunlu bahçe kapısından girdiği andan itibaren genç kız çevresindeki güzelliğe dalmıştı.Çimenlik araziler bakımlı ağaçlar yolun iki yanını süslüyordu. Yaklaştıkça ortaya çıkan ev iki katlı ve beyazdı. Willow bu evde kaç oda olduğunu tahmin bile edemiyordu.
Yine de Ryden arabayı evin önüne park ettiğinde o anda kendi küçük evinde olmayı diliyordu. Bu ev ne denli güzel olursa olsun yabancı bir yerdi ve Ryden onun rahatını kaçırmak için elinden geleni yapacaktı. Ama bu konuda yapabileceği bir şey olmadığına göre genç adamı takip edip arabadan inmesi en doğrusu olurdu. Kendi tarafındaki kapıyı açtı.
Arabadan inmek binmekten çok daha zor oluyordu. Willow canının acısını ta içinde hissederek adımını dışarı atarken Ryden'ı hemen yanı başında buldu. Genç adam eğilmiş ona yardım ediyordu. Willow onun ellerini gurur yüzünden itmek istediyse de dizindeki sızı bunu engelliyordu. Genç adama sıkıca tutundu.
Çok yorgun görünüyorsun dedi Ryden sakin bir sesle. Son derece normal bir iş yapıyormuş gibi genç kızı yine kucaklamıştı.
Teşekkürler dedi Willow kuru bir sesle. İşin tuhafı genç adam bu durumu komik bulur gibi hafifçe gülümsüyordu. Sonra başını öte yana çevirdi.
Senin için bir oda hazırlandı dedi gen. Kızı geniş merdivenlerden yukarı masif meşe kapıdan içeri taşıdı. Genş bir hole girmişlerdi. Willow onun yolda yaptığı telefon konuşmasının eve bir konuk getireceğini ailesine haber vermek için olduğunu anlamıştı.
Annemle babama bir görünüp merhaba dedikten sonra seni yukarı çıkartacağım dedi Ryden. Sanırım ağrı kesici haplarının saati gelmiş olamalı.
Çok naziksin. Willow sesinin alycı olmasını istemişti ama başarılı olamamaıştı. Evin huzuru onu da etkilemiş olmalıydı. Daha fazla düşünmesine fırsat olamdı. İnce yapılı beyaz saçlı altmış yaşlarında bir kadın ve uzun boylu ince yetmişlerinde görünen bir erkek aniden karşılarında belirmişlerdi.
Ryden! Yaşlı kadın herhalde genç adamın annesi olmalıydı ve onları gördüğüne çok sevinmiş gibiydi. Ağır adımlarla eşine destek olarak onlara doğru ilerliyordu. Rden genç kızı holdeki misafir meşe iskemlelerden birine bıraktı ve annesine sarıldı.
Willow Kilbane ailesinin birbirine ne denli büyük bir sevgiyle bağlı olduğunu açıkça görebiliyordu. Sonra genç adam onu anne ve babasıyla tanıştırdı. Veronica ve Clifton Kilbane'in birbirlerini çok sevdikleri belliydi. Mrs. Kilbane oğluna sarılıp Amerika'ya gittiğinden beri onu çok özlediğini söyledikten sonra geri çekilmiş geçirdiği hastalık yüzünden ağır ağır konuşabilen eşinin de oğluyla birkaç kelime konuşabilmesine fırsat tanımıştı. Bu çiftin arasındaki sevgi ve bağlılık Willow'un kendi anne ve babası arasında hiç şahit olmadığı bir olaydı. Aba oğul arasında da güçlü bir sevgi vardı. Ryden anneine sarıldığı gibi babasına da sarılmıştı.
Konuğumuzu ihmal ediyoruz dedi Veronica Kilbane. Lütfen bizi hoşgör Willow diye genç

kıza dönmüştü. Ryden'ı uzun süredir görmedik o yüzden biraz ihmakal davranıyoruz. Bacağın için çok üzüldük. Willow'un eteğinin altından görünen sargıya anlayışlı bir tavırla bakıyordu. Sözlerinde samimi olduğu belliydi. Ryden'ın seni burada kalmaya ikna edebilmesine çok sevindim.
Willow içtenlikle gülmsedi. Yaşlı kadına daha şimdiden kanı ısınmıştı. Ryden gibi bir canavarın bu kadının oğlu olduğuna inanmak gerçekten de güçtü.
Geç adam çok iyi bir aktördü. Willow'a duyduğu düşmanlığı hiç açığa vurmamıştı. Şimdi de yüzünde dostça bir gülüşle dönmüş genç kızı tekrar kucağına almaya hazırlanıyordu.
Willow gerçekten de çok yoruldu. Onu yukarı çıkardıktan sonra gelip sizi salonda bulurum.
Merdivenleri çıkarlarken genç adamın gülümsemesi solmuştu. Kendi kendime yürümeyi denemek istiyorum dedi Willow. Ama Ryden dinleşmiyordu bile. Uzun bir koridorda ilerlediler. Nihayet girdikleri oda yüksek tavalı ve geniş pencereliydi. Tuvalet masasının üzerinde bir vazo dolusu çiçek Willow'un hemen dikkatine çekti.
Mrs. Stow birazdan gelip yatağa girmene yardımcı olacak dedi Ryden. Genç kızı yatağın ortasına bırakmıştı.
Willow artık yatmaktan bıkmıştı. O sabah büyük bir güçlükle giyinmişti ve saat gece yarısını göstermeden de üzerini soyunup geceliğini giymeye niyetli değildi.
Beni buraya yatağa bağlanıp kalayım diye mi getirdin? diye içerleyerek sordu.
Bakıyorum gülümsemeyi çabuk unuttun diye alayca konuştu genç adam. Yine eski haline dönmüştü. Sonra annesiyle babasının evinde kendi özel kavgalarına yer olmaması gerektiğini hatırlamış gibi daha sakin bir sesle konuştu. Dizinin dinlenmeye ihtiyacı var. Aşağıda birkaç kere yüzünü acıyla buruşturduğunu gördüm o yüzden birkaç saat olsun yatıp dinlenmeni istiyorum. Mrs. Stoe'a söyledim öğle yemeğini buraya getirecek. Daha sonra kendini iyi hissedersen akşam yemeği için aşağıya inebilirsin.
Willow hiç cevap vermedi ve Ryden birkaç saniye sonra odadan çıkıp gitti. Genç adamın arkasından Willow hemen yataktan kalktı. Yalnız kaldığı için sinirlenmişti. Topallayarak odanın içinden geçilen banyoya bakmaya gitti.
Geri dönüp köşedeki koltuklardan birine oturmaya hazırlandığı sırada odaya tombul bir kadın girdi. Elinde genç kızın valizini taşıyan bu sempatik kadın Mrs. Stow olmalıydı. Valizi hemen yere bırakıp Willow'a destek olarak kolunu uzatırken genç kızın sorununa son derece pratik bir çözüm bulmuştu.
Size bir baston bulsak iyi olur. Neşeyle gülümsemeyi unutmamıştı. Herhalde tahmin etmişsinizdir ben Mrs. Stow. Yatağın üzerine mi uzanmak istersiniz yoksa içine mi gireceksiniz?
Üzerine uzanmayı tercih ederim dedi Willow. Biraz dinlenmeye ihtiyacı olduğunu kendi kendine isteksizce itiraf etmişti.
Gelin öyleyse dedi Mrs. Stow. Güleç yüzü Willow'a Mrs. Gemmill'i hatırlatmıştı.
Ayakkabılarınızı çıkartalım. Size bir fincan kahve getirdikten sonra da valizinizi açarım.
Mrs. Stow söz verdiği kahveyi getirdikten sonraki yarım saat boyunca Willow aile hakkında bir çok şey öğrendi. Kahya kadın genç kızlığından beri Kilbaneler'in yanında çalışıyordu ve Ryden'la kardeşini o büyütmüştü. Görünüşe bakılırsa aile birbirine olduğu kadar hizmetkarlarına da sevgi bağlarıyla bağlıydı. Mrs. Stow genç kızın görünüşünü doğruluyordu. Ryden telefon edip de Amerika'daki işinin beklenenden çabuk bittiğini haber verince annesiyle babası çok sevinmişlerdi.
Daha sonra tekrar telefon edip hemen eve gelemeyeceğini ama bugün mutlaka burada olacağını söylediği zaman biraz üzüldüler ama yine de onun Londra'da olmasından memnundular diye devam etti Mrs. Stow.
Kahya kadın nihayet gittiğinde bir gece önceki depresyon yine genç kızı esir aldı. Ryden onun yüzünden evine telefon edip bir hafta daha Londra'da kalmak istememişti. İşte bu yüzden de Willow'un yalnız yaşadığını öğrendiği zaman mecburen genç kızı beraberinde getirmişti. Nefret ettiği bir kadını evinde konuk etmek genç adama çok ağır geliyor olmalıydı.
Willow genç adamın sorumluluk duygusunun çok gelişmiş olduğunu düşünüyordu. Ryden kazaya kendisi neden olduğu için ona karşı bir görevi olduğunu kabullenmişti ve bu yüzden de içinden geldiği gibi davranıp genç kızı kaderine terk etmemişti.
Mrs. Wtow öğle yemeğini getirdiği zaman Willow hala hüzünlüydü. Ama kadının kolunda asılı duran bastonu gördüğünde morali biraz düzelmeye başladı. Nihayet kendi başına yürüyebilecekti!.
Artık sizi hiç kimse durduramaz Miss Cavendish.
Lütfen bana Willow deyin.
Willow yemeğini yedikten sonra içini derin bir yürüme arzusu sandı. Yirmi dakika sonra linde bastonu odasını turluyordu. Rahatça yürüyebildiğini görünce heyecanlanmıştı. Biraz dinlenmek üzere yatağın üzerine uzanırken böyle devam ettiği takdirde kısa sürede kimseye ihtiyacı olmadan evine gidebileceğini düşünüyordu.
Neşeyle derin bir nefis alarak başını kaldırdığı zaman birinin kapıyı yavaşça açtığını gördü.
Uyumuş olabileceğini düşündüm. Veronica Kilbane gülümseyerek odaya girdi. Bir ihtiyacın var

mı?
Hayır teşekkürler dedi Willow. hele Mrs. Stow şu bastonu getirdiğinden beri hiçbir ihtiyacım kalmadı. Biraz önce onu deniyordum.
Ryden'ın annesi oğlunun aksine çok sempatikti. Willow'a biraz sohbet etmekten sıkılıp sıkılmayacağını sordu genç kızın daveti üzerine de yatağın yanına bir koltuk çekip oturdu. Ondan sonra da tıpkı Mrs. Stow'un yaptığı gibi rahatça konuşmaya başladı. Bahsini açmadığı tek konu Ryden'in genç kızla olan ilişkisiydi.
Genç kıza Mr. Kilbane'in hastalığını bir süre araba kullanmasının yasak olduğunu anlattıktan sonra saatine baktı ve ayağa kalktı.
Sizi biraz fazla tuttum dedi Willow. Mr. Kilbane sizi özlemiştir.
Pek sanmam diye gülümsedi yaşlı kadın. Clifton Ryden'ın iş dünyasında olup biten her şeyi duymaktan çok hoşlanıyor. Benim araya girip sohbeti bölmemi istemez.
Willow elinde olmadan gülümsedi. Clifton Kilbane'in hastalığına rağmen evde mutlu bir hava esiyordu. Ryden ortalıkta olup sinir bozmadığı zaman genç kız bunu daha iyi fark edebiliyordu.
Ama siz yine de araya gireceksiniz değil mi?
Ryden'ın babasını fazla yormayacağını biliyorum ama yine de Clifton'a belli etmeden onu göz altında tutmayı tercih ederim. Bu hastalık beni çok korkuttu.
Willow sevilen birinin hastalığı sırasında duyulan endişeyi geceleri uykusuz kalmayı ne olacağını bilemeden beklemenin acısını çok iyi biliyordu. Mrs. Gemmill'e beslediği sevgi Mr. Ve Mrs. Kilbane'in arasındaki sevgiden farklı olmasına rağmen yaşlı kadını anlayabiliyordu. Mr. Kilbane Mrs. Gemmill'den daha şanslıydı ve iyileşmeye başlamıştı. Böylesine sevgi dolu bir evde günden güne sağlığını kazanmaması için bir neden yoktu.
Veronica Kilbane onu yalnız bıraktığında Willow'un onun her iki oğlunu da çok sevmesine rağmen herkesten önce eşini düşünen bir insan olduğunu düşünüyordu. Clifton Kilbane Veronica'nın hayatındaki en önemli insandı.
Böylesine bir sevgi bulabilmek ne güzel olurdu! Genç kız kendi anne ve babasını yıkılan evliliklerini düşününce gözleri doldu. Evlendiği zaman Kilbaneler'in ki gibi bir hayat istiyordu ama hayatında henüz bir erkek olmadığına göre bunu düşünmek için çok erkendi.
Mrs. Stoe genç kıza çay tepsisini getirdiğinde Mr. Kilbane'ın rahatsızlığı yüzünden bugünlerde akşam yemeğini erken yediklerini söyledi. Oturup sohbet edecek vakti yoktu.
Willow bluzunu değiştirdi ama yanında bir tek etek olduğu için Ryden saat yedide onu almaya geldiğinde üzerinde hala gündüz giydiği etek ve ayakkabılar vardı.
Yanımda daha şık bir şey yokdiye özür diledi. Genç adamın üzerindeki yazlık takım elbseyi görünce Londra'ya giderken yanına hiç değilse bir elbise almış olmayı diledi.
Üzerindekiler fena görünmüyor dedi genç adam. Willow'un ne giydiğine hiç aldırmadığı açıkça belliydi. Genç kız onun ukala tavrından iyice rahatsız olmaya başlamıştı. Ryden bir adım öne çıkıp onu kollarına almaya hazırlandığında çabucak geri çekildi.
Kendim yürüyebilirim dedi soğuk bir sesle. Konuşurken yatağın üzerinde duran bastona uzanmıştı.
Ama Ryden bir anda uzanıp bastonu genç kızın elinin uzanamayacağı bir noktaya çekti. Willow ona öfkeyle bakıyordu.Sonra genç adam şaşırtıcı bir neşeyle mırıldandı. Ne olur ne olmaz. Beni dövecek kadar öfkeli görünüyorsun.
Fena fikir değil! Nedense kendini yorgun hissetmeye başlamıştı. İçinden gelen gülme isteğini bastırmak içinde çaba harcaması gerekiyordu.
Çabuk olmasak çorba soğuyacak. Zamanın daha bol olduğu zaman bastonu denersin. Genç adam bu sözlerden sonra onu rahatça kucaklayıp aşağı indirdi. Wiloow onun dokunuşuyla kapıldığı garip duyguyu tahlil etmeye çalışırken yemek solonuna varmışlardı.
Masadaki yerini alıp da ilk yemeğin çorba değil püre olduğunu görünce bir an durakladı. Ryden onu susturup dediğini yaptırmak için yalan söylemişti! Genç adama fırlattığı anlamlı bakış muzip bir dudak bükmeyle karşılaştı. İçinden yine gülmek geliyordu.
Willow yemek sırasında söylediği her söze dikkat eti. Bir hata yaptığı takdirde Ryden'ın bunu onun yanına bırakmayacağını biliyordu. Veronica genç kıza nerede oturduğunu sordu ve Stanton Verney'in Comberford'a çok yakın olduğunu bundan sonra Willow'la sık sık görüşebileceklerini söyledi. Genç kız Ryden'ın bu konuda ne düşündüğünü merak ediyordu.
Mr. Kilbane annesiyle babasının nerede oturduklarını sorunca Willow'un içi burkuldu. Annem ve babam ben küçükken boşandılar. Şimdi ikisi de başkalarıyla evli. Böylece Ryden'ın neden onu annesiyle babasının evine götürmek yerine Broadhurst'e getirdiğini de biraz olsun açıklamış oluyordu.
Annem ve eşi Hong Kong 'da yaşıyorlar. Babamı da hayatım boyunca çok az gördüm.
Aman Tanrım dedi Veronica Kilbane. Dünyada yapayalnız sayılırsın!
Willow olayı hiç böyle görmemiş o sözleri de sempati toplamak için söylememişti. Ama neşeli bir cevap

bulmasına fırsat kalmadan Veronica tekrara konutlu. Ryden burada yalnızca hafta sonu kalabileceğini söyledi ama ben daha fazla kalman konusunda ısrar ediyorum.
Willow'un bacağının durumuna göre bakarız dedi ryden çabucak. Genç adam konuyu rahat bir tavırla başka yönlere çekerken Willow onun bu daveti bilerek laf karışıklığına getirdiğini düşünüyordu. Herhalde Ryden onu hala para avcısı basit bir kadın olarak görmekten vazgeçmemişti ve Veronica'nın merhametini kasıtlı olarak kendi yararına kullandığını düşünüyordu!
Willow öfkelendiğini hissetti. Bu daveti hiç de istememişti. Hatta Ryden söze karışmamış olsa reddetmeye hazırlanıyordu. Sohbetin aldığı yönden Willow sorumlu tutulamazdı. Bütün soruları Veronica sormuş sonra da genç kıza kalması için ısrar etmişti!
Willow yemeğin sonuna kadar çok az konuştu. Ryden'ın davranışına hala sinirleniyordu. Söylediği en masum sözlerin bile ardında sürekli olarak bir kötü niyet aranmasından bıkmıştı.
Mr. Ve Mrs. Kilbane odadan çıkar çıkmaz Willow hırsla genç adama döndü. Ryden ona son derece terbiyesiz davranmıştı ve bunun hesabı sorulmalıydı. Genç kız onun kendisini anne ve babasından olabildiğince uzak tutmaya çalıştığının farkındaydı. Durum böyleyken yerde sürünmek sorunda bile kalsa ondan yardım istemezdi.
Dokunma bana! Ryden'ın ona uzanan ellerini hırsla itti. Her yanı öfkeden titriyordu. Sakın bana dokunmaya kalkma! Kendi başıma gidebilirm.
Bu kadar…
Bana dokunursan bağırırım! Willow'un sesi yükselmeye başlamıştı. Genç adam bir adım daha atmış sonra duraklamıştı.
Willow güçlükle oturduğu yerden doğruldu. Ryden onu değil bağırırsa annesiyle babasının rahatsız olacağını düşündüğü için durmuştu.
Yemek odasının kapısına doğru topallayarak ilerlerken içinden bastonu da yanında getirmiş olmayı diliyordu. Ama inadı yüzünden bacağının ne denli acıdığına aldırmadan yürümeye devam etti.
Hol genişti ve tutunacak hiçbir yer yoktu. Willow merdivenlerin başına geldiğinde gerçekten de ağrı kesici haplara ihtiyaç duyuyordu.
Of Tanrım diye inledi. Var gücüyle tırabzana tutunmuştu. Merdivenler dağ gibiydi. Dizindeki sızı öfkesine baskın gelmeye başladığında bile hala o merdivenleri yardımsız çıkmaya kararlıydı.
Ama bir anda seçme şansı elinden alındı. Gücünü toplamaya çalışırken ryden'ın arkasından geldiğini duymamıştı.
Cesaretin var ama aklın yok dedi genç adam. Sert bir sesle konuşurken genç kızın kül rengi yüzüne dikkatle bakıyordu.
Senden hiçbir şey istemiyorum diye söylendi Willow.
Yok canım! Ryden ona hiç aldırış etmeden uzanıp ince vücudunu kucaklamıştı. Rahat adımlarla merdiveni çıkmaya başladı.
Genç adamın dokunuşuyla Willow'un bütün öfkesi uçup gitmişti. Anlayamadığı garip duyguyla kalbi çılgınca çarpıyordu. İçinden genç adama isyan etmek geldiği halde ağzını açıp tek kelime söyleyemiyordu.
Koridora çıktıklarında içindeki karmaşa hala çözümlenmemişti. Ryden yatak odasının kapısını açtı ve içeri yürüdü. Willow'un ayağı o sırada kapının pervazına çarpmıştı. Genç kız dizine kadar çıkan sızıyla hafifçe inledi.
Ryden onu yavaşça yatağın üzerine bıraktığında iniltiyi duyduğunu ve biraz olsun insafa geldiğini tahmin etti.
Elinde olmadan uzanıp Ryden'ın koluna dokundu ve gri gözlerde bir kez daha görmüş olduğu o yumuşak ifadeyi görünce parmakları o kolu sıkıca kavradı. Uzun bir an bakıştılar sonra son derece doğal bir şekilde dudakları birleşti.
Ryden'ın ağzını dudaklarının üzerinde hissettiği anda Willow'un kalbi yerinden çıkacak gibi atmaya başlamıştı. Genç adamın öpüşünün sonsuza kadar sürmesini isteyerek ona sıkıca sarıldı.
Ama aniden durum değişti. Ryden onu sertçe bırakıp ayağa fırladı ve her zamanki alaycı ses tonu odada yankılandı. Ani hareketinin genç kızın bacağını acıtacağını hiç düşünmemişti bile. Willow'un kollarını boynundan çözmüş büyük bir öfkeyle konuşuyordu.
Senin de güzelliğinin de canı cehenneme!
Willow'u o gece uyanık tutan acı dizindeki sızıdan çok farklıydı. Kalbinde hiçbir sargının hiçbir ağrı kesici hapın tedavi edemeyeceği bir sızı vardı. Ryden ona hakaret ederek odadan çıkıp gittiğinden beri acı çekiyordu.
Öpüşmelerinden o da en az Willow kadar zevk aldığı halde genç kız bu denli katı davranması akıl almaz bir olaydı ve Willow buna öfkelenmesi gerektiğini bildiği halde yalnızca kırılmıştı. Genç adamın hakaretlerine neden karşılık vermediğini artık biliyordu. Onun dokunuşuyla kalbinin neden farkı attığını anladığı anda duyduğu şaşkınlık öfkesini alıp götürmüştü.
Gerçeği kabul etmemekte bir süre direndiği halde kendi kendini daha fazla kandırması olanaksızdı.

Bütün gece boyunca bunun hayal gücünün bir oyunu olduğuna inanmaya çalıştı. Yine de yenik düşüyordu.
Daha o gün aşık olacağı insanı son derece dikkatli seçeceğine karar vermemiş miydi? Ne yazık ki kader seçme şansını ona vermemişti. Ryden kilbane'e aşık olmuştu ve ne denli yanlış biri olursa olsun genç adamı sevdiğini artık inkar edemezdi.
Bölüm Altı
Pazar günü Willow ne denli sevgi dolu bir evde bulunduğunu bir kez daha anladı. Önce Mrs. Stoe güleç yüzüyle genç kızın çayını getirdi. Ve iyi uyuyup uyumadığını dizinin naıl olduğunu sordu.
Willow geceyi rahat geçirdiği şeklinde bir yalan söyledikten sonra dizinin daha iyi olduğunu dürüstçe söyleyebildi. Onu rahatsız eden dizi değildi.
Mrs. Stow'un hemen ardından Veronica odaya girdi. Üzerinde hala sabahlığı vardı. O da genç kızın hatırını sormaya gelmişti.
Willow uykusuz geçirdiği saatler hakkında yalan söylemek zorunda kalmıştı. Yaşlı kadına gülümseyerek baktı. Dizimdeki şişlik büyük ölçüde indi rahat rahat hareket edebiliyorum.
Çok iyi diye gülümsedi Veronica. Kendini pek zorlamasan iyi olur ama kahvaltıdan sonra aşağı inmek istersen Ryden seni salondaki kanepeye taşıyabilir.
Willow yalnız kaldığında yataktan kalkıp bastonla biraz yürüme talimi yaptı. Mrs. Stow kahvaltı tepsisini getirdiğinde tekrar uzanmıştı.
Daha sonra aşağı inmek istersen gelip giyinmene yardım ederim Willow.
Teşekkür ederim ama kendim başarabilirim sanıyorum. Willow tekrar yalnız kaldığında kahvaltısını çabucak yedi. Aklında bir tek düşünce vardı.
Üzerini giyinirken Ryden'ı tekrara gördüğünde nasıl davranacağını düşünüyordu. Genç adamın her dokunuşu onu mantığın ötesine taşıdığına göre bir daha asla buna izin vermemesi gerekiyordu. Aşağı kendi başına inebilirdi.
Ryden'ı ve genç adama duyduğu aşkı bir türlü beyninden atamıyordu. Ona neden aşık olduğunu bu denli acımasız ve kaba bir adamı nasıl sevebildiğini kendisi de bilmiyordu. Genç adamın ona iyi davrandığı anlar yok denecek kadar azdı.
Merdivenleri ağır adımlarla inerken tek bildiği daha önceki sinirli ruh haline ani bulanımlarına bu duygunun neden olduğuydu.
Ryden'ı ilk tanıdığı andan itibaren ona aşık olmaya başlamış olması gerektiğini kabul ediyordu. Aksi bir kişiliğe sahip olmadığı halde ilk andan beri genç adamla zıtlaşmıştı. Şuur altında olanları anladığı kesindi yoksa bu şekilde savunmaya geçmezdi. Aslında genç adamın kollarında olmayı istediği halde Ryden onu her kollarına aldığında isyan etmişti. Savunma mekanizması devreye girmiş onu kendi uygularından korumaya çalışmıştı.
Willow Ryden'a aşık olduğunu anlamaktan hiç de memnun olmamıştı. Genç adam ondan bu denli nefret ederken sevinmesi mümkün olabilir miydi?
Düşüncelerinden kaçmak ister gibi merdivenleri olabildiğince hızlı indi. Hole vardığında arkasında bir ayak sesi duydu ve hemen kime ait olduğunu anladı. Yüzü pembeleşirken kalbinin atışları da hızlandı. Kendini zorlayarak yoluna devam ediyordu.
Willow daha fazla dayanamayacağını düşündü. Ryden'in nefretini değil sevgisini istiyordu ve bunun için de genç adama gerçeği anlatmak zorundaydı.
Ryden… genç kız bir an durakladı. Söyleyeceklerini çok dikkatli planlaması gerekiyordu. Hafifçe genç adama döndü ama fırsat kaçmıştı. Mrs. Kilbane salondan çıkmış onlara doğru geliyordu.
Willow bugün bağımsızlığını ilan etmeye karar verdi dedi Ryden. Merdivenleri kendi başına indi.
Ryden'a gerçeği anlatmak fırsatı kaçmıştı ama fikrinde kararlıydı. Genç adamın yanında yürümeye devam ederken ilk fırsatta Noel'den bahsetmeye karar verdi. Ryden'ın öfkelenmesi artık önemli değildi.
Kendini temize çıkartmak genç adamın onu sevmesini sağlayamazdı ama hiç değilse Ryden ondan nefret etmesi için bir neden olmadığını görmüş olurdu.
Bugünlük bu kadar bağımsızlık yeter dedi Veronica. Gel koluma gir. Salondaki kanepeyi senin için hazırlattım.
Willow'u arabayla biraz dolaştırmayı düşünüyordum dedi Ryden.
Genç kızın içi heyecanla doldu. Arabada Ryden'la yalnız kaldığında her şeyi rahatça anlatabilirdi.
Ama Veronica Kilbane aynı fikirde dğildi. Küçük bir çocukla konuşur gibi oğluna döndü. Bu pek iyi bir fikir değil Ryden Willow dünkü yolculuktan sonra biraz dinlense daha iyi olur. Hem onunla biraz sohbet etmek istiyorum.
Pekala. Öyleyse ben de babamla giderim. Ryden genç kızın annesiyle yalnız kalmayı engellemeyi başaramadığı için biraz sinirlenmiş görünüyordu.
Bir iki saat sonra Mrs. Stow kahve tepsisiyle salona girdiğinde iki kadın hala sohbet ediyorlardı. Ryden ve babası gideli epey olmuştu.ve Willow'un yaşlı kandınla sohbeti çok çeşitli konularda gelişmişti. Nihayet

Mrs. Kilbane fincanını elinden bırakıp Ryden evde olmadığı zaman her yanın sessizleştiğini söylediğinde Willow merakını yenemedi.
Hafta içinde Londra'da kaldığı için onu özlüyor musunuz?
Lonra'daki dairesini alalı birkaç yıl oluyor artık alıştık sayılır dedi Veronica. Zaten babasının rahatsızlığından dolayı her hafta sonu iki oğlum da buraya gelmeye başladılar. Gururlu bir tavırla gülümsüyordu. Tabii Noel üviversiteyi bitirince Ryden onu firmaya orak etmesi ve evinde bir de oda vermesi çok iyi oldu.
Ryden… Londra'daki daire Ryden'a mı ait? Willow kendine güçlükle hakim oldu. O dairenin yarısının Noel'e ait olduğunu sanıyordu! Gerçeği bilse o anahtarı asla kullanmazdı!
Ryden'ın demek Noel'in demektir dedi Veronica. Noel doğduğundan beri bu böyledir. Mutlu bir sesle konuşuyordu. Noel doğduğunda Ryden on iki yaşındaydı. Çok uzun bir süre tek çocuk olarak yaşadığı için ne tepki göstereceğini bilemiyorduk ama boşuna endişelenmişiz.
Ryden Noel'i çok seviyor dedi Willow. Bunu ondan daha iyi kimse bilemezdi.
Haklısın. Noel yılbaşı gecesi doğdu. Ryden onun hayatında aldığı en iyi yılbaşı hedyesi olduğunu düşünüyordu. Veronica Noel büyümeye başladığı zaman sürekli ağabeyinin peşinde dolaştığını anlatıyordu.
Hiç kavga etmezler miydi?
Ara sıra bütün kardeşler gibi anlaşmazlığa düştükleri olurdu ama Ryden kardeşinden çok büyük olduğu için hiç dövüşmediler. Zaten gün bitmeden mutlaka barışırlardı.
Ryden kardeşini korumaya çok düşkün galiba öyle değil mi?
Aslında bu doğal sayılır. Noel dertlerini hep ona anlatırdı. Ne bana nede babasına gelmezdi. Ryden eskiden beri kardeşine yol göstermeye alıştı. Zaten… Veronica saatine baktı. Sohbet ederken zamanın nasıl geçtiğini fart etmediği belliydi. Suçlu bir ifadeyle hafiçe güldü. Böyle zevkli bir sohbeti bırakıp gitmek çok güç ama öğle yemeğini kontrol etmek için mutfağa inmezsem Mrs. Stow küser. Seninle daha sonra sohbetimize devam ederiz Willow' cuğum.
Genç kız Mrs. Kilbane ile sohbet ederken Ryden'a duyduğu sevgi yüzünden dertlenecek fırsat bulamamıştı. Ama yalnız kalır kalmaz umutsuz aşkının acısı yine su yüzüne çıktı.
Yalnız kalmak kabinin sızısına katlanmak istemiyordu. Ryden'ı düşünmekten vazgeçebilmesi için bir şeyler yapmaya biriyle konuşmaya ihtiyacı vardı.
Willow kendine acımaktan vazgeçmesi gerektiğini düşündü. Oturduğu yerden kalkıp biraz dolaşsa belki iyi gelirdi. Tam ayaklarını yere basmıştı ki Veronica 'nın geri döndüğünü duydu.
Arkasına yaslanıp kapıya baktı ama içeri giren sarışın genç adamı görünce tekrar hızla doğruldu. Gözleri hayretle irileşmişti.
Şaşıran yalnızca o değildi. Noel Kilbane onu görünce ağzı bir karış açılarak olduğu yerde kalmıştı.
Ne… Genç adam bir an durakladı sonra kapıyı kapatıp içeri girdi. Willow'a yaklaşırken neşeyle gülümsüyordu. Yoksa sana yanlış anahtar mı bırakmışım?
Willow birkaç dakikada ona olan biteni anlattı. Yalnızca Ryden'a aşık olduğunu gizlemişti.
Keşke öyle olsaydı! Willow gülümsemeye çalıştı. Hatta hiç anahtar bırakmasan daha iyi olurdu!
Noel'in yüzü aniden ciddileşti. Gözleri genç kızın sağ dizindeki sargıya takılmıştı. Neler oldu?
Demek Ryden da erken döndü! Of Tanrım! Noel kanepenin kenarına çöktü. Ama neden ona Gypsy olmadığını söylemedin? Şaşırmış görünüyordu.
Denemediğimi sanma. Dedim ya korkunç derecede öfkeliydi.
Tanrım diye inledi Noel yine. Ryden öfkelendiği zaman kimseyi dinlemez bilirim. ağabeyinin genç kıza gösterdiği davranışa üzüldüğü belliydi. Ama ayağını incittiğin zaman sana iyi davrandı değil mi?
Kazaya neden olduğu için sorumluluğu kabul etti. Beni buraya getirmek istemediği halde yalnız oturduğumu öğrenince kendimi toparlayana kadar burada kalmam için ısrar bile etti.
Onu tanırım. Sana yemek ve yatak vermiştir ama gerisini hiç düşünmez.
Wllow Ryden'ın kollarında geçirdiği ender mutluluk anlarını düşünmemeye çalışarak dikkatine Noel'e verdi. Genç adamdan fazla bahsettiği takdirde duygularını ele vermekten korkuyordu.
Beni Gypsy sandığı için öyle davrandı.
Eh daha fazla sanmayacak dedi Noel. Doğruca ona gidip Aniden durakladı. Yüzünde öyle bir ifade vardı ki Willow endişeyle ona eğildi.
Ne oldu ? Çok kötü görünüyorsun…Of Tanrım! BNoel genç kızın ayaklarının dibine halının üzerine çöktü. Şimdi aklıma geldi. Ryden seni Gypsy sandığı için son derece kötü davranmış. Şimdi senin gerçek Gypsy olmadığını öğrenirse Gypsy'yle tanıştığı zaman kim bilir ona neler yapar? Zavallı kızın hiç şansı kalmaz!
Nasıl tanışacaklar? diye sordu Willow. Sen ve Gypsy ayrıldınız sanıyordum.
Ben de öyle sanıyordum dedi Noel. Yoksa Ryden Paris'e telefon ettiğinde o denli yakınmazdım.

Gypsy'ye aldığım pahalı armağanları bile anlattım! Genç adam yüzünü buruşturdu. Çok zavallı bir halim vardı herhalde! Her neyse Ry bana onu unutmamı ve bunun bana ders olmasını söyledikten sonra bile Gypsy'yi düşünmekten vazgeçemediğimi fark ettim. Dün de dayanamayıp ona telefon ettim.
Görünüşe bakılırsa bütün olanlara rağmen Noel hala Gypsy'den vazgeçmeye niyetli değildi. Willow genç adamın kız arkadaşını gerçekten sevdiğini görüyordu. Kendisi de istenmeyen bir sevgiliyi silip atmanın ne denli imkansız olduğunu yeni anlamaya başladığından sesi anlayışlıydı. Sonra ne oldu?
Noel başını önüne eğip içini çekti. Telefona cevap vermesini beklerken küçük bir çocuk gibi titriyordum. Bana çok soğuk davranacağını sanıyordum ama Gypsy daha tatlı olmazdı.
Yani aranızdaki ilişki eski haline döndü öyle mi? Willow durumu iyice anlamaya çalışıyordu.
Pek sayılmaz. Zaten sorunda bu. Ryden'a kalırsa onu bir daha görmemeliyim. Gypsy ayrın gece benimle çıkmaya razı oldu ama eğer sevdiğim kızın sen değil de o olduğunu öğrenirse bana engel olur. Gypsy'yle ilişkimi düzeltmeden bu riske giremem. Noel son derece endişeliydi.
Ama Ryden sana nasıl…
Bal gibi engel olur dedi Noel. Anlamıyormusun Ryden seni gypsy olmadığını öğrenirse Gypsy'yle ilişkimi düzeltmem için hiç şansım kalmaz! Ona da sana davrandığı gibi davranırsa Gypsy bir daha benim yüzüme bile bakmaz!
Belki ona daha iyi davranır. Willow bu sözlere kendisi bile inanmıyordu.
Aklım öyle karışık ki hiçbir şeyden emin değilim diye itiraf etti Noel. Ama Ryden'ın gidip onu görmesi riskini de göze alamam.
Willow genç adamın gerçekten de karmaşa içinde olduğunu düşündü. Bütün sorunların ardında da Ryden vardı.
Ryden senin Gypsy'yle tekrar görüşmeye başladığını nereden bile bilir? Genç kız kalbin mantık dinlemediğini bildiği halde Noel'e mantıklı bir yaklaşım getirmeye çalışıyordu.
O bilir Noel bundan son derece emindi. Gece eve geç döndüğüm zamanlar bir kızla çıktığımı tahmin edebilir. Ryden çok zekidir kimle olduğumu hemen anlar.
Willow umudunu kaybetmeye başlamıştı. Ryden'a gerçeği söyleme fırsatı elinden uçup gidiyordu.
Ama Ryden Gypsy'nin nerede oturduğunu bilmiyor ki!
Ne tip bir işte çalıştığını biliyor. Birkaç yeri arasa onun nerede çalıştığını hemen öğrenir. Biraz zamana ihtiyacım var Willow. Gypsy'nin kalpsiz ve para avcısı olduğu hakkında ağabeyime söylediklerimi düzeltecek bir şeyler yapmak zorundayım. Yoksa Ry beni kendi iyiliğim için olduğunu söyleyerek ondan ayırır! Aniden aklına korkunç bir şey gelmiş gibi durakladı. Hatta onu parayla satın almaya çalışıp kalbini bile kırabilir!
Noel'in yüzü ter içinde kalmıştı. Willow genç adamın durumunu görünce susmaya karar verdi. Son derece umutlu başlayan konuşma gittikçe daha da çıkmaza giriyordu.
Sana o zamanı ben mi tanıyacağım?
Yapar mısın? Noel yalvarırı gibi konuşuyordu. Bir süre daha Gypsy gibi davranıp Ryden'ı kandırmama yardım eder misin?
Willow konuşacak cesareti bulamadan başını salladı. Genç adam hevesle öne eğilip onun iki elini birden avuçlarına almıştı.
Fazla sürmeyecek söz veriyorum. Nihayet biraz rahatlaş gibi gülümsüyordu. Gypsy'yle durumu düzeltene kadar Ryden'ı uyutabilirsek… Bir an sustu sonra neşeyle devam etti.
Aslında sen yalan söylüyor olmayacaksın. Ona gerçek kimliğini anlatmaya çalışmışsın ama o dinlememiş. Ben de hayatımda ilk defa ona yalan söyleyeceğim ama Gypsy benim için öylesine önemli ki… Kapının açılmasıyla tekrara sustu.
İkisi birlikte kapıya baktılar. Willow Ryden ve babasını görünce içten içe titredi. Ryden'ın gözlerindeki korkunç öfke genç kıza unuttuğu bir şeyi hatırlatmıştı. Noel hala iki elini tutuyordu.
Noel! Clifton Kilbane küçük oğlunu Fransa 'da sanırken evde bulmanın neşesiyle gülüyordu.
Noel hemen doğrulup babasına yönelirken Willow bu olayda rol sahibi olmadığı için sessizce olduğu yerde oturup gri gözlerlerdeki yakıcı düşmanlığı görmezden gelmeye çalıştı. Ryden babası orada olduğu için öfkesine hakim olmuştu. Genç kız gözlerini sevdiği adamdan kaçırarak konuşulanları dinlemeye başladı.
Hafta sonuna kadar Monsieur Ducret'le meşgul olacağını sanıyordum dedi ryden.
Ama Monsieur Ducret ağır bir gribe yakalanmış. İyileşince bana haber vermesini söyledim nerede bulunacağımı da sekreterine bildirdim. Sonra da nasıl olsa eve yakın diye gelmeye karar verdim.
Neşeli bir sesle konuşuyordu. Gposy'nin… yani Willow'un başına gelenleri bilseydim daha önce dönerdim.
Ryden'ın buna ne cevap vereceğini duymak Willow için önemliydi ama tam o sırada Veronica Kilbane odaya girince sohbet karıştı. Verobnica küçük oğluna sarılırken Clifton da genç kızın yanına gelmişti.
Dışarıda hava nasıl? diye sordu Willow.
Çok güzel bir esinti var. kısa sürede yılın çeşitli mevsimlerinde havanın değişiminden ağaçlık arazilerin korunmasına geçen bir sohbete dalmışlardı. Willow Ryden'ın bir kulağının onlarda olduğunun

farkındaydı. Genç adam onu kontrol etmekten bir an bile vazgeçmiyordu.
Öğle yemeği için yemek salonuna geçilirken genç kıza yardıma gelen Noel oldu.
Ayağa kalkmak için onun desteğini kabul eden Willow bir adım geri çekilerek bastonunu kavradı.
Bundan sonrasını kendim idare ederim.
Öğle yemeği Ryden'ın asık yüzüne rağmen neşeli geçiyordu. Genç adam aklından geçen kara düşüncelere rağmen yine de Willow'a hiçbir ters söz etmiyor uygarca davranıyordu. Ama genç kız onun bu davranışına kanmış değildi. Ryden tamamen anne ve babasını düşünerek kibar davranıyordu.
Genç adamın kendini daha fazla tutamayacağını yemek bittiğinde ortaya çıktı. Ama bu kez öfkenin patlayacağı kimse Willow değil Noel olacaktı. Masadan kalkarlarken genç adam kardeşine döndü.
Öğleden sonra için planın yoksa seninle kütüphanede biraz konuşmak istiyorum.
İşe biraz ara ver Ryden dedi babası. Onlar konuşurken Veronica da Willow'a yine salonda uzanmak isteyip istemediğini soruyordu.
İzin verirseniz biraz odama çıkıp dinlenmek istiyorum. Willow durumu iyice düşünmek için biraz yalnız kalmak istiyordu. Gypsy rolünü oynamayı kabul ettikten sonra Ryden'la arasındaki ilişkiyi düzeltme olanağı kalmamıştı.
Tabii nasıl istersen diye gülümsedi Veronica. Öğleden sonra dinlenmek iyi gelir. Belki akşam yemeğine inecek enerjiyi toplarsın hatta yemekten sonra da bizimle oturabilirsin ne dersin?
Willow erkeklerin konuşmasının bittiğini herkesin onları dinlediğini fark etmişti. Mrs. Kilbane kocasına bir şeyler söylemek için döndü ve ikisi birlikte kapıya yöneldiler. Noel genç kıza dönmüştü.
Willow'un odasına çıkmasına yardım ettikten sonra seni kütüphanede bulurum Ry.
Merdivenleri kendim çıkmayı denemek istiyorum dedi Willow çabucak. Ryden'a bakmadığı halde gri gözleri üzerinde hissediyordu.
Ama ayakta bile güç duruyorsun diye itiraz etti Noel. Ryden'ın bakışlarına aldırmıyordu.
Willow bugün bağımsız davranmak istiyor dedi Ryden. Bırak biraz istediğini yapsın!
Willow bu sözlerde gizli bir alay olduğunun emindi. Ama genç adama daha fazla dayanmak niyetinde olmadığı için dikkatini yapacağı işe vererek merdivenlere yöneldi.
Merdivenleri çıkışı yavaş ve güç olmuştu. Nihayet yukarı vardığında soluk almak için durakladı ve tırabzana dayanarak arkasına baktı. Noel ve Ryden aşağıda durmuşlar onu seyrediyorlardı.
Bağımsızlığın şerefine diye seslendi genç kız. Noel bu sözlere gülümserken Ryden onun cesur ama aptal olduğu görüşünü yinelercesine yüzünü asmıştı.
Willow kendini yatağa attığında derin bir nefes aldı. Yorgunluğu biraz geçer geçmez beyni yine Ryden'la dolmuştu.
Genç adam onu evine getirirken Noel'in Fransa'da kalacağına emindi. Ryden babasıyla birlikte salona girip de Noel'i onun ellerini tutarken görünce öfkesinden deliye dönmüş olmalıydı. Bir fırsatını bulunca bu öfkeyi genç kıza kusacağı da kesindi.
Noel'in istediğini yapmaya razı olduktan sonra Willow'un hiçbir savunması kalmamıştı. Genç adama bir söz vermiş sayılırdı ve artık Ryden'a hiçbir zaman açıklama yapamazdı.
Zaten dünyanın sonu bile gelse Ryden'ın ona aşık olacağı yoktu o yüzden pek bir şey kaybetmiş sayılmazdı. Ama genç adam ona saldırdığı zaman haklı çıkmak ve onun kendisine yaptığı haksızlıklar için özür dilemesini sağlamak olanağı da ortadan kalmıştı. İşte Willow'u en çok üzen de buydu!
Ryden kardeşinin dediği kadar zekiyse o güne dek neden hiçbir şeyden şüphelenmemişti? Genç kızın Noel'in anlattığı para avcısından çok farklı biri olduğunu nasıl anlamamıştı?
Willow karmaşa içinde olayın yalnızca Noel olmadığına karar verdi. Ryden'a duyduğu sevgi mantığının körelmesine neden oluyordu. Genç adama duyduğu hisleri mutlaka gizlemesi gerekiyordu yoksa gururu da elden gidecekti.
Gözlerini kapatıp kütüphanede neler olduğunu merak etti. Noel'in ağabeyine güçlükle yalan söyleyeceğini tahmin ediyordu ama yine de gerçeği belli etmemek için ne gerekirse yapacağı kesindi.
Bir süre sonra yatağının başucunda elinde bir fincan çayla duran Mrs. Stow'u görünce uyukladığını anladı.
Bunun sana iyi geleceğini düşündüm diye gülümsedi kahya kadın. Akşam yemeği saat sekizde o yüzden acıkmaman için birkaç da bisküvi getirdim.
Bu akşam sekizde mi yemek yiyoruz?
Mrs. Stoe neşeyle başını salladı. Evet. Tıpkı eski günler gibi.
Willow çayını yudumladı ama öğle yemeğinde iyice doyduğu için bisküvilere dokunmadı. Saat sekize daha çok vardı ve genç kız bir şeyler yapmak istiyordu. Ama aşağı inmeye niyeti yoktu. Noel'le Ryden'ın neler konuştuğunu bilmiyordu ve yanlış bir şey söyleyerek ortalığı büsbütün karıştırmaktan korkuyordu.
Yataktan kalkarak banyoya yöneldi.
Yüzünü yıkarken gözleri banyo küvetine kaymıştı. Aşağıya inene kadar önüne uzanan saatler vardı ve merdivenler konusundaki başarısı ona cesaret vermişti. Bir adım daha ileri gitmeyi deneyebilirdi. Son banyosunun üzerinden yıllar geçmiş gibiydi.

Kısa bir süre sonra çenesine kadar suya gömülmüş banyonun içinde yatıyordu. Her gün banyo yapmak adetinde olduğu için günlerdir yıkanmamış olmak genç kızın sinirini bozan etkenlerden biriydi. Sıcak suyun içinde olmaktan öyle mutluydu ki dizindeki sızıyı bile unutmuştu.
Willow her dakikanın tadını çıkarmaya çalışarak Ryden'ı kafasından atmaya karar verdi. Ama başarılı olamamıştı. Genç adamın onu bu gece eve götüreceği söylemesini beklemiş ama Ryden bu konuda hiç konuşmamıştı. Stanton Verney'ye çok yakın olduklarına göre belki de akşam yemeğinden sonra genç kıza toparlanmasını söylerdi. Ya da ertesi sabah Noel'le birlikte Londra'ya dönerlerken onu da evine bırakabilirdi.Acaba? Genç kız aniden durakladı.
Yatak odasına birisi girmişti. Herhalde Mrs. Stow çay tepsini almaya gelmişti.
Ama gelen Mrs. Stow değildi. Willow banyonun kapısını hafifçe aralık bıraktığını görünce daha da endişelenerek gittikçe yaklaşan sert ayak seslerini dinledi. Nefes bile almaya korkuyordu.
Bu ayak seslerini tanıdığı için banyonun içinde doğrulmuş büyülenmiş gibi kapıya bakıyordu. Ryden Noel'le onun aynı çatı altında bulunmalarından son derece rahatsız olmuş ve genç kızın tahmin ettiği gibi onu aramaya gelmişti. Öfkesini Noel'den alamamış olsa gerekti. Genç kızın yatak odasında olmadığını görünce çıkıp gitmediğine göre herhalde çok kızgındı ve hıncını alana kadar da hiçbir yere gitmeye niyeti yoktu!

Bölüm Yedi

Willow genç adamın banyoya girmeye çekineceğine inanmak istiyordu ama banyo kapısı aniden hışımla açılınca bu fikrinde yanıldığını hemen anladı. Ryden hiçbir şeyden çekinecek durumda değildi. Genç kız hızla doğruldu ama banyo küvetinden fırlayıp bir havlıya sarınma arzusu dizindeki sızı yüzünden yarım kaldı. Sakatlığının unutmuş olmanın bedeli derin bir acıydı.
Duyduğu acıyla inleyerek tekrara suya gömülürken Ryden'ın içeri girdiğini görmek genç kızı iyice sinirlendirmişti. Kendine hakim olamadan bağırdı.
Çık dışarı! Bu ne terbiyesizlik!
Öfkelendiği kadar utanmış ve aklı da karışmıştı. Tüm varlığıyla Ryden'dan nefret ediyordu. Genç adam onun bağırmasına hiç aldırış etmiyordu. Willow hırsla başını öte yana çevirince aynada genç adamla göz göze geldi.
Bir anda kıpkırmızı kesilmişti. O Ryden'ı görebildiğine göre genç adamda onu boydan boya görebiliyor demekti. Sırtını iyice kapıya döndü.
Herhalde seni çıplak gören tek erkekkardeşim değildir o yüzden bu numaralar boşuna. Genç kızı kasıtlı olarak rahatsız etmeye çalışıyordu. Vücudunda fena sayılmaz diye alayla ekledi.
Defolup gidecek misin sen? Willow gözlerine dolan yaşlara engel olamamıştı. Genç adamın yine duymazdan geldiğini görünce sinirle bağırdı. Herhalde bana söylemen gereken çok önemli bir şey olmalı. Bir dakika sonra çıkıyorum git yatak odasında bekle!
Ryden kapıya doğru dönünce genç kız rahat bir nefes aldı hızla banyodan çıkıp bir havluya sarılma isteğiyle doğruldu ama bu iş sandığından kolay değildi. İki ekliyle banyo küvetinin kenarını kavrayıp doğrulduğu halde dizini burkan acıyla tekrara oturmak zorunda kalmıştı.
Suya gömülürken acıyla inlemekten kendini alamadı. Öfkeyle kendini toplayıp tekrara denemeye hazırlanırken aniden irkildi. Güçlü eller kollarını yakalamış onu suyun dışına çekiyordu. Ne olduğunu anlayamadan kendini havada buldu.
Ayağının altında banyonun halısını hissedince dilini yutmuş gibi hiçbir şey söylemeden öylece Ryden'ın önünde çıplak durdu. Genç adamın gözleri rahatça vücudunda dolaşırken nefes bile almıyordu. Gri gözler bir mıknatısla çekilmiş gibi genç kızın sol göğsünün üzerinde kalan bir su damlasına takılmıştı.
Genç adamın şakağında bir damar hızla atıyordu. Willow'u harekete geçirende bu damarın atışı oldu. Hızla havlusuna uzandı ama Rden ondan daha çevik davranmıştı. Bir an sonra havlu yüzüne fırlatılmış ve genç adam yan odada beklemeye gitmişti.
Willow titrediğine şaşırmıyordu. Ryden'ın geri dönebileceği ihtimalini göz önüne alarak çabucak kurulandı. Giyinmeye vakti olmadığı için kapının arkasında asılı duran sabahlığa sarındı. Bir yandan da genç adamın şakağında atan o damarı düşünüyordu.
Herhalde bu tepki genç adamın onu çıplak görünce heyecanlandığına işaret değildi. Willow onun daha önce bir çok kadını çıplak gördüğünden emindi. Büyük olasılıkla Ryden ona duyduğu öfkeye hakim olmaya çalışırken nefreti su yüzüne vurmuş ve damarı sinirle oynamıştı.
Yan odadan gelen bir ses genç kızı daha da acele etmeye zorladı. Yorgun bir tavırla sabahlığın kuşağını sıkıca bağladı ve bastonunu alarak ağır adımlarla yatak odasına yöneldi.
Genç adamın ona fırlattığı nefret dolu bakış genç kızı daha da üzdü. Pencereye gelip sırtını Ryden'a dönerek durduğunda genç adama karşı duyduğu hisleri gizlemek için elinden gelen her şeyi yapmaya kararlıydı.
Hiç zaman harcamadan onun kendisine saldırmasına fırsat vermemek için alaylı bir sesle konuştu.
Herhalde kardeşini rahat bırakmam için bana nutuk atmaya geldin değil mi?
Onu söylememe bile gerek yok dedi Ryden sertçe. Noel'i yeterince kırdın diye homurdandı.

Artık o para canlısı pençelerini kardeşimden çek!
Willow bu tiksinti dolu sözlere hiç aldırmamış gibi davrandıysa da Noel'in istediğini yapmak hiç o anki kadar güç gelmemişti.
Noel ve ben biraz tartışmıştık dedi. Bütün sevgililer zaman zaman… Ryden'ın bakışlarını görünce sözünü tamamlamaktan vazgeçti. Hepimiz öfke anında istemediğimiz şeyler söyleyebiliriz diye devam etti.
Ya da öfkelenince uzun süredir içimizde gizlemeye uğraştığımız duyguları açığa vururuz. dedi Ryden.
Öyle de olabilir. Willow Gypsy için bu ikincisi olasılığın daha uygun olacağını düşünüyordu. Ama Noel'e söz vermişti ve ne denli zor olursa olsun bu role devam etmesi gerekiyordu. Ama Noel biliyor ki…
Noel senin için öylesine deli oluyor ki artık hiçbir şey bilecek durumda değil dedi Ryden vahşice. Seni gördükten beş dakika sonra mantığını tamamen kaybetti. Senin onu sevdiğini kavga ederken sırf onu kızdırıp üzmek için öyle konuştuğunu sanıyor! Kim bilir onu kandırmak için ne yalanlar söyledin!
Willow Ryden'la kardeşinin kütüphanede neler konuştuklarını merak ediyordu. Bir de Gypy'nin o kavga sırasında Noel'e neler söylediğini bilse fena olmazdı. Bunları bilmediği için her an bir hata yapabilirdi. Genç adamı ele vermemek için son derece dikkatli davranması ve yuvarlak sözlerle konuşması şarttı.
sen benim duygularımı nereden bilebilirsin? Belki de senin ne denli hissiz bir domuz olduğunu gördükten sonra Noel'i sevdiğimi anladım kim bilir?
Willow daha sözlerini bitirmeden yanlış bir şeyler söylediğini anlamıştı. Yalancı! diye bağırdı Ryden. Senin sevdiğin bir tek şey var o da para!
Genç kız bu sözlerin kendisine değil Noel'in aç gözlü arkadaşına yönelik olduğunu bildiği halde kırılmaktan kendini alamadı. Ryden öfkeyle üzerine gelirken ne denli kırıldığını gizlemeye çalışarak karşı saldırıya geçti. Duyduğu kırgınlık onu daha da öfkelendirmişti. Yenilmeyi reddediyordu. Alaylı bir sesle konuştu. Sana ne? Senin paranı yemiyorum ya!
Ryden bu sözleri yanlış anlamıştı. Bir an durakladı sonra acımasız bir sesle konuştu. Yani sana yeterince para verirsem Noel'i rahat bırakacağını söylemek istiyorsun? Gözleri buz gibiydi.
Willow kalbindeki sızıyı dindirmeye çalıştı. Bu acıya dayanamayacağını düşünüyordu. Noel Ryden'ın bu tip bir şey yapabileceği konusunda genç kızı uyarmıştı ama Willow o anda bunu haturlayacak durumda değildi. İçten içe kanayarak artık Kilbane kardeşlerden iyice bıktığını düşündü.
Söylemek istediğim tek şey beni rahat bırakman diye öfkeyle parladı. Aynı şey kardeşin içinde geçerli. İkinizi bir daha hiç görmesem daha rahat edeceğim! Bu akşam da yemeğe falan inmeyeceğim!
Buna inanacağımı beklemiyorsun herhalde! Ryden alayla güldü. Kardeşimi yalanlarına inandırabilirsin ama benim o denli saf olmamı bekleme!
Willow onun bu kez ne bahaneyle kendisine saldırdığını pek anlamamıştı ama artık umurunda değildi. Neye istersen ona inan dedi. Ama ben yine de yemeğe inmiyorum!
Odanda yemek yemene izin vereceğimi sanmıyorsundur umarım dedi Ryden sertçe. Noel senin neden aşağı inmediğini öğrenmek için buraya çıkınca kim bilir neler olur? Bu çatının altında kardeşimi yatağına almana göz yumacak değilim!
Aklımdan bile geçmedi!
Tabii ki geçmemiştir! Eminim o aç gözlü küçük beynin Noel'le bu odada sıcak bir gece geçirmeyi hiç akıl etmemiştir değil mi? Seni yalancı!
Seni… Willow bu tartışmanın hiçbir sonuca ulaşmayacağını anlayarak sustu. Bir anda taktik değiştirmeye karar vermişti. Sahte bir yumuşaklıkla konuştu. Ne oyunbozansın Ryden. Noel'i bu denli sıkı kontrol eden se Londra'da benimle sıcak bir gece geçirmeye hiç de karşı değildin.
Sen de pekala gönüllüydün. dedi Ryden vahşice.
Willow ne denli istekli davrandığının hatırlatılmasından hoşnut değildi. Ama artık başladığı oyuna da devam etmek sorundaydı. Her halde senin çekiciliğine karşı koyamadım. diye sırıttı.
Üstelik daha fazlası için neredeyse yalvarıyordun diye devam etti genç adam.
Kendini savunma ihtiyacıyla sesi son derce sert çıktı. Ben… o zman kendimde değildim.
Şimdi kendinde misin? Ryden'ın sesi gizemliydi.
Şimdi farklı olduğumu biliyorum dedi gururl. Çenesini havaya kaldırmıştı. Londra'da…
Devam etme fırsatını bulamadı. Ryden şimşek hızıyla ona doğru gelirken genç kız donup kalmıştı. Ryden bastonunu fırlatıp attı ve ona sıkıca sarıldı. Willow onun gözlerine baktığında genç adamın sabrının tamamen tükendiğini anlamıştı.
Boğazı kupkuruydu. İtiraz etmek için ağzından en ufak bir ses bile çıkmıyordu. Genç adam başını dudaklarına doğru eğerken genç kız onun gerçeği öğrenmek için en etkin yolu seçtiğini düşünmekten kendini alamadı. Gururlu tavırları Ryden'ı iyivce çileden çıkartmış olmalıydı ve genç adam istdiğini öğrenmeden onun yakasını bırakacak değildi.
Dudakları birleşirken Willow var güzüyle geniş giğse dayanmamak için uğraşıyordu. Ama genç adamı

itmeye çalışmasına rağmen dengesini bulmak için yine de ona yaslanmak zorunda kalıyordu.
Bırak beni diye bağırdı. Ryden genç kızın dudaklarını öptükten sonra boynunu dudaklarıyla okşamaya başlamıştı.
Ben istediğim zaman diye mırıldandı Ryden. Willow onu itmeye çalıştığında iyice dengesini kaybetmişti. Kendini bana bırak diye söylendi. Genç kızın itiraz etmesine fırsat vermeden onu kollarına alıp yatağa taşımıştı.
Bırak… diye söylendi Willow. Genç adamın ağırlığıyla ezilmiş olduğu yerden kıpırdamasına olanak kalmamıştı.
Öp beni güzelim dedi Ryden. Genç kızın gözlerinin içine bakıyordu.
Asla! Willow'un isyanı sanki genç adamı daha da tahrik etmiş gibiRyden tekrar dudaklarını eğdi.
Willow teslim olmamak için savaşırken kaç dakika geçtiğinin farkında değildi. Her öpücük her okşayış genç adama neden yenik düşmemesi gerektiğini biraz daha unutturuyordu sanki.
Ryden biraz sonra durmak yenilgiyi itiraf etmek zorunda kalacaktı. Ama genç kızın yanıldığı kısa sürede ortaya çıktı. Ryden hiç bırakmadan saldırısına devam ediyordu ve Willow'un içinde derin bir ihtiyaç yaratmaya başlamıştı.
Willow içinde yanan ateşin etkisiyle kıvranırken daha fazla dayanamayacağını düşündü. Genç adamı istiyordu ve karşı koymak bir anda anlamsızlaşmıştı.
Ryden onu tekrara öptüğünde dudakları zorla aralanmak zorunda kalmadı. Genç kızın dudakları davetkar bir teslimiyetle aralanmıştı. Willow artık nerede olduğunun farkında değildi. Tek bildiği Ryden'ı istediği onun dokunuşlarını öpüşlerini özlediğiydi. Genç adam dudaklarını çektiğinde onun yine kendisini bırakıp gitmesinden korktu.
Ama Ryden 'Öp beni güzelim' demişti ve Willow kollarını uzatıp genç adama sıkıca sarıldı. Bu kez o Ryden'ı öpüyordu.
Ryden öpücüğe karşılık verdi. Sabahlığın altındaki eli genç kızın göğsünü bulmuş okşuyordu. Dudaklarının baskısı da artmıştı.
Of Ryden diye inledi Willow. Genç adamın parmakları göğsünün pembe ucunu okşarken bütün vücudu duyduğu derin arzuyla titremeye başlamıştı.
Kendini iyice kaybettiği anda Ryden sabahlığın kuşağını çözdü ve ince kumaşı ir yana iterek genç kızın göğüslerini karnını bacaklarını öpmeye başladı.
Bir eli Willow'un kalçasını okşarken diğeri de sol göğsünü kavramıştı. Genç kız bir hayal dünyasında gibiydi. Ryden'ın çıldırtıcı okşayışları ve öpüşleri hayatında hiç duymadığı ihtiraslar yaratmıştı. Güçlükle nefes alırken kendine hakim olamayıp zevkle inledi. Of Ry!
Ama bu ses Ryden'a sopuk bir duş etkisi yapmıştı. Genç adam şimşek hızıyla yataktan fırlayıp kalkarken Willow neye uğradığını anlayamadan ona bakıyordu.
Gözlerinde hala sıcak bir arzuyla genç adama dönerek soran bakışlarını gri gözlere dikti. Ama genç adamın yüzünde hala ihtiraslı bir kızartı olmasına rağmen aynı sıcaklık gözlerine yansımıyordu.
Ryden kapıya yönelmişti. Son sözleri Willow'un bütün umutlarını kırdı.
Hiç değişmediğin ortada! Londra'da da sana istediğim anda sahip olabilirdim burada da! Noel'in senin için bir değeri olmadığını da böylece kanıtladın!
Willow ona duyduğu sevgiyi açıklayamamanın acısıyla kıvranırken Ryden küçümseyen bir sesle hakaretlerini sürdürdü. Bir çıkarın carsa benimle de başka erkeklerle de beraber olursun sen!
Genç kız bir aşk yakınlığı olması gereken o anların böylesine aşağılanması karşısında dili tutulmuş gibi susuyordu. Ryden odadan çıkıp giderken kör gibi genç adamın arkasından baktı. Sonra acı başladı.
Bir saat sonra içi hala sızlıyordu. Tek tesellisi Ryden'ın gerçeği anlamamış olmasıydı. Genç adam onu aşağılarken o yakınlığın sevgiden kaynaklandığını bilmiş olsa Bu Willow için çok daha gurur kırıcı olurdu.
Bir saat daha geçti. Willow artık öfkelenme safhasına geçmişti. Bu öfke genç kıza iyi geliyordu. Ryden kapıyı vurup çıktığından beri içini burkan sızıyı ancak bu şekilde biraz unutabiliyordu.
Bu yüzden odasında kalma kararını da değiştirdi. Her ne pahasına olursa olsun o gece yemeğe inecekti!
Saat sekize on kala odasından çıktığında için için hala öfkeyle kaynıyordu. Ryden'ın ona yardıma geleceğini sanmıyordu ama genç adamı bir daha görmek istemediği için bu hiç umurunda değildi. Kendi başına merdivenleri inmeyi becerebildiği için gururlanmaktan kendini alamadı.
Birbirlerinin kollarında ne denli yakın ne denli sıcak anlar yaşadıklarını düşünmemeye çalışarak her basamağı büyük bir dikkatle inerken içinden genç adama lanetler yağdırıyordu. Ryden her ne kadar ona hakaret etmiş ve birbirlerine olan yakınlıklarını Willow'un adi bir kadın olduğunu kanıtlamak için kullanmışsa da aslında genç kıza fiziksel bir arzu duyduğu onu istediği ve bir an için olsun ihtirasına kapıldığı da bir gerçekti. Willow bunu adı gibi biliyordu.
Genç kız oturma odasına yaklaşırken odanın kapısı aniden açıldı.
Seni almaya geliyordum dedi Noel. Hemen arkasından da Ryden belirmişti.
Ben daha önce davrandım desene diye güldü Willow. Mr. Ve Mrs. Kilbane'in de dışarı çıkmakta olduklarını görünce Ryden'a duyduğu düşmanlığı gizlemeye karar vermişti. Selam Ryden dedi.

Bu gidişle merdivenleri ikişer ikişer inmeye başlamam pek uzun sürmeyecek galiba ne dersin?
Genç adamın bir kaşı hayretle havalanırken Willow Veronica'yla Cliftın'a döndü. Anlaşılan genç kızın yatak odasında geçenler hiç olmamış gibi davranması Ryden'ı epey şaşırtmıştı.
Willow o gece yemekte halinden son derece memnun bir konuk rolü aynadı. Suskun durmamaya karar verdiği için sohbete tamamiyle katıldı ve hem Veronica hem de Clifton'la uzun uzun konuştu. Ara sıra Ryden ya da Noel'e de bir şeyler söylediği oluyordu ama ikisine de aynı derecede yakınlık göstermeyi ihmal etmiyordu. Yemek sona erdiğinde Ryden dahil hiç kimse genç kızın ne denli büyük bir duygu karmaşası içinde olduğunu anlayamamıştı.
Willow Ryden'a onu ne denli sartığını anlama zevkini tattırmaya niyetli değildi. Bu yüzden yemekten sonra Veronica'nın davetini kırmadı ve aileyle birlikte biraz daha oturmayı kabul etti.
Saat on buçukta yatması gerektiğini düşünerek yerinden doğruldu.
Saat geç oldu diye mırıldandı. Ben artık iyi geceler dilesem iyi olur. Ayaklarını yere indirmişti.
Biraz daha oturamaz mısın? diye sordu Noel. Henüz erken sayılır ve…
Doktor Willow'un mümkün olabildiğince çok yatakta dinlenmesini istedi. diye söze karıştı Ryden.
Ryden haklı diye gülümsedi Willow. Genç adama duyduğu öfkeyi belli etmemeye kararlıydı.
Yatakta ne kadar dinlenirsem o kadar çabuk iyileşip eski hayatıma dönebilirim.
Genç kız dönüp Mr. Ve Mrs. Kilbane'e iyi geceler dilerken Noel ayağa kalkıp onu odasına kadar götürmeyi teklif etti.
Lğtfen buna gerek yok Noel dedi Willow. Ryden'ın yüzündeki gergin ifadeyi görünce içinde yine de bir isyan duygusu doğmuştu. Bugün öğleden sonra hiç önemli bir şey yapmadım diye devam etti. Ryden'ın bütün sözlerini dikkatle dinlediğinin farkındaydı. Biraz hareket etmek o yüzden yi gelir.
Sonra son sözlerinin verdiği başarı duygusuyla çabucak odadan çıktı ve dikkatli adımlarla merdivenlere yöneldi. Üst kata vardığında kendi kendini hala tebrik ediyordu. Ama hemen arkasından gelen sert ayak seslerini duyunca neşesi sönüverdi.
Arkasına dönmeye gerek duymadan gelenin Ryden olduğunu anlamıştı. Odasının kapısına vardığında içeri girmeye fırsat bulamadı. Genç adam ona yetişmişti. Dönüp nefret etmek için o denli uğraştığı o yüze bakarken artık daha fazla rol yapma gücü kalmadığını fark etti. Bütün akşam davrandığı gibi kibar ve sevimli bir tavır takınmak istiyordu ama kalbi yine hızlanmış ve savunma mekanizması harekete geçmişti.
Seni içeri davet etmemi bekleme dedi dert bir sesle. Bir eli kapının tokmağındaydı.
Genç adam tek kelime bile etmeden onu böylesine sinirlendirebildiği için memnun olmuş gibi gülümsüyordu. Yumuşak ama son derece alaylı bir sesle konutlu. Birkaç dakika önce aşağıda herkese iyi geceler dileyen sevimli küçük kıza ne oldu?
Willw ona hırsla baktı. Genç adamı seviyor olabilirdi ama onun kendisine daha fazla hakaret etmesine izin vermeye de niyetli değildi.
Galiba iyi anlatamadım Kilbane diye hırsla söylendi.Sen hiç umurumda değilsin' Ama ister inan ister inanma annen ve babana karşı derin bir saygım var. Onları üzmektense şeytanla bile iyi geçinir rolü yaparım!
Ryden bu sözlerden pek etkilenmiş gibi görünmüyordu ama yine de sesindeki alaylı ton değişmişti. Daha sakin bir tavırla konutlu.
Demek aşağıda annemle babamın hatırı için rol yaptın dedi. Düşünceli bir tavrı vardı. Hiç değilse biraz olsun insanlıktan anlıyorsun anlaşılan.
Çok yorgunum dedi Willow sertçe. Söyleyecek başka bir şeyin yoksa…
Dizin mi ağrıyor? Ryden'ın sorusu beklenmedik derecede düşünceliydi.
Her gün biraz daha iyileşiyor ama henüz tekrara koşmaya başlayacak durumda değilim tabii.
Willow içeri girmek için sabırsızlandığını belli ediyordu.
Ryden'ın tepkisi yine şaşırtıcıydı. Dizin konusunda çok cesur davrandın dedi. Willow hızlanan kalbinin atışlarına hakim olmaya çalışırken de devam etti. Her ne kadar iyileştiğini söylüyorsan da ben senin tek başına yaşayabilecek kadar iyi olduğunu sanmıyorum.
Willow onun ne demek istediğini pek anlayamamıştı. Sert bir cevap bulmaya çalıştı ama başarılı olduğu söylenemezdi. Orası benim bileceğim… diye başladı ama Ryden onu dinlemeye niyetli görünmüyordu.
Demek istediğim yarın Londra'ya giderken seni burada bırakmak zorundayım.
Willow kulaklarına inanamıyordu. Ryden onun anne ve babasını incitecek bir şey yapmayacağını anlamış olmalıydı ki böyle bir teklifte bulunuyordu. Kazanın sorumluluğunu üzerine aldıktan sonra genç kızı tamamen iyileşmeden gözünün önünden ayırmak istememesi aslında takdir edilmesi gereken bir davranıştı.
Tanrım diye söylendi Wilow. Gözlerine dolan yaşları genç adama belli etmemeye çalışıyordu.
Herhalde ciddi olamazsın! Beni burada nasıl bırakabilirsin? Noel ve sen ikiniz birden gidiyordunuz ve

beni burada bırakıyorsunuz. Çevrede başka erkek kalmayınca babana asılmayacağımdan nasıl bu denli eminsin?Son derece acı bir sesle bulabildiği en ağır kelimeleri kullanarak genç adamı kırmaya çalışıyordu.
Ryden yumruklarını iki yanında sıkarak dişlerinin arasından hırsla konuştu. Bazen öyle bir an geliyor ki içimden seni parçalamak geliyor!
Willow kendi odasına giremeden genç adam dönüp odasına girmiş ve kapısını kapatmıştı.
Kahretsin diye mırıldandı. Gözlerine dolan yaşları silerken Ryden'ın onu sözleriyle zaten parça parça ettiğini düşünüyordu. Yumruklara ne gerek vardı?
Bölüm Sekiz
Willow bahçedeki şezlonglardan birine uzanmış akşam güneşinin tadını çıkarmaya çalışırken hiçbir pazartesi gününün bu denli uzun olmadığını düşünüyordu. Yanındaki şezlong ta da Mrs. Kilbane oturuyordu. Neden gayet açıktı: Ryden orada değildi.
Elinde tuttuğu kitabı okumaya niyetli olduğu halde gözlerinin önünden geçen tek bir satırı bile anlamış değildi. Düşünceler tekrar tekrar sevdiği adama dönüyordu. Onunla kavga da etse ona sinirlense de hatta ondan nefret etmeye bile çalışsa genç adamın Broadhurst Hall'den ayrılmasıyla hayatının bomboş kaldığını itiraf etmek zorundaydı.
Willow kendinden utanması gerektiğini düşünüyordu. O gün herkes ona son derece iyi dvranmış ve yalnız kalmaması için özen göstermişlerdi. Kahya kadının getirdiği bir fincan çayı içerken Ryden'la Noel'in Londra'ya döndüklerini duymak bütün neşesini kaçırdığı halde kendisine gösterilen iyi niyete elinden geldiğince karşılık vermeye çalışıyordu.
Mrs. Stow genç kızın dizini yeniden sarmakta ısrar etmişti. Willow artık sargıya ihtiyacı olduğundan pek emin değildi ama onu kırmamak için sesini çıkartmamıştı.
Aşağı inerken Ryden gittiği halde kendisi orada kaldığı için Mrs. Kilbane'den özür dilemesi gerektiğini düşünüyordu. Ama Veronica genç kızı dinlemedi bile.
Ne münasebet diye gülümsedi. Dün gece Ryden'a özellikle senin arkandan gelmesini söyledim. Bizimle biraz daha kalman için ısrar etmesi için de tembih etmiştim. Bu sabah odama gelip senin kalmayı kabul ettiğini söyleyince nasıl sevindim bilemezsin.
Saat altı buçuk olduğunda hala bahçedeydi. Willow Ryden'ın Cuma gününden önce eve dönmeyeceğini düşündü. Ve Cuma gününden önce kendisi de evine dönmüş olacaktı.
Ryden'ın dönüşünden önce Broadhurt'ten ayrılmak konusunda kararlıydı ama bunu nasıl yapacağını bilmiyordu. Veronica'nın ehliyeti yoktu ve Clifton'a araba kullanmak yasaktı. Genç kız Stanton Verney'ye kadar yürümeyi düşündüyse de bunu imkansız olduğunu biliyordu.
Tam Mrs. Stov'un ehliyeti olup olmadığını düşünüyordu ki bahçeye inen taş döşeli yolda sert bir ayak sesi duyuldu. Willow donup kalmıştı.
Başını kaldırıp Ryden'ı görmek onu bir daha asla göremeyeceğini düşünürken karşısında bulmak genç kızın kalbini sınırsız bir mutlulukla doldurmuştu. Vücudunu saran elektrik akımıyla titredi.
Ryden'ı görme sevinciyle dikkatsizleşmiş ve Veronica'nın yüzündeki ifadeyi kaçırmıştı. Yaşlı kadın Willow'un kucağından yere düşen kitabı genç kıza verirken anlayışlı bir ifadeyle gülümsüyordu. Oğluyla Willow'un arasındaki ilişkide genç kızın duygularının ne yönde olduğunu bir anda anlamıştı.
Ryden'ın pazartesi akşamı eve gelmesi biraz tuhaf dedi. Yüzündeki düşünceli ifade neşeli bir pırıltıya dönüşmüştü. Ne dersin Villow senin varlığının bunda bir rolü olabilir mi?
Willow genç adamla son karşılaşmalarında onun kendisini parçalamak istediğini unutmuştu. Mrs. Kilbane'in sözlerini duyunca içini derin bir mutluluk sardı. Ryden birkaç adım ötede durduğunda bir anlığına genç adamın gerçekte onun için eve dönmüş olmasını diledi.
Genç adamla annesi konuşurlarken Willow'un içini saran mutluluk bir gülümseme şeklinde gözlerine sonra da tüm yüzüne yansıdı. Ryden ona döndüğünde yeşil gözleri hala bu gülüşle aydınlıktı. Genç adam uzun bir an ona baktı. Gözleri genç kızın dudaklarına kaydığında Willow'un kalbi bir daha da hızlanmıştı.
Kuruyan boğazından bir ses çıkmasına fırsat kalmadan Ryden tekrara annesine döndü. Noel nerede? Sesinde ani bir sertlik vardı.
Noel mi?
Bürodan erken çıktı. Sandım ki…
Willow onun ne sandığını duymak istemiyordu. İçi bir anda buz kesmişti. Ryden onun için değil kardeşini korumak için beklenmedik bir zamanda eve dönmüştü. Willow'u en adi cinsten bir para avcısı olarak gördüğünü unutmamak gerekirdi!
Genç kız yüzündeki gülümseyişin sırf Veronica'nı hatırı olduğunu Ryden'a hissettirmenin zamanının geldiğini düşündü. Soğuk bir tavırla Ryden'a dönerek konuştu. Noel buraya geleceğini özellikle söylemediyse belki de bir kızla randevusu vardır. Sahte bir tavırla gülümsemeyi de ihmal etmemişti.
Akşam yemeği Willow için hiç de rahat bir olay değildi. Genç kız Ryden'ın delici bakışları altında olabildiğince doğal davranmaya çalışarak Veronica ve Clifton'la sohbet etti. Ama yemek sona erdiğinde

rahat bir nefes almaktan kendini alamadı.
Sofradan kalkarlarken o gece erken yatacağını söylemeye hazırlanıyordu. Ama Veronica ondan önce davrandı ve biraz televizyon seyretmek için Clifton'la birlikte iç odaya geçeceklerini söyledi.
Willow ağzını bile açmaya fırsat bulamadan kendini Ryden'la baş başa bulmuştu. Veronica'nın bilerek çöpçatanlık yaptığı açıkça belliydi ve Ryden da bunu anlamamış olamazdı!
Genç kız iç odanın kapısı kapanır kapanmaz ayağa kalktı ve doğruca kapıya yöneldi. Ryden ardından geliyordu.
Noel yemeğe gelmedi dedi.sesinin sakinliğine rağmen genç kızın sinirini bozmak istediği belliydi.
Farkındayım.
Belki den haklıydın diye mırıldandı Ryden. Kısıtlı gözlerle genç kızı süzüyordu.
Ne gizi? Willow son derece sakin davranıyordu. Oltadaki yemi kapmaya niyetli değildi.
Noel'in başka biriyle randevusu olabilir.
Willow Noel'in nerede ve kiminle olduğunu çok iyi biliyordu. Gülümsedi.
Ryden genç kızın bu gülüşünden hiç hoşlanmamıştı. Çenesi hafifçe gerildi ve uzanıp Willow'un kolunu tuttu.
Willow ona baktığında gri gözlerde soğuk bir pırıltı gördü.. genç adamın iğneleyen tavırlarına hiçbir tepki göstermemeye kararlıydı.
Görünüşe bakılırsa patronu tavlamaya çalışırken kardeşini de elinden kaçırdın dedi Ryden.
Alaycı bir sesle konuşuyordu.
Öyleyse en iyisi evime dönmek diye cevap verdi Willow. Sakin kalmaya çalışıyordu.
Ryden birden bire öfkelenmişti. Genç kızın kolunu sertçe bıraktı ve dönüp uzaklaştı. Son sözleri Willow'un kulağında yankılanıyordu.
Ben izin vermeden hiçbir yere gidecek değilsin!
Willow o gece yatağında dönüp dururken Ryden'ın garip tutumunu çözümlemeye çalışıyordu. Genç adamın Noel'i korumak istemesi doğaldı ama bunun yolu Willow'u sonsuza dek Broadhurst'te tutmak değildi! Bir yolunu bulup evine dönmeliydi.
Bu sorunun çözümü yarım saat sonra aklına geldi. Sesliklikte bir araba gelip evin nüne durmuştu. Noel eve gelmişti. Willow onun odasına çıktığını da duydu. Nihayet uykuya dalarken planını çoktan yapmıştı.
Ertesi sabah erkenden kalkıp giyindi. Kulağı kapının önünden geçecek ayak seslerindeydi. Önce Ryden geçti. On dakika sonra da Noel'in ayak sesleri duyuldu. Willow hemen kapıyı açtı ve hafifçe genç adama seslendi.
Noel!
Genç adam unu duymuştu. Dönüp geri gelirken bir yandan da özür diliyordu. Pazar günü seni yalnız yakalamaya çalıştım ama Ry fırsat vermedi. Zaten kütüphanede fazla bir şey konuşmadık. Ry beni azarladı bende Gypsy'yi sevdiğimi söyledim o kadar…
Benim konuşmak istediğim o değil dedi Willow çabucak. Genç adamın yorgun yüzü dikkatini çekmişti.Noel son derece bitkin görünüyordu. Gypsy'yle aranız nasıl?
Hiç sorma. Önce iyiydi ama… Bir an durakladı. Şimdi anlatmaya kalkarsam bütün gün burada kalırım. Willow'un yüzüne anlayışlı bir ifadeyle bakıyordu. Artık Gypsy rolünden bıktın değil mi?
Önemi yok diye cevap verdi Willow. Ama artık evime dönmek istiyorum. Beni Stanton Verney'ye kadar götürür müsün? Ryden'a söyledim ama reddetti.
Noel kısa bir an düşündü. Bu sabah önemli birkaç randevum var ama saat iki sularında burada olabilirm.
Willow derin bir nefes aldı. Yüzünü aydınlatan gülüş ne denli rahatladığını belli ediyordu. Hazır olurum dedi.
Biliyor musun çok iyi kalplisin. Bunu yalnızca bana yardım ettiğin için söylemiyorum. Neden sana aşık olmadım bilmem ki! Genç adam eğilip Willow'un yanağına hafif bir öpücük kondurdu.
Merdivenin başında sert bir ses duyuldu. Ryden onlara bakıyordu. Bugün büroya gelmeye niyetin yok galiba dedi ve hırla dönüp tekrar aşağı indi.
Willow onun yüzündeki buz gibi ifadeyi görünce eve gitmeye karar vermekte doğru bir iş yaptığına iyice inandı. Varlığı iki kardeşin arasını açmaktan bir şeye yaramıyordu. Ryden onu Gypsy sandığı müddetçe bu böyle olacaktı.
Stanton Verney'ye döneceğini Mrs. Kilbane'e söylerken endişeliydi. Yaşlı kadını üzmek istemiyordu. Ona karşı bu denli iyi davranan insanlara nankörlük ediyor gibi görünmekten korkuyordu.
Veronica'nın tepkisi genç kızı şaşırttı. Yaşlı kadının durumun farkında olduğunu görmek onu hazırlıksız yakalamıştı. Willow onu eve Noel'in götüreceğini söyler söylemez Veronica gülümsedi. Ryden değil Noel öyle mi? Anlayışlı bir tavırla konuşuyordu. Sözüne devam ederek bir gece önce ışıkları söndürmek için evi dolaştığında gördüklerinin şimdi bir anlam kazandığını söyledi. Kütüphaneye girdiğimde Ryden'ı orada buldum. Elinde viski dolu bir bardak ve yüzünde de bir sorunu olduğunu belli

eden bir ifade vardı. İle ilgisi olmayan bir sorun olmalıydı.
Ben… şey… Willow ne diyeceğini bilemez bir tavırla sustu.
Liften Willow bana hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin. diye gülümsedi veronica. Clifton ve ben salona döndüğümüzde senin yatmış olduğunu görünce Ryden'la aranızda bir tartışma geçtiğini tahmin etmiştim zaten.
Willow kendini gittikçe daha da kötü hissediyordu. Ryden'la neden tartışlarını Mts. Kilbane'e anlatması imkansızdı. Başını önüne eğdi.
Gitmen gerektiğini düşünüyorsan seni burada kalmaya zorlamak istemem dedi Veronica. Ama Ryden'la aranızdaki sorunu hallettikten sonra gelip beni görmeni sabırsızlıkla bekleyeceğim.
Willow yaşlı kadının gerçeği bildiğini anlamıştı. Veronica Ryden'i sevdiğini biliyordu. Willow onun bu konuyu Ryden'la konuşmayacagını umuyordu.
Noel genç kızı almaya geldiğinde Veronica ne denli düşünceli ve iyi kalpli olduğunu bir kez daha kanıtlayarak Mrs. Stoe'a hazırlattığı iki karton kutu dolusu yiyecek malzemesini genç adamın arabasına yükletmekte ısrar etti. Willow itiraz ettiğinde yaşlı kadın gülümseyerek ona sarılmakla yetindi. Hiç önemi yok hayatım. Lütfen olabildiğince çabuk iyileş ve beni görmeye gel olur mu?
Willow Broadhurst Hall'e bir daha asla dönmeyeceğini biliyordu. Noel'le yola çıktıklarında ağlamamak için kendini güç tutuyordu.
Noel genç kızın evinin önünde durduklarında son derece düşünceli davranarak önce onun arabadan inmesine yardım etti sonra da yiyecek dolu kutuları eve taşımakta ısrar etti.
Sana bir fincan kahve de yapmamı ister misin?
Ben istemem dedi Willow. Ama sen istersen…
Geri dönmek zorundayım geç bile kaldım.
Seni de işinden alıkoydum…
Hiç önemi yok. Noel neşeli bir tavırla gülümsedi.Biliyor musun Gypsy cumartesi gününe kadar Londra'da bir fuarda çalışıyor.
Bu gece buluşuyor musunuz?
Evet. Yüzünde yine endişeli bir ifade belirmişti. Bazen düşünüyorum da belki Ryden'ın yaptığı daha doğru. Kadınlara hiç aldırmıyor onlar da onun peşinden ayrılmıyorlar.
Willow Ryden'ın kadın arkadaşları konusunda hiçbir şey duymak istemiyordu. Yeterince sorunu vardı içinde bulunduğu duygu karmaşasına bir de kıskançlığı ekleyemezdi.
İkiniz farklı tiplersiniz dedi. Ryden'ın taktikleri senin işine yaramayabilir.
Herhalde haklısın. Üstelik ben Gypsy'yi her gün görmek istiyorum. Bir an durakladı. Zaten gelecek hafta görüşmemiz imkansız. Pazar günü Paris'e gidiyorum.
Monsieur Ducret iyileşmiş mi?
Sekreteri onun daha fazla yatakta kalmaya isyan ettiğini söyledi.
Willow bu duyguyu iyi biliyordu. Daha fazla konuşmaya fırsat bulamadan Noel'in saatine baktığını gördü. Genç adam kapıya yönelmişti. Seni ararım.
Willow bundan şüpheliydi. Noel'in kafasında Gypsy'den başkasına yer yoktu. Genç adamın ardından kapıyı kapatıp içeri girdiğinde bir an durakladı. Tatile çıkmadan önce hiç boş zamanı olmadığından şikayet ettiğini hatırlamıştı. Şimdiyse yapacak bir şeyler arıyordu. Ayakta duramadığı için yapabileceği işler kısıtlıydı ve her saat bir asır gibi geliyordu.
Nihayet saat dokuzda yatmaya karar verdi. Ryden'ı özlememek için en iyi yol uyumaktı. Yattıktan bir saat sonra hala uyanıktı.
Aşağıda telefonun çaldığını duydu ama kimseden telefon beklemediği için yataktan çıkıp cevap vermeyi anlamsız buldu. Büyük olasılıkla y yanlış numaraydı. Yine de telefonun ısrarlı çalışı nihayet genç kızı yataktan kaldırdı. Ağır adımlarla alt kata yönelirken bu ısrarlı kişinin kim olduğunu merak ediyordu. Oturma odasına gidip elini ahizeye uzattığı anda telefon sustu. Arayan onun evde olmadığına karar vermiş olmalıydı. Willow içini çekerek mutfaya yöneldi ve çay içerek tekrara yatmaya çıktı.
Çarşamba günü hava çok güzeldi ama Willow'un umurunda değildi. Can sıkıntısını gidermek için banyo yaptı. Son banyo yaptığı günü Ryden'ın onu küvetten nasıl çekip çıkarttığını ve ardından neler olduğunu hatırlamamaya çalışıyordu.
Nihayet giyinip aşağı inerken genç adama lanet ediyordu. Onu düşünüp duyduğu sevgi yüzünden acı çekmemenin tek yolu ona karşı hep öfkeli olmaktı.
Bu kez telefon çaldığında hemen cevap verdi. Sakin bir tavırla numarasını söyledi sonra donup kaldı. Arayan Ryden'dı!
Her halde kendini çok akıllı sanıyorsun diye homurdandı genç adam. Willow onun ne demek istediğini hiç anlamıyordu. Kalbinin atışlarını kontrol etmeye çalışmakla meşguldü.
Sana hiçbir yere gitmeyeceğini söylediğim halde gizli gizli plan yaptın değil mi? diye suçladı Ryden.
Willow ilk anki şoku nihayet atlatmıştı. Ryden onu sırf azarlamak için arıyordu. Yenilgiye uğramak

hoşuna gitmemiş olsa gerekti. Baştan beri benim nasıl davranacağımı biliyordun. Neden şikayet ediyorsun? Yine öfkelendiğini hissediyordu. Hem telefonumu nereden buldun? Rehberde yoktur.
Ben istediğim her şeyi elde etmenin bir yolunu bulurum.
Willow telefonu onun yüzüne kapatması gerektiğini bildiği halde genç adamın sesini duyma isteği ağır bastı. Ryden konuşmaya devam ediyordu.
Dün gece neredeydin? diye sertçe sordu. Yine ardeşimle çıktın değil mi? sesinde şuçlamaya ek olarak nefret ve kin vardı.
Willow gece arayanın Ryden olduğunu anlamıştı.. genç adamın onu dinlemeye yanaşmadan ön yargılarıyla hareket etmesi sinirine dokundu. Daha fazla sakin davranamazdı.
Çıktığımızı kim söyledi? Belki de evdeydik. Sesi son derece alaycıydı. Gururunu kurtarmak için yine savunmaya geçmişti. Telefona cevap vermek için nasıl isteksizce yataktan kalktığını da hatırlayınca dişlerinin sıktı. Bazı anlar vardır ki insanın içinden yataktan çıkıp telefona cevap vermek gelmez!
Ryden telefonu genç kızın yüzüne kapattıktan dakikalar sonra bile Willow'un kulakları onun öfkeli sesiyle çınlıyordu. Elindeki ahizeyi yavaşça yerine koyarken içinden genç adama tamamen elveda diyordu.
Derinlerden kopup gelen bir hıçkırık tüm vücudunu sarstı. Bir an sonra Willow çılgınca ağlıyordu.
Bölüm Dokuz
Cuma günü nihayet geldiğinde Willow gelecekte ne olursa olsun bu tatili hayatında geçirdiği en kötü tatil olarak hatırlayacağını düşünüyordu.
Son günlerde son derece büyük bir depresyon içinde olduğunu kendi kendine açıkça itiraf etmişti.Bazen bu bezgin ruh halinden bir daha hiç kurtulamayacağını sandığı bile oluyordu. Ryden ondan ya da onun olduğunu sandığı kişiden nefret ediyordu. Genç adamın ona karşı asla farklı duygular besleme olasılığı olmadığını kabul edince büyük bir bunalıma girmişti.
Cuma sabahı böyle yaşamaya devam edemeyeceğini düşünerek enerjisini toplamaya karar verdi. Hayatındaki olumlu yönlere konsantre olup bu berbat tatili unutmaya çalışmalıydı. İlk adım Ryden'ı düşünmekten vazgeçmekti çünkü genç adamı düşünmek onu üzmekten başka bir işe yaramıyordu.
Dizi eskisine oranla çok daha iyi sayılırdı. Yakında bastonu tamamen bırakıp rahatça dolaşmaya başlayacağını düşünmek bile genç kızın içini rahatlatıyordu. Hafta sonunu da atlattıktan sonra pazartesi günü tatili sona erecek ve normal hayatına dönerek işine yeniden başlayacaktı.
Tek sorunu dizi hala sargılı olduğu için araba kullanırken biraz zorlanmak olacaktı…
Araba! Willow elinde olmadan inledi. Aklı Ryden'la o denli doluydu ki arabasını n hala Londra!da olduğunu unutmuştu!
Genç kız sonraki yarım saati kendi kendini arabaya ihtiyacı olmadığına inandırmaya çalışarak geçirdi. Kilbaneler'le tekrar bağlantı kurmaktansa arabasını hepten gözden çıkarmaya hazırdı.
Ama bütün beyin yıkama çabalarına rağmen sonunda gerçekleri kabul etmek zorunda kaldı. İlk önce iflasın eşiğinde olduğu için hiç aksatmadan işine gitmesi şarttı. Stsnton Verney'ye otobüs olmadığı için de arabaya kesinlikle ihtiyacı vardı. Her ne kadar istemese de arabasını geri almak için Ryden'ı araması zorunluydu.
Öğleden sonra eli telefona uzanmamıştı. Ryden'la aralarında her şey bitmişti ve hala kanayan yaralara tuz basmakta bir anlam yoktu. Willow genç adamın arabayı yollayacağını söylediğini hatırladı ve bir mucize olmasını umar gibi pencereye gidip dışarı baktı.
Birkaç dakika sonra aklına yeni ve basit bir çözüm yolu gelmişti. Rehberi açıp Kilbane Elektronik firmasının numarasını buldu ve ahizeyi kaldırdı.
Mr. Noel Kilbane'le görüşmek istiyordum derken yanlış Mr. Kilbane'e bağlanmak korkusuyla adeta nefesini tutuyordu.
Birkaç saniye sonra Noel'in sekreteri telefona cevap vermişti. Ama ne yazık ki genç adam bürosunda değildi. İsterseniz bir not bırakın dedi sekreter. Ama toplantı uzun sürerse bugün buraya dönmeyebilir.
Onu evden ararım dedi Willow. Telefonu kapatırken içini yine umutsuzluk sarmıştı.
İki saat boyunca içi içini yiyerek oturdu. Ryden o akşam Broadhurst'e gidecekti ve Willow'un arabası hala Londra'da olduğuna göre pazartesi gününden önce genç adamın aklına gelmeyecekti.Oysa Willow pazartesi günü saat dokuzda işte olmak zorundaydı!
Akşam saat yediyi çeyrek geçe Willow bir kez daha rehberi karıştırdı ve Londra'daki dairensin telefonunu bularak aramaya karar verdi. Noel'in Gypdy'yle buluşmadan önce eve uğrayıp üzerini değiştireceğini umuyordu.
Telefon ikinci çalışta açıldı ama Willow cevap veren sesi duyunca olduğu yerde donup kaldı. Telefonu açan Noel değil Ryden'di.
Alo? diye tekraraladı Ryden. Sesi hafifçe sinirlendiğini belli ediyordu.
Şey… ben Willow. Genç kız neden telefonu hiç konuşmadan kapatmamıştığını kendisi de bilmiyordu. Noel'le konuşmak istiyordum diye güçlükle devam etti. Diğer uçtan gelen tek cevap sessizlikti.
Sesini duymak mı istedin? diye homurdandı Ryden nihayet. Seninle olan randevusuna yetişmek için toplantıyı kısa kesti merak etme.
Her halde trafikte takılmıştır dedi Willow Aslında onunla arabam hakkında konuşmak istiyordum…
Yani ikiniz baş başa kalınca konuşacak vaktini oluyor mu?
Güle güle Ryden. Willow telefonu genç adamın yüzüne kapattı.

Başka hiçbir planı olmadığı için o gece gözüne bir türlü uyku girmedi. Pazartesi sabahı işe nasıl gideceği sorusuna hiçbir çözüm bulamıyordu.
Ertesi sabah kapısının önünde bir araba sesi duyduğunda aklı hala bu sorunla doluydu. Kapı birkaç dakika sonra çalındı ve genç kız bir anda sorununun çözümü karşısında bulduğu gibi hayatının en büyük sürpriziyle de karşılaştı.
Arabası kapının önünde duruyordu. Arkasında da Ryden'ın arabası park etmişti. Genç adamda arabanın yanında durmuş ona bakıyordu.
Kapıyı vuran Noel'di. Gença dam eğilip onu yanağından hafifçe öptü. Merhaba canım. Genç kızın Gypsy olduğunu Ryden'a bir kez daha göstermek fırsatını kaçırmamıştı.
Şey… içeri gelin… ikiniz de… Willow geri çekilerek yol açarken Noel onun arabasını getirdiğine göre Ryden'ın kardeşini Broadhurst'e kadar götürmek için onunla geldiğini tahmin etmişti.
Ryden hiç sesini çıkartmadan oturma odasına geçti. Willow düşünme kabiliyetini kaybetmiş gibiydi. İkisine de oturmalarını söyledi.
Şey… kahve ister misiniz? sakinleşene kadar mutfakta saklanmak için bir bahane arıyordu.
Ben yaparım diye Noel. Ayakta durmak sana iyi gelmez diye devam ederken mutfağa yönelmişti bile. Genç adamın evi iyi tanıdığı Ryden'ın gözünden kaçmamıştı. Noel mutfağa girerken o da kaşlarını çatarak kıza döndü. Hiç konuşmuyordu.
Willow başka çaresi kalmadığı için kanepeye geçip oturdu ama Ryden'ın onunla yalnız kalmaktan hiç de hoşnut olmadığının farkındaydı. Havada gergin bir sessizlik vardı.
bacağın nasıl diye sordu genç adam nihayet. Umarım beklenmedik anlarda ağrımaya başlayıp başına dert olmuyordur?
Willow aşkın neden böylesine bir karmaşa olduğunu merak ediyordu. Ruden'ı tekrar gördüğü için son derece mutluydu ama genç adamın sözleri aklına beraber oldukları son günü getirince onun kafaına bir şey fırlatmak hissi de canlanmıştı.
İdare ediyorum desi soğuk bir sesle. Başka bir şey söylemesine fırsat kalmadan Noel başını içeri uzatmıştı. Buzdolabına ne oldu?
Buz dolabım yok. Wilow düşünmeden cevap vermişti. Aklı Ryden'ın nasıl bir domuz olduğuyla doluydu. Sonra bir an irkildi. Genç adamın yüzündeki ifadeyi fark etmemişti. Noel bu eve sık sık geldiği halde buzdolabının yokluğunu nasıl bilmezdi?
Süt her zamanki yerinde kilerdeki dolabın içinde diye devam etti. Noel'in başı kaybolurken çabucak Ryden'a dönmüştü. Dün gece Broadhurst'a gitmediniz mi?
Bu Londra'da kaldığım ikinci Cuma diye cevap verdi genç adam. Genç kıza geçen hafta olanları hatırlatmak istediği belliydi.
Dikkat etmezsen alışkanlık haline gelecek diye mırıldandı Willow. O sırada içeri giren Noel'le bakarak gülümsüyordu. Ama Noel'in yaptığı ikinci gafı da duyunca yine irkilmekten kendini alamadı. Noel genç kıza kahve fincanını uzatmış Şeker alacak mısın? demişti. Genç kızın çayı da kahveyi de şekersiz içtiğini bilmediği belliydi. Oysa ki Ryden bunu biliyordu!
Birkaç hafta daha rejime devam edeceğim diye mırıldanırken birkaç kilo daha vermesi gerektiğini ekleyerek durumu kurtarmaya çalışıyordu. Yarın kaçta uçuyorsun? diye Noel'e döndü. Konuyu değiştirmek için dayanılmaz bir istek duyuyordu.
Neyse ki Noel rolünü hatırlamıştı. Onu bir hafta göremeyeceği için üzgün bir yüz takınan genç adam Merak etme seni ararım diye söz veriyordu.
Willow gülümsedi. Ryden'ın telefon numarasını bildiğini düşünmemeye çalışıyordu. Sonra Noel kırdığı iki potu telefi etmek ister gibi ayağa kalktı. asıl olsa hafta sonu arabana ihtiyacın yok dedi. Gittikleri yere onun arabasıyla gidileceğini ima ediyordu. Garaja koyayım mı?
Garajın yerini biliyorsun diye gülümsedi Willow.
Genç adam odadan çıktığında hava yine gerginleşti. Arabayı getirdiğiniz için teşekkürler dedi Willow. Rden'ın soğuk bakışlarına aldırmıyordu. Pazartesi günü arabaya çok ihtiyacım olacak diye devam etti. Noel'in çabuk dönmesi için dua ediyordu. Buraya otobüs olmadığı için işe arabasız gidemezdim…
Ryden bir anda patlayınca genç kız sustu. Sen daha işe gidecek durumda değilsin! Bastonsuz ayakta bile duramıyorsun! Bütün gün bir fuarda nasıl çalışacaksın?
Bu kez fuarda çelışmıyorum. Willow onun kendisiyle bu derece ilgilenmesinin kazadan sonra sorumluluk duyduğu için olduğunu biliyordu.
Öyle mi? Ryden'ın ona hiç inanmadığı belliydi. Daha iyi bir iş mi buldun yoksa?
Bir büroda çalışacağım.
Sen büro işinden ne anlarsın?
Yeterince anlarım. Willow'un sesi sertti.
Bir günde pes edersin diye alayla konuştu genç adam. Willow'un hakkında hiçbir şey bilmediği kesindi. Seni aklı başında hangi adam işe alır ki?
Laffard Porselen'in sahibi diye sertçe konutlu Willow.

Tam o sırada kapı açıldı ve Noel içeri girdi. Ryden gitmeye hazır olduğunu belli edercesine hemen ayaya kalkarken Willow o sinirle Noel'i ele verecek bir şey söyleyip söylemediğini düşünüyordu.
Gypsy ayağı iyileşene kadar pekala bir büroda çalışabilirdi. Bunun yalanı ortaya çıkartmasına olanak yoktu.
Sonra görüşürüz dedi Noel. Ryden'ın bunu duyduğundan emin olunca da eğilip genç kızı yine yanağından öptü.
Tamam. Willow gülümserken gitmeleri için sabırsızlanıyordu. Ryden'ı sevdiği halde böyle rol yapmak ona çok güç geliyordu.
Pazar günü garaja gidip arabasını çalıştırdı. Kısa bir süre sonra geri dönerken Ryden'ın haklı olduğunu itiraf ediyordu. Daha pedala basar basmaz dizi öylesine acımıştı ki birkaç gün araba kullanmasının imkansız olduğunu anlamıştı.
O akşam patronunun evine telefon etti. Kendini tanıttığı zaman gördüğü tepki yerine bakan kızın pek başarılı olmadığını hemen belli etmişti.
Bir daha tatile çıkarken lütfen bana nereye gittiğini bildir Willow.
Eminim Angela elinden geleni yapmıştır dedi Willow. Neden aradığını söylemeye cesaret edemiyordu.
Elinden gelen buysa çok yazık! Willow'un ertesi gü işe başlayacağını düşünerek gülüyordu.
Neredeyse seni bulmak için gazeteye ilan verecektim. Tatilin nasıl geçti?
Aslında…
Birkaç dakika sonra telefon konuşması sona ermişti ve Willow kendini uzun süreden beri ilk defa mutlu hissediyordu.
Mr. Beckwith Angelay'la bir saat bile fazla çalışmak istemediğinden Willow'un işe gelmesini sağlamak için her şeye hazırdı. Gelip seni evden alırım diye hevesle teklif etmişti.
Samuel Beckwith ertesi sabah tam saat sekiz buçukta genç kızın kapısının önündeydi. Willow'a öylesine ihtimam gösteriyordu ki genç kız gülmekten kendini alamadı. İşine döndüğüne seviniyordu ama Ryden'ı düşünemeyecek kadar meşgul olmayı dilediyse de bu boş bir umuttu.
Mr. Beckwith sağ koluna tekrara kavuşmanın sevinciyle yerinde duramıyordu. Willow da yokluğunda alt üst olan işleri halletmeye uğraşıyordu. Gün ilerlemeye başlamıştı ve çok geçmeden akşam oldu.
Sali günü Mr. Beckwith biraz daha sakin olduğu halde genç kıza hala ihtimam gösteriyodu. Willow bastonuna uzanıp satış bölümünden gelecek evrakları almaya gitmek üzere kalktığında yaşlı adam izin vermedi.
Ben giderim. Zaten satış müdürüyle de konuşmak istediğim bir konu vardı Koltuğundan kalkıp kapıya yönelmişti. İstediğin evraklar neydi?
Willow onun bu davranışına gerçekten şaşırmıştı.Mr. Beckwith genmiş koltuğundan çok önemli bir neden olmadıkça kıpırdamaktan hiç hoşlanmazdı. Aradan zaman geçip de Mr. Beckwith hala ortada görünmeyince bastonla bile olsa kendisinin daha çabuk gidip döneceğini düşünmekten kendini alamadı.
Tam satış bölümüne telefon etmeye hazırlanıyordu ki patronu neşeyle içeri girdi.
Geciktiğim için kusura bakma. Samuel beckwith halinden son derce memnun görünüyordu. Genç kızın beklediği evrakları masasının üzerine bıraktı. John bürosunda değildi. Willow onun neden bu denli neşeli olduğunu merak ettiğini belli eder tarzda bir kaşını kaldırmıştı. Ama onu aradıları zaman telefona ben cevap verdim ve müşteri ilişkilerini bir denedim. Daha fazla açıklama yapmadan geçip yerine oturdu.
Willow yaşlı adamın şirket sahibi olduğunu açıklamadan bir müdür rolü yapmaktan bu denli memnun olmasını biraz komik bulduysa da bir şey söylememeyi yeğledi. Bazen patronluk da sıkıcı olabilirdi.
Yine de patronunun neden durup durup ona yüzünde büyük bir takdir ifadesiyle baktığını pek anlayamıyordu. Herhalde Mr. Beckwith Angela'dan sonra tekrar Willow'a kavuşmanın sevincini henüz atlatamamıştı.
Cuma günü geldiğinde Mr. Beckwith'in yüzündeki ifade hala aynıydı. Willow Cuma akşamı eve gitmek için hazırlanırken patronunun kendisine son derece büyük bir takdirle baktığını görünce şımarmaktan kendini alamadı. Bu denli iyi ve değierli bir sekreter olduğunu ilk defa fark ediyordu ve böyle giderse patronun mutluluğundan faydalanıp bir zam isteyebilirdi.
Willow aklının son derece karışık olduğunu kendi kendine itiraf ediyordu ama belli ki Mr. Beckwith bu durumun farkında değildi. Genç kız Ryden'la aralarında geçen her olayı genç adamın ona söylediği her sözü ettiği her hakareti tekrara aklından geçirip kendine işkence etmekten bir türlü vazgeçemiyordu.
Onunla farklı şartlar altında karşılaşmış olmayı öylesine isterdi ki!
Cumartesi sabahı Willow her sabah yaptığı gibi yine Ryden'ı bir daha düşünmemeye karar verdi. Ondan sonra da gidip bir banyo yaptı.
Dizindeki sargıya artık ihtiyacı kalmadığını düşünerek banyodan sonra şişin olduğu yere kremle masaj yaptı ve açık bıraktı. Pantolon giymeyi denediğinde dizinin eskisi gibi acımadığını görünce daha da sevindi.
Kahvaltısını ederken ertesi gün arabasını kullanmayı bir kez daha denemeye karar verdi. Belki de şansı yaver giderdi ve Mr. Beckwith'e telefon edip artık işe kendi başına gidebileceği müjdesini verebilirdi. Her sabah evden alınmaktan mahcup oluyordu.
Henüz eski çevikliğine kavuşmadığı için o sabah evi toparlaması her zamankinden daha uzun sürdü.
Yine de koluna sepeti takıp çarşıya çıkmaya hazırlandığında saat henüz ondu.

Tam sokak kapısını açıp dışarı çıkmak üzereyken kapı aniden vurulunca genç kız elinde olmadan irkildi.
Ama onu bekleyen asıl sürpriz o saatte evine bir ziyaretçi gelmesi değil o ziyaretçinin kimliğiydi. Eli
zaten kapının tokmağında olduğu için kapıyı çabucak açmış ve bir anda Ryden'la yüz yüze gelmişti!
Bu ne sürat dedi Ryden. Gözleri eleştiren bakışlarla genç kızın üzerinde dolaşıyordu. Nedense bu
sabah saldırgan tavrını takınmamıştı.
Şey… tam dışarı çıkmak üzereydim diye kekeledi Willow. Kalbi bir anda çılgınca atmaya başlamış
aklı yine karmakarışık olmuştu.
Dizin nasıl? Ryden genç kıza yol vermek için bir adım bile kıpırdamamıştı.
Daha iyi Willow onun neden kendisini görmeye geldiğini merak ediyordu. Çok çok daha iyi.
İçinde garip bir korku belirmişti. Ryden'in yüzündeki ifade genç adamın aklına bir şey koyduğunu ve bu
konuda kararlı olduğunu gösteriyordu. Ben de tam alışveriş için çarşıya çıkıyordum.
Stanton Verney gerçekten de güzel bir yermiş. Ryden genç kızın ondan kurtulmak için uyduracağı
hiçbir bahaneyi kabul edeceğe benzemiyordu.
Willow durakladı. Ryden'ın buraya gelmek için mutlaka iyi bir nedeni olmalıydı. Genç adam durup
dururken böyle tavır değiştirecek biri değildi. Aniden bu ziyaretin kesin bir amacı olduğunu anladı ve kalbi
hızlandı. Noel ona gerçeği söylemiş olmalıydı. Herhalde genç adam ondan özür dilemeye gelmişti! Gerçeği biliyordu!
Güzel bir köydür diye mırıldandı. Ryden gibi biri için özür dilemenin hiç de kolay olmayacağını
biliyordu. Bir zamanlar bu anı büyük bir hevesle beklediği halde şimdi genç adamı sevdiği için onun
zorlanmasına dayanamıyordu. Ona yardım etmek istedi. Ama sen buraya köyün güzelliğinden ya da
benim sağlığımın nasıl gittiğinden bahsetmeye gelmedin öyle değil mi Ryden? Sesi yumuşaktı.
Uzun bir an zaman durdu. Ryden onun yüzüne son derece garip bir ifadeyle bakıyordu. Sanki genç kızın
sesinin yumuşak tonuyla büyülenmiş gibiydi. Willow nefesini tuttu.
Sonra genç adam bir elini dikkatsizce cebine soktu ve genç kızı süzdü. Annem bizim evde
ayrıldığından beri ne yaptığın konusunda çok endişeleniyor.kendini idare edebileceğini söyledim ama beni dinlemedi.
Willow aptalca düşüncelere kapıldığı için kendi kendine kızmakla meşguldü. Son anda Noel'in ertesi
gününe kadar Fransa'da olacağını hatırladı. Gypsy konusunu da bir çözüme ulaşmuş olamayacağından
genç adam ağabeyine henüz gerçeği açıklamaya zaten yanaşmazdı.
Ryden sözüne devam etti. Annem senin nasıl olduğunu kendi gözleriyle görmek istiyor. O yüzden de
bu sabah kahvesine davet etti. Seni alıp götürmeye geldim.
Willow ona hayretle baktı. Beni evine mi davet ediyorsun? Bu davet genç kıza inanılmaz geliyordu.
Ryden onu daha önce sırf kaza yüzünden sorumluluk duyduğu için evine götürmüştü ama bu kez açık bir davet söz
konusuydu.
Evet. Ryden'ın sesi hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar kesindi.
Ama Willow kendini toplamıştı. Daveti yapan Ryden değil Mrs. Kilbane'di.Genç adam annesini üzmemek
için sesini çıkartmadan duruma razı olmuş olsa gerekti. Genç kız öfkelendiğini hissetti. Ryden ona
aldırmıyordu! Sırf annesi için buradaydı!
Aman ne harika diye alayla patladı. Genç adamın kısılan gözleri umurunda bile değildi. Yine de
Ryden sakin olmaya kararlı görünüyordu.
Korkarım seni anlayamıyorum.
Anlamadığının farkındayım. Willw bir anda kapının tam önünde durup tartıştıklarını fark etmişti.
Genç adama bağırmaya başladığı takdirde bütün sokak onları dinleyecekti. Noel'le beni birbirimizden
ayırmak için her şeyi yapmaya hazır olduğunu ikimiz de biliyoruz. Ama nasıl olsa Noel Fransa'da olduğu
için tehlike olmadığını düşündün! Ryden'in yüzünde beliren ani hayret ifadesi çabucak kaybolmuştu
ama Willow bunun neden kaynaklandığını tahmin edebiliyordu. Ryden beyninin böyle okunmasına alışık
değildi. Noel ayak altında olmadığına göre annenin içi rahat etsin diye bir kereliğine benim evinize
misafirliğe gelmeme katlanmaya karar verdin değil mi?
Biliyo musun Willow sen çok asabi bir insansın. Ryden'in sesi hala son derece sakindi.
Daha yeni mi anlıyorsun?
Ryden beklenmedik bir şekilde gülümsedi.
Hakkında gittikçe daha fazla şey öğreniyorum.
Willow dilinin ucuna kadar gelen sözleri güçlükle yuttu. Ryden'ın onun hakkında gerçeği öğrenmesine
daha çok vardı! Ama genç adam zaten ona konuşma fırsatı vermeye bniyetli değildi. Genç kızı acımasızca
iğnelemeye devam ediyordu.
Seninle kardeşimi birbirinizden ayırmakta pek başarılı olmuş değilim öyle değil mi? Cevap beklemeden konuşuyordu.
Noel burada olmayabilir ama eminim bütün hafta her gün telefonla konuşmuşsunuzdur.
Beni her gün araması çok mu anormal? Willlow yalan söylemekten bıkmıştı ama artık bu yoldan
geri dönüş yoktu. Ryden'ın bu cevabı hiç de hoş karşılamadığı belliydi. Her halde Noel seni dün gece de aradı değil mi?
Willow artık söyleyeceği yalanların sayısını şaşırmıştı. Gülümseyerek cevap verdi. O beni aramadı ben
onu aradım. Gitmeden numarasını vermişti.
Willow Ryden'ın düşünceli bakışlarını hiç beğenmemişti. Genç adamın ona hakaret etmek için bir yol

aradığı ama bulamadığı açıkça görülüyordu. Bu raundu Willow kazanmıştı.

Artık gitmem gerekiyor dedi Willow. Ryden'ın dudaklarından çıkmak üzere olan hakareti duymak istemiyordu. Lütfen annenden benim için özür dile ve dizimin çok iyi olduğunu ama çok meşgul olduğum için onu ziyarete gelemeyeceğimi söyle olur mu? Konuşurken kapının arkasına duran bastona uzanmıştı ve bunu genç adama geri vermek üzere uzattı. Bunu annene geri verirsen artık iyileştiğimi anlar.

Willow dayanma gücünün sonuna geldiğini hissediyordu ama Ryden hala dönüp arabasına gitmek için hiçbir hareket yapmamıştı. Genç kız onun gözleri önünde pes etmemek için olayı kendi ellerine almaya karar verdi. Kolunda alışveriş sepetiyle öne bir adım attı. Ryden mecburen bir adım yana çekilip ona yol vermişti.

Genç kız dönüp evin kapısını sıkıca kapattı.

Ryden arabasına gidip bastonu dikkatsizce arka koltuğa fırlattığında genç kızın içini derin bir hüzün sardı. Genç adam onu Broadhurst'e gelmemeye kararlı olduğunu nihayet kabul etmişti anlaşılan.

Ryden tekrar ona doğru yürüdüğünde Willow genç adamın kendisine son defa veda etmeye hazırlandığını düşündü. Ama Ryden'ın niyeti hiç de veda etmek değildi. Son derece sakin bir tavırla genç kızın kolundan sepeti aldı ve rahatça konuştu. Seni dükkanlara kadar götüreyim.

Willow yürümek istediğini söyleyerek tartışmaya hazırlandı ama tam o sırada komşusunun kapısı açıldı. Ryden sıkıca kolunu kavrayıp onu arabaya götürürken genç kız çaresizce komşu kadına selam veriyordu.

Genç adam Pazar yerine sapacağı yerde Comberford yoluna doğru devam ettiğinde Willow'un şaşkınlığı daha da arttı. Şaşırdığı kadar dediğini yaptırmak için hiçbir engel tanımayan Ryden'a sinirlendiğini de hissediyordu. Genç adama arabayı durdurmasını emretmenin boşuna olacağını biliyordu ama yine de böyle kaçırılmayı sessizce kabul edemezdi.

Yalnızca bir fincan kahve içeceğim o da anneni kırmamak için diye hırsla söylendi. Ryden'a bakmadan konuşuyordu. Ondan sonra da beni doğruca eve döndürmeni istiyorum!

Aferin sana uslu kız diye mırıldandı Ryden.

Ne demek oluyor bu? diye parladı Willow. Genç adamın cevabını beklemeyecek kadar sinirlenmişti. Beni resmen kaçırıyorsun. Elimden bir şey gelmediği için durumu kabul ettim…

Durum hoşuna gitmeyebilir diye sözünü kesti Rydem. Ama seni tanıdığım kadarıyla biliyorumki Broadhurst'e vardığımızda annemle babamı üzmemek için duygularına hakim olacaksın.

Willow başka zaman olsa ondan böyle bir iltifat aldığına sevinirdi. Ama savunma sistemi yine harekete geçmişti. Sinirli bir tavırla genç adama bağırdı. Sen beni tanıdığını mı sanıyorsun?

Dedim ya gün geçtik çe hakkında daha da fazla bilgi ediniyorum. sesinde garip bir ifade vardı. Willow'un sessiz kaldığını görünce konuyu kasıtlı olarak değiştirdi. Geçen haftaki işin nasıldı?

Willow onun kendisine büroda çalışacak biri olmadığını söylediğini hatırlamıştı. İnatla çenesini havaya dikti. Senin değersiz fikrinin tam tersine Laffard Porselen'in sahibi Mr. Beckwith benden çok memnun kaldı. Üstelik işimi çok iyi yaptığım için bir hafta daha kalmamı bile istedi.

Ryden pek etkilenmiş görünmüyordu. Sakin bir tavırla konutlu. Her halde yardıma çok ihtiyacı var.

Willow ona vurmak arzusuyla savaşırken genç adam devam etti. Sekreteri tatile falan mı çıkmış?

Şimdi herkesin tatile çıkma mevsimi. Willow sesini ifadesiz tutmaya çalışıyordu.

Geçici işlerden hoşlanıyor musun? Araba Broadgurst Hall'e giden yol sapmıştı.

Fuarlarda çalışmak daha zevkli. Willow işin nasıl bir şey olduğunu hiç bilmediği için genç adamın soru sormayacağını umuyordu.

Ryden evin önünde durdu ve sanki bir şey söyleyecekmiş gibi ona döndü. Sonra bir anda dönüp arabadan indi ve diğer yana geçip kızın da inmesine yardım etti.

Eve girerlerken genç kız dirseğini onun elinden kurtarmaya çalıştıysa da başarılı olamadı. Sanki Ryden onun kaçıp gitmesinden korkuyordu. Willow'un dirseğini sımsıkı tutmuş hiçbir yere kaçmasına fırsat vermeye niyetli olmadığını belirtircesine yürüyordu.

Ryden genç kızın kolunu bırakmadan uzanıp oturma odasının kapalı kapısını açtı. Sonra Willow'u içeri itti.

Genç kız birden bire donup kalmıştı. Beyninde alarm zilleri çalıyordu. Evet oturma odasında bir vardı ama bu Mrs. Kilbane değildi!

Beklememi söylediğin telefon gelmedi… Noel kapıya doğru döndü ve o da bir anda dondu. Gözleri Willow'la ağabeyi arasında hızla gidip geliyordu.

Senin Fransa'da olduğunu sanıyordum diye yutkundu Willow. Ryden oturma odasının kapısını kapatmış sonra da genç kızın kolunu bırakmıştı. Willow boğulur gibi oldu.

Noel bir ona bir Ryden'a bakmaya devam ediyordu. Ryden'ın yüzündeki kesin ifade herhalde Noel için bir anlam taşıyor olmalıydı çünkü genç adam çaresiz bir tavırla içini çekiyordu.

Sonra birden bire ayağa kalktı ve gözlerini Ryden'dan ayırmadan yavaşça genç kızın sorusunu cevapladı. Monsieur Ducret yine hastalanmış. Uçuşumu iptal ettirdim. Bütün hafta İngiltere'den dışarı çıkmadım. Willow ona hayretle bakarken Noel ne diyeceğini bilemez gibi susmuştu.

Burada mıydın?.. Willow'un beyni durmuştu. Ryden'ın hemen yanı başında durduğunun farkındaydı. Daha yarım saat önce genç adama söylediği yalanı hatırladı. Noel'in onu her gece Paris'ten aradığını ve bir gece önce de kendisinin onu aradığını söylemişti!

Bakışları Ryden'a kaydı. Genç adamın yüzündeki ifade bu yalanını onun da çok iyi hatırladığı ve bu şekilde kandırılmaktan hiç de hoşlanmadığı hemen anlaşılıyordu.
Genç adam aldatıcı bir sakinlikle konuştuğunda Willow kanının donduğunu hissetti. Belki ikinizden biri lütfedip aranızda neler döndüğünü bana anlatır ne dersiniz?
Bölüm On
Oturma odasındaki tek ses Willow'un varlığını daha önce hiç fark etmediği duvar saatinden geliyordu. Ryden'ın sesindeki yumuşaklığın hiçbirisini kandırmakta başarılı olmadığı belliydi.
Genç adamın bir şeyler anladığı kesindi! Bildiğinin ya da tahmin ettiğinin ne olduğunu açıklamaya yanaşmıyordu ama Willow onun gerçeği tamamen öğrenmeden bu işin peşini bırakmayacağını da çok iyi biliyordu. Ve bu gerçeği anlatan da Noel olması gerekirdi.
Bekliyorum dedi Ryden. İkisinden de ses çıkmayınca öfkelenmeye başlamıştı.
Noel'in suçu yok dedi willow. Noel inatla susmaya devam edince daha fazla dayanamayıp bir şeyler söyleme ihtiyacını duymuştu.
Noel'i koruması genç kızın üstlenmesi Ryden'in bakışlarında tehlikeli bir pırıltı getirmişti. Willow konuşmaya devam edip suçun bir kısmının da Ryden'a ait olduğunu söylemeye niyetliydi. Genç adam Londra'da o denli katı davranmamış olsa Willow'un yapmaya çalıştığı açıklamaları dinlese durum bu denli karışmazdı. Ama Noel ağzını açıp bir şey söylemeyince Willow da durakladı.Acaba genç adam susarak bu kandırmacayı sürdürebileceğini mi umuyordu?
Ryden'ın artık sabrı kalmamıştı. Hırsla genç kıza döndü. Gözlerinde garip bir ifade parlıyordu.
Yani suçun sana ait olduğunu açıkça itiraf ediyorsun öylemi?
Bu olayda Willow'un hiç suçu yok diye söze karıştı Noel. Ama Ryden Willow'un Noel'i korumasından hoşlanmadığı gibi Noel'in de Willow'u korumasına sinirlenmişti. Genç adamın daha fazla konuşmasına fırsat vermeden bu kez öfkeyle ona döndü..
Aynı anda kaç kızı birden idare ediyorsun? Kardeşinin cevabını beklemeden tekrara genç kıza dönmüştü. Öbür kız arkadaşı Gypsy'ye yaptığı gibi sana da evlenme teklif etti mi?
Willow geç adamın davranışıyla şaşkına döndüğü için asıl önemli notayı kaçırdı. Ryden onun Gypsy olmadığını biliyordu ama Willow bunun üzerinde durmak yerine genç adamın ona karşı ne denli soğuk ve duygusuz davrandığını düşünmekle meşguldü. Ryden gerçeği öğrenmek uğruna onu kırmaktan çekinmiyordu. Willow gerçekten Noel'in kız arkadaşı olmuş olsa genç adamın bir başkasına da evlenme teklif ettiğini duymaktan çok üzülürdü ama belli ki bu Ryden'ın umurunda bile değildi!
Ryden'ın sözlerinin önemi Noel'in dikkatinden kaçmamıştı.
Sen… Willow'un… Gypsy olmadığını biliyor muydun? Sesi hayret doluydu.
Tabii hki biliyorum. Birkaç gündür gerçeğin farkındayım. Ryden Noel'i son derece aptal bulduğunu belirten bir küçümsemeyle konuşuyordu.
Neden bugüne kadar hiçbir şey söylemedin? Noel duruma hala inanamıyordu. Bu senin kişiliğine aykırı! Öğrendiğin anda bana gelmeni beklerdim!
Başka yalanlar duymak için mi? diye homurdandı Ryden. İkinizi bir arada yakalamak istiyordu.bu firsatı da ancak bugün buldum.
Willow ilk anki şoku atlatmıştı. Bizi tuzağa düşürdün!
Bunu sen mi söylüyorsun? Ryden iyice saldırgan bir tavır almıştı. ya siz ikiniz bana yaptıklarınıza ne demeli?
Noel'e telefon ettiğimi bana söyletmek için numara yaptın diye suçladı Willow Ryden'ın saldırgan tavrı onu da sinirlendirmişti. Annen beni kahve içmeye davet falan etmedi değil mi? Genç adamın soğuk bakışlarına dimdik bakarken onun anahtarı nasıl arabanın üzerinde bıraktığını hatırlamıştı. Beni buraya getirmeye kararlıydın diye devam etti. Gerekirse zor bile kullanmaya hazırdın. O yüzden de anahtarı arabanın üzerinde bıraktın!
Gerekirse her yolu kullanabilirim dedi genç adam sakince. Arkamdan dolap çevirmek için ikinize daha fazla fırsat vermek niyetinde değildim.
Willow bir anda kendini son derece yorgun hissetti. Genç adamın sözleri içini sızlatmıştı. Ryden onun sandığı kız olmadığını öğrendiği halde hakkındaki fikirleri değişmemişti. Gerçeği öğrendiği zaman her şeyin değişeceğini uman Willow onun bu tavrıyla yıkıldığını hissetti.
Ryden ikisine de acımasız gözlerle bakıyordu. Şimdi artık gerçeği duymak istiyorum. Gözünde vahşi bir bakışla Willow'a döndü. İkinizin arasında ne olduğunu açıkça duymak istiyorum!
Willow karşılıksız aşkının acısıyla bakışlarını kaçırdı. Ryden onun Gypsy olmadığını öğrendiği halde hala ondan nefret ediyordu. Noel'le genç kızın arasında bir ilişki olması ihtimalinin genç adamı çok sinirlendirdiği belliydi. Willow içini saran acıya dayanamayacağını düşündü.
İstediği kadar hızlı yürüyebileceğinden emin olsa odayı hemen terk eder ve bütün açıklamaları Noel'e bırakırdı. Ama Ryden öfkesini kusmaya devam ederken genç kız hala oradaydı.
Gypsy'nin bu olayda ne rolü olduğunu ve Noel'in onunla gerçekten evlenmek isteyip istemediğini öğrenmek istiyorum. Sesi hırsla titriyordu. Yoksa kardeşim benim sakince bir yana çekilip seninle evlenmesine izin vereceğimi mi sanıyor?

Willow bu nefret karşısında irkildi. Gözlerine dolan yaşları durduramıyordu. Bu acıya dayanamazdı. Bastonunu daha dün elinden bıraktığını hiç düşünmeden hızla kapıya yöneldi. Dizindeki sızı kalbini saran derin sızının yanında hiç kalıyordu. Arkasında birilerinin bağırdığını bir karmaşa olduğunu fark eder gibi olduysa da için için kanayan yarasını sarmak için yalnız kalmak arzusu her şeyden baskındı. Sokak kapısını vurup çıkarken duygularının kapısını da bir kilit vurabilmeyi diliyordu.
Kapının önünde bir araba duruyordu. Kimin arabası olduğuna bakmadan içine atladı. Tek bildiği oradan bir an önce uzaklaşmak isteğiydi.
Nasıl bildiğini bilmiyordu ama arabanın Ryden'a ait olduğunu ve genç adamın anahtarı yine arabanın üzerinde bıraktığını şuur altı not etmiş olsa gerekti. Çabucak direksiyona geçti ve arabayı hızla ana yola çevirdi. Hızla uzaklaşırken Ryden'ın evden fırlayıp ona seslendiğini görmek acısını daha da arttırdı. Herhalde genç adam onu bir de arabasını çalmakla suçluyordu. Willow daha da hızlı ağlamaya başladı.
Bir mil kadar gittikten sonra dizindeki acı nihayet kalbindeki sızıya baskın çıktı ve genç kız mecburen arabayı yolun kenarına çekip durdu. Başını direksiyona dayayıp ağlarken ölmek istiyordu.
Düşüncelerini toplamaya neler olduğunu düşünmeye vakit olmadı. Çılgın bir süratle yaklaşn bir başka arabanın sesi dikkatine çekmişti. Bir an sonra sıkı bir fren sesi duyuldu. Ve hemen ardından da biriWillow'un kapısını parçalarcasına açtı.
Ryden bembeyaz bir yüzle karşısında duruyordu. Derin bir nefes alarak kendine hakim olmaya çalıştı ama genç adamın sesindeki ifade yine aklını karıştırmıştı. Bir daha bana sakın böyle bir şey yapma!
Willow onun perişan haline şaşkınlıkla baktı. Bir yerini mi incittin? diyordu Ryden. neden ağlıyorsun kaza mı yaptın…
Beni rahat bırak diye tersledi Willow. Savunma mekanizması bütün olaylara rağmen hala işliyordu.
Neden defolup gitmiyorsun? Elinin tersiyle gözlerini silerken genç adama hırsla bakıyordu.
Arabanı biriyle yollarım… Ya da şimdi al ben eve kadar yürüyebilirim!
Saçmalamayı bırak! diye parladı Ryden. Hiçbir yere yürüyecek değilsin. Bazı şeyleri halletmeden hiçbir yere gitmene izin vermiyorum! En aksi tavrını takınmıştı.
Willow onu daha fazla dinlemek istemiyordu. Hemen saldırıya geçti.
Neden? Noel sana her şeyi anlatmadı mı?
Hiçbir şey duymayı beklemedim ki. Ryden'ın sabrı taşmak üzereydi. İzin verirsen arabama girip seninle biraz konuşmak istiyorum ne dersin?
Willow onun teslim olmaya niyetli olmadığını görünce çaresizce kenara çekilerek yer açtı. Arabanın diğer kapısı kaldırımın kenarındaki ağaca yaslanmış olduğundan açılmıyordu.
Ryden arabaya girip kapıyı kapattı. Şimdi liften bana neler olduğunu anlatır mısın?
Wilow onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu. İçinden genç adamın saldırgan tavrına devam etmiş olmasını diledi. Ryden'ın yumuşak ses tonu onu da yumuşatıyordu ve bu çok tehlikeliydi.
Genç adama hiçbir şey anlatmaya niyetli değildi ama Ryden bir anda dünyanın en sabırlı erkeği kesilmişti. Genç kızdan bir cevap almak içi gerekirse gece yarısına kadar orada oturup beklemeye hazır görünüyordu. Willow umursamaz bir tavırla omuz silkti.
Ne önemi var? Kardeşin bana evlenme teklif etse bile ki etmeyecek onunla evlenecek değilim!
Ryden aniden derin bir nefes aldı. Yüzünün rengi yavaş yavaş yerine geliyordu.
Çok önemi var diye cevap verdi. Willow başını öte yana çevirmişti. Ryden'in onu ailede istemediğimne zaten emindi ama genç adamın bu denli sevinmesi yine de içini sızlatmıştı.
Genç adamın istediği cevabı aldıktan sonra neden hala öylece oturmaya devam ettiğini neden arabayı çalıştırıp Stanton Verney'ye doğru yola çıkmadığını anlamıyordu.
Artık gidebilir miyiz? İçinden ağlamak geliyordu.
Dewdiğimi duymadın galiba. Konuşmamız gereken konuyu halletmeden hiçbir yere gitmiyoruz.
Willow ona yorgunca baktı. Ne istersen söyleyebilirsin ama bil ki artık hiçbir şey umurumda değil.
Sanki… seni incitmişim gibi konuşuyorsun. dedi Ryden yavaşça.
Willow gururunu olsun kurtarmaya kararlıydı. Olduğu yerde doğruldu. kendini ya da beni sandığını bilmiyorum ama kim olursa olsun birinin benden bu denli nefret emesi ağrıma gidiyor! Kardeşnini benimle evlenmesi fikrine gözterdiğin tepki hayatımda gördüğüm en büyük hakaretti!
Tanrım! Ryden donup kalmıştı. O yüzden mi…
Şaçmalama dedi Willow sertçe. Ama geç kalmıştı. Ryden'in bir kolu aniden omuzlarına dolanınca da neye uğradığını anlamadan susup kaldı. Genç adam yanağına hafif bir öpücük konduruyordu.
Willow Cavendish diye başladı genç adam. Sesi son derece durgundu. Haftalardır çaresizlik içinde kıvranıp duruyorum. Artık bu durumu açıkça konuşmanın zamanı geldi. Benden kurtulacağını sanma.
Seni anlamıyorum diye mırıldandı genç kız. Duygularını açığa vurmaktan önemli olanın herhangi bir adamın değil Ryden'ın onun hakkında ne düşündüğü olduğunu belli etmekten korkuyordu. Ama bir yanda da bu denli gelişmelere ilgi duyduğunu itiraf etmek zorundaydı. Ryden her zaman kendinden emin göründüğü halde neden haftalardır çaresizlik içinde kıvranmıştı?
Benim de anlamadığım çok şey vardı dedi genç adam. Amerika'dan Noel'e telefon ettiğimde bana

anlattığı kadın hakkında kesin bir ön yargı vardı. Ama seninle tanışır tanışmaz bu işte bir gariplik olduğunu düşünmeye başladım.Sen Noel'in anlattığı kadına ne fizik ne de kişilik bakımından hiç benzemiyordun.
O akşam Londra'da sana Gypsy olmadığımı söylemeye çalıştım ama beni dinlemedin. dedi Willow.
Neden öyle davrandım bilmiyorum. Sana karşı öylesine haksız davrandım ki beni nasıl affedersin bilmem.katlanılacak gibi değildim.
Ryden'ın sesinde düşmanlık değil sıcak bir ton olduğunu fark eden Willow elinde olmadan ona gülümsedi. Neşelenmeye başladığını hissediyordu. Sna vurmak istediğim zaman çok oldu ama ne yazık ki dengemi kaybedip yere düşmekten korkuyordum.
Onca acının içinde bir de bana katlanman senin sandığımdan daha da cesur olduğunu gösteriyor dedi Ryden yumuşak bir sesle.
Willow rüya gördüğünü sanmaya başlamıştı. Ryden tanıştıkları ilk andan beri öyle saldırgan ve katı davranmıştı ki bu şefkatli tavırları ona yabancı geliyordu. Böyle giderse bütün savunma sistemi iflas edecek ve Willow teslim bayrağını çekecekti. Tabii bu arada duygularını belli etme olasılığı da vardı!
Bitti mi? dedi çabucak. Genç adamın yüzündeki şaşkınlığa aldırmıyordu. Bu konuyu artık unutmak istiyorum. Daha alışverişe gitmem…
Ryden onun daha fazla konuşmasına izin vermedi. Sesindeki eski sertlik yine belirmişti. Sen hayatımda tanıdığım en sinir bozucu kadınsın! Konuşmamız bittiği zaman ben sana haber veririm atam mı? Tuhaf bir ifadeyle genç kıza bakıyordu.
Willow daha fazla yumuşamamaya karar vererek içini çekti ve sustu. Belki karşılık vermezse bu işkence daha çabuk biterdi.
Ryden sakinleşmek için birkaç saniye sustu sonra devam etti. Dediğim gibi seni tanıdığım zaman beklediğimden çok farklı olduğumu gördüm ve buna bir cevap bulamayınca da senin iyi rol yaptığına karar verdim. Ancak daha sonra iki üç ayrı olayı kafamda bir araya getirince gerçeği anlar gibi oldum. Noel'in kız arkadaşı Gypsy'yle senin aynı insan olmadığınıza emin olmak için de ikinizi bir araya getirmek istedim ama bir türlü fırsatım olmadı.
Willow inatla susuyordu. Ryden'ın anlattıkları onu iyice heyecanlandırmış ve bir o kadar da aklını karıştırmıştı. Genç adamın Broadhurst'te söylediği son sözlerin ona karşı duyduğu aşkı öldrdüğüne karar verdiği halde bunda yanılmış olduğunu anlamıştı. Genç adamı hala son derece büyük bir aşkla seviyordu. Ryden'a duyduğu sevgi gururundan daha güçlüydü.
Ama… Ryden bir an durakladı.
Willow ona merakla baktı. Gri gözler son derece dikkatli bir ifadeyle onu süzüyordu. Sanki Ryden ondan bir tepki görmek için bekliyordu. Genç kızın yeşil gözlerine bakmaya devam ederek konuştu.
Ama olay asıl geçen Salı günü açığa kavuşmuştu.
Willow hala konuşmuyordu. Bunları duymak istemediğine emindi ama gidebileceği hiçbir yer olmadığı için önüne bakarak dudaklarını mühürledi.
Ryden gözlerinin ondan ayırmadan sözünün gerisini getirirken genç kız hala önüne bakıyordu.
Salı günü Laffard Porselen'e telefon ettim.
Genç kız iki saniye kadar donup kaldı sonra yavaşça Ryden'in yüzüne baktı. Sesi kısık çıkıyordu.
Çalıştığım yere mi telefon ettin? Genç adamın ne yaptığını hazmedince birdenbire çok sinirlenmişti.
Oraya telefon edip benim hakkımda soru sorma hakkını sana kim verdi? diye bağırdı. Belki de bütün firma onun dedikodusunu yapıyordu ve onun bundan haberi bile yoktu! Kiminle konuştun? Santral memuresinin ne denli meraklı ve dedikoducu olduğunu hatırlamıştı.
Ama anlaşılan Ryden patrondan başkasına muhatap olmaya tenezzül etmemişti.
Adının Samuel Beckwith olduğunu söyleyen biriyle diye cevap verdi. Hani senin çalışmandan çok memnun kalıp da bir hafta daha orada çalışmanı isteyen patron var ya işte o. Sesinden bal akıyordu.
Willow söylediği yalanları hatırlayınca kızardığını hissetti. Ryden dediği gibi Mr. Beckwith'le konuşmuşsa geçen Salı gününden beri genç kızın Laffard Porselen'de ne iş yaptığını ve işinin geçici olmadığını biliyor demekti!
patronuma telefon edip benim hakkımda soru sormaya hakkın yoktu diye saldırıya geçti.
patronun bana çok iyi davrandı dedi Ryden. Ama hatırladığım kadarıyla ben ona hiç soru sormadım.
Hikaye anlatma! Willow genç adamın olayı bu denli esrarengiz bir hale getirmesine içerlemekten kendini alamadı. Ryden neden her şeyi çabucak anlatmıyordu sanki! Mutlaka bir şeyler sormuş olmalısın diye devam etti. Hiç kimse telefona cevap verip verir vermez sekreteri hakkında bilgi sıralamaz!
Dudağını ısırarak susarken Ryden'in yüzündeki muzip gülüşü görünce genç adamdan nefret ettiğini düşündü.
Orası doğru dedi genç adam. Nihayet hikayenin sonuna gelmişti. Kilbane Elektronik firmasının bazı ofislerinin dekorasyonuyla ilgili olarak telefon ettim. Willow bu denli basit bir işi neden kendisinin yaptığını merak ediyordu. Resepsiyon bölümünün seramik panolarla kaplanmasının güzel olacağını düşündüm. Ama satış müdürü yerine firmanın sahibi olduğunu söyleyen biri cevap verdi. Bir katalog istediğimi duyunca kendinin tanıttı ve satış müdürünenen orada olmadığını ama bana kendisinin yardımcı olabileceğini söyledi. Ondan sonra da Laffard Porseln'i kimin tavsiye ettiğini sordu.
Willow içini çekti. Durumu açıkça görebiliyordu. Mr. Beckwith iş dünyasıyla ilgili her şeyi yakından takip

ettiği için Kilbane elektronik ismini hemen tanımış olmalıydı. Demek Salı günün memnuniyetinin nedeni buydu. Piyasada onca büyük firma dururken Kilbane Elektronik sahibin Laffard'ı aramasına tabii ki sevinirdi!
Sana Laffard'dan bahsedenin ben olduğumu söyledin mi? Willow bu sorunun cevabını biliyordu.
Firmasında geçici olarak çalıştığını sandığım Miss Cavendish diye birini tanıdığımı söyledim.
Willow bir daha asla patronunun yüzüne bakamayacağını düşündü. Mr. Beckwith' de sana benim orada geçici olarak bulunmadığımı söyledi değil mi? Bütün yalanlarının birer birer ortaya çıkmasına katlanmak zorunda olduğunu artık kabul ediyordu.
Doğrusunu söylemek gerekirse aldığım cevapa çok şaşırdım dedi Ryden. Bana sensin sekreteri olduğunu ve fakülteyi bitirdiğinden beri de onun yanında çalıştığını söyledi.
senin için kötü bir sürpriz olmalı dedi Willow.
Önceleri inanmakta güçlük çektim. Senin bir ajansa bağlı olarak çalıştığından emindim.
Ama Mr. Beckwith seni inandırdı öyle mi? Willow utancından ölecek gibiydi.
Evet tamamen öyle oldu. Ryden genç kızın kızaran yüzüne bakıyordu. Sen tatildeyken çok zorluk çektiğini ve Pazar günü onu arayıp dizini burktuğunu söyleyince nasıl paniğe kapıldığını anlattı. Ona inanmak zorundaydım.
Şey… beni her sabah evimden almaya geliyor. dedi Willow. Bir şeyler söylemesi gerektiğini düşünüyordu. Ryden'in yüzünden bunu da bildiği belliydi.
Evet onu da söyledi. Seni tekrara işinin başında görmekten çok mutluydu. Ama ben onu biraz şaşırttım galiba. Senin ticari fuarlardan çalıştığından emin olduğumu belki de akşamları işten sonra böyle bir iş yaptığını söyledim.
Willow patronunun buna ne denli şaşacağını tahmin ediyordu. İnsan haftanın beş günü sekiz saat bir odada beraber çalıştığı insanın özel hayatı hakkında ister istemez bir şeyler öğrenirdi. Üstelik genç kız son zamanlarda Mrs. Gemmill!in yanında daha uzun kalabilmek için akşamları sık sık izin almıştı.
Sana Mrs. Gemmill'den bahsetti değil mi?
Evet. Ryden'ins sesi inanılmaz derecede yumuşaktı. bana her şeyi anlattı. Akşamları işten çıkınca doğru eve gidip beraber oturduğun yaşlı hanıma baktığını söyledi. Annen yurt dışında yaşamaya gittiğinden beri onunla oturuyormuşsun. Ve mrs. Gemmill'le ilgilenebilmek için özel hayatından öyle çok fedakarlık etmişsin ki Mr. Beckwith senin bir fuarı gezmeye gidecek vaktin bile olmadığından emindi.
Willow Mrs. Gemmill'i hatırlayınca yine hüzünlenmişti. Mrs. Gemmill mayıs ayının başında öldü. dedi. Ryden'in bunuda bildiğinden emindi.
Ve aç gözlü akrabalar eve üşüşünce sende oradan taşındın. Ryden'in sesinde anlayışlı olduğu kadar şefkatli bir ton vardı.
Willow kuruyan boğazını temizlemek için hafifçe öksürdü. Sesinin neşeli tonu kendi kulağına bile sahte geliyordu. Hızlı hızlı konuştu. Öyle. Bu küçük evi bulduğum için gerçekten çok şanslıyım. Yalnızca bir kişinin oturabileceği büyüklükte olduğu için daha önce tutulmamış.
Demek bu yüzden kimseyle beraber oturmuyorsun. Ryden genç kızın üzerine gitmekten vaz geçmiş gibiydi.
Willow bir an durakladı. Aklına takılan ilk durum oydu değil mi?
Ryden aniden titrek bir sesle nefes aldı. Of Willow Willow hiç anlamıyorsun…Genç kızın şaşkın bakışları altında kızararak susmuştu.
Willow rüya gördüğünü düşündü. Ryden'in sesindeki sevgi dolu ifade mutlaka kendi hayal gücünün eseri olmalıydı. Onun böyle konuştuğunu ismini böyle fısıldadığını öyle çok ahayl etmişti ki artık gözü açık rüya görüyordu.
Eminim seni çok iyi anlıyorum diye ters bir sesle konuştu. Noel'le beni yüzleştirme planını alt üst ettiğim için bana kızdın ve bu yüzden de hırsını almak için peşimden geldin.
Arkandan geldim çünkü senin kendini öldüreceğini düşünerek korkudan çılgına dönmüştüm. Oysaki…
Oysa ki beni sen kendin öldürmek istiyordun diye alayla konuştu Willow. Sonra bir anda genç adamın söyledikleri beyninde bir şimşek gibi çaktı. Sen… sen… korkudan çılgına mı döndün? Hayretle genç adama bakıyordu.
Ryden bunu başıyla doğruladı. Ama sanki ne söyleyeceğini bilemez gibi hiç konuşmuyordu.
Willow buna da şaşırdı çünkü Ryden'ın söyleyecek söz bulamaması son derece garipti. Genç adam her zaman duruma hakim olmayı bilen bir tipti.
Yine de gença dam nihayet ağzını açıp bir şeyler söylediğinde Willow hiç beklemediği derecede şaşkına dönmüştü. Ryden daha fazla dayanamamış kahretsin senin yüzünden aklımı oynatacağım! Diye patlamıştı.
Genç kızın savunma sistemi o noktada iflas etti. Genellikle genç adamın saldırısına karşı koymayı prensip edinen Willow bu kez susuyordu. Ryden'ın bu patlamasının ardında başka bir şeyler olduğunu nihayet anlamaya başlamıştı. Aniden içini saran sevinci bastırmaya çalışarak ona baktı.
Ryden yüzündeki gergin ifadeyle bir an ona baktı sonra da tüm cesaretini topladığını belli eden bir tavırla konuşmaya başladı. Biliyorsun seni Gypsy sandığım sürece sana tamamen karşıydım dedi.
Willow'un yüzünü daha rahat görebilmek için oturduğu yerde yan dönmüştü. daha önce Noel'in kız arkadaşıyla hiç karşılaşmadığım için seni o sanmam normaldi.
Farkındayım diye mırıldandı Willow.
farkında olmadığın bir şey var ama. Ryden bir an tereddüt etti. Elimde olmadan o gece evimde bulduğum sarışın yeşil gözlü kıza hayranlık duymaya başlamıştım.

Sen mi.. bana hayranlık duyuyordun? Willow kulaklarına inananmıyordu. Genç adamın onu bir kez daha aşağılamak için zemin hazırladığını düşünerek kendini toplamaya çalıştı. Ayaklarını bir an önce yere basması gerekiyordu. O günlerde Londra'da bana nasıl davrandığını çok iyi hatırıyorum.
Biliyorum sana çok katı ve acımasız davrandım diye itiraf etti Ryden. Genç kızın konuşmasına fırsat vermeden devam ediyordu. Başka nasıl davranabilirdim? Noel bana Gypsy'yi anlatırken neredeyse ağlıyordu. Evlenme teklifini reddedip bir de onunla alay eden o kadına karşı iyi hisler besleyecek değildim! Dahası var. Kısa sürede seni arzuladığımı fark ettim. Buna mutlaka engel olmalıydım. Noel'in seni çok sevdiğini biliyordum ve kardeşim benim sevdiği kadınla yattığımı bir duyarsa iyice yıkılır diye düşünüyordum. Senin bunu ona söyleyeceğinden de emindim.
Willow güçlükle nefes alıyordu. Neticede duyduğun basit bir istekti öyle değil mi? Engellemek güç olsa gerekti.
Başlangıçta ben de kendi kendime aynı şeyleri telkin ettim dedi Ryden.Ama çok geçmeden bunda yanıldığımı anladım. Sana karşı duyduğum yalnızca bir fiziksel istek değildi.
Lütfe… Willow çabucak genç adamın sözünü kesti. Lütfen… bütüb bunları sırf beni cezalandırmak için yapıyorsan… Daha fazla konuşamadan başını öne eğdi.
Ryden'ın yüzüne tekrara baktığında Noel'in bir zamanlar ağabeyi hakkında söylediği bir sözü hatırladı. Ryden gerçekten de çok zekiydi ve durumu kolayca kavrıyordu. Yüzündeki ifade Willow'un yarıda bıraktığı cümlenin sonunu tahmin ettiğini açıkça gösteriyordu. Genç kız başını tekrara önüne eğdi.
Ryden ona dikkatle bakıyordu. Korktuğun bir şey mi var? Sesi son derece dikkatli ve sakindi. Yoksa söylediklerimin gerçek olmadığını mı sanıyorsun? Gerçek olduğuna inanırsan mutlu olacağından ve son anda rol yaptığımı anlayıp bu mutluluğu kaybedeceğinden mi korkuyorsun? Willow hala cevap vermiyordu. Söylediklerimin kalbimi içimdeki tüm duyguları ortaya koyduğuna inanmaktan mı korkuyorsun? Ryden'ın yüzüne bakmayı reddediyordu. Güçlükle yutkunarak birkaç saniye bekledi. Sonsuzgibi gelen bu sürenin sonunda güçlü ve şefkatli ellerin omuzlarını yavaşça kavradığını hisseti. Ryden bir yandan da genç kızın saçına haifi bir öpücük konduruyordu. Wilow içim için titredi.
Gerçekten korkuyorsun.
Willow kendinin ele vermek korkusuyla hiçbir şey söylemedi. Başını sessizce sallarken genç adama yönelttiği bakışlarda inat vardı. Konuşmayacaktı.
Omuzlarındaki şefkatli ellerin naskısı artmıştı. Willow'un hiçbir şey yapmasına fırsa kalmadan genç adam onu kendisine çevirmiş dikkatle yüzüne bakıyordu. Willow onun gözlerinden kaçınmaya çalışdıysa da çenesini sıkıca kavrayan el bunada fırsat vermiyordu.
Ryden uzun uzun genç kızın yeşil gözlerine baktı. Konuştuğunda sesi son derece şefkatliydi. Benim sevgili Willow'um o gün oturma odasına girip de kardeşimi seninle el ele yakaladığımda içimde doğan o duygunun karşılıksız olmadığını umut edebilir miyim?
Willow ağlamak istiyordu. Hayatında hiç bu denli korktuğunu hatırlamıyordu. İç güdüleri onu uyarıyordu ama artık bu kaçışın bir sonu olması gerekliydi.
Ne… durum bir an boğazını temizledi. Bu soruyu kekelemeden sormak zorundaydı. Hangi duygudan bahsediyorsun?
Genç adamın yüzü aniden yine sertleşince genç kız bu soruyu hiç sormamış olmayı diledi.
Ryden'ın yüzünü hiç bu denli ciddi görmemişti. Anlaşılan korktuğu başına gelmek üzereydi. Ryden yine onu yüzüstü bırakacaktı.
Bundan öylesine emindi ki genç adamın verdiği cevabın ne anlama geldiğini bir an anlayamadı. Yüzünde aptal bir ifadeyle ona bakmakla yetindi.
Noel'le seni el ele görünce içimde beliren korkunç öfkenin altında yatan asıl duygu sana karşı beslediğim sevgiydi.
Sen… Willow konuşmakta güçlük çekiyordu. Genç adamın beklenmedik açıklaması bütün düşüncelerini altüst etmişti. Nefret beklerken sevgi bulmak nedense gözlerini yaşatıyordu.
Sen… Noel'i mi kıskandın?
Nasıl oldu da kendime hakim olup ana vurmadım hala bilmiyorum diye itiraf etti Ryden.
baban oradaydı diye hatırlattı Willow. Kalbi öyle büyük bir hızla atıyordu ki genç kız artık ne söylediğinin bile farkında değildi. Beyni yalnızca Ryden'ın ona söylediklerini dinleyip hazmetmeye yarayacak kadar çalışıyordu. Sanki bir dünyaya uçmuştu.
Dertlerime bir son vermek istemiyor musun?
Willow Ryden'ın ona ne sormaya çalıştığını bile anlamıyordu. Genç adamın gözlerine boş gözlerle bakmaya devam edince Ryden çaresizce devam etti. Kardeşimin seninle evlenmesine izin vermeyeceğimi söyledim çünkü seninle kendim evlenmek istiyorum. Sesi son derece ciddiydi.
Öyle mi? Willow'un sesi fısıltı halinde çıkıyordu ve hayatının bu en önemli anında söyleyecek başka hiçbir şey bulamadığı için de kendi kendine kızıyordu.
Genç kız gözlerini yumdu. Bir anda genç adamın içinde bulunduğu durumu anlamıştı. Ryden büyük bir gerginlik içindeydi.
Sanırın seninle evlenmeyi… çok istiyorum. Ama…

Ama hiçbir şey. Ryden tutmakta olduğu nefesi nihayet bırakmıştı. Yerince uzun süredir ızdırap çekiyorum. Şimdi artık bırak da sana sarılayım.
Yüzünü genç kızın saçlarına gömmüştü. Kalbi büyük bir hızla atıyordu. Bir daha asla öyle biz zaman yaşamak istemiyorum. diye mırıldandı.
Benimle evleneceksin değil mi? Bana olumlu cevap verdiğini doğru duydum değil mi?
Ve sana karşı tam bir domuz gibi davrandığım halde beni biraz olsun seviyorsun değil mi?
Sen beni seviyor musun?
Bu sorunun cevabını bilmemek ne denli büyük bir gerginlik değil mi? Ryden ona yine sarılmıştı.
Evet benim küçük sevgilim seni çok seviyorum. Seni öylesine çok seviyorum ki benim olmadığın takdirde aklımı oynatabilirim.
Willow nihayet gülüyordu. OfRyden! diye inledi. Seni çok seviyorum! kollarını genç adamın boynuna dolamıştı.
Nihatey dudakları birleşti. Ryden önceleri onu şefkatle öpüyordu.Dudaklarını genç kızın ağzından ayırdığında yüzünü minik öpücüklere boğmaya başlamıştı. Anlaşılan o da Willow'un haftalar boyu duyduğu yalnızlık ve karşılıksız aşk acılarını yaşamıştı.
Dudakları tekrar birleşip de öpücükler git gide derinleşmeye başladığında Willow mutlulukla içini çekti. Her öpücük o korkunç Yalnızlık duygusunu biraz daha silip yerine yepyeni bir mutluluk getiriyordu. Genç kızın kalbindeki bütün hüzün yok olup gitmişti.

SON